

www.patrides.com

Ολαός των λειψάνων
ζει και βασιλεύει χιλιόψυχος.
Το πνεύμα
και στο χώμα λάμπει
το νιώθω.
Με σκοτάδια μέσα μου
παλεύει.

Κ. Παλαμάς

A NORTH AMERICAN REVIEW IN GREEK AND ENGLISH

PATRIDES

Publications Mail / 40050085
Poste - Publications I.S.S.N. 0824 - 359X

24 Σεπτεμβρίου 2026

Halifax Montreal Ottawa Toronto Winnipeg Vancouver New York Boston Tampa Washington D.C. Athens

September 24, 2026

Ο ομοσπονδιακός πρωθυπουργός Κάρνεϊ, προειδοποιεί για δύσκολους καιρούς που έρχονται, με εθνικό διάγγελμα, με το ξεκίνημα των δασμών αντιποίνων του Καναδά

Ο πρωθυπουργός Μαρκ Κάρνεϊ προειδοποιεί τους Καναδούς ότι η απομάκρυνση της χώρας από τις Ηνωμένες Πολιτείες θα «έχει κόστος» - αλλά επιμένει ότι η εναλλακτική λύση θα ήταν πολύ χειρότερη. Σε μια εθνική βιντεοσκοπημένη ομιλία που κυκλοφόρησε την Τρίτη - ώρες μετά την έναρξη των αντιποίνων του Καναδά - ο Κάρνεϊ συζήτησε το σχέδιο του Καναδά να απαντήσει στον εμπορικό πόλεμο των ΗΠΑ συνάπτοντας νέες εμπορικές συμφωνίες με άλλες χώρες.

Σελίδα 5

Δημοτικές εκλογές

Δημαρχείο του Τορόντο. Εκλεκτές Υποψηφιότητες.

Μαρία Σάρας Βουτσινάς

(Εκλογική περιφέρεια 14, Toronto-Danforth)

Για όσους την γνωρίζουν η Μαρία αποτελεί έναν πραγματικό φίλο, ένα άτομο με ειλικρίνεια και αρχές. Γεννημένη στο Τορόντο όπου είχε και την σχολική της **Κατάρτιση**. Νωρίς στο δημοτικό χαρακτηρίστηκε ως "χαρισματική" ως ευφυής μαθήτρια. Παρακολούθησε πέραν της κανονικής παιδείας και τα τμήματα ελληνικής γλώσσας της ομογενειακής κοινότητας του Τορόντο, με αποτέλεσμα να μιλά και να γράφει άνετα την ελληνική γλώσσα.

Μετά το πέρας των σπουδών της στο Κολέγιο Τζάρβις, συνέχισε τις σπουδές της στο δίγλωσσο κολέγιο Glendon του Πανεπιστημίου του Γιορκ στο Τορόντο, από όπου και αποφοίτησε με άριστα στις πολιτικές επιστήμες με ειδικότητα στην Τοπική αυτοδιοίκηση. Ακολούθησε ένα διάστημα δύο ετών πρακτικής άσκησης της στο γραφείο του δημοτικού συμβούλου του Τορόντο Τζακ Λέιτον, όπου επέδειξε την ιδιαίτερη νοημοσύνη και τις εξαιρετικές της ικανότητες στις σχέσεις της με τις αρχές και το κοινό. Παράλληλα συνέχισε τις σπουδές της στο Βασιλικό Ωδείο του Πανεπιστημίου του Τορόντο, όπου έλαβε την μουσική της μόρφωση.

Μιλάει και γράφει άπαιστα τρεις γλώσσες, Ελληνικά, Αγγλικά και Γαλλικά, καθώς επίσης διαθέτει περιορισμένες γνώσεις σε βαθμό συνεννόησης της Ισπανικής/Λατίνο.

Είναι παντρεμένη με τον Σπυρίδωνα Βουτσινά και έχουν δύο υπέροχα παιδιά. Την Αντζέλικα Βουτσινά η οποία είναι κάτοχος δύο πτυχίων από τα Πανεπιστήμια McGill του Μόντρεαλ και του Πανεπιστημίου του Τορόντο, τις μέρες αυτές μάλιστα εργάζεται στη προετοιμασία του διδακτορικού της, και τον Έβανς Βουτσινά, ο οποίος συνεχίζει τις σπουδές του στη δημοσιογραφία σε πανεπιστήμιο του Τορόντο και παράλληλα υπηρετεί στις ένοπλες δυνάμεις του Καναδά, στον υγειονομικό τομέα.

Συνέχεια στη σελίδα 8

Η ΕΝΘΡΟΝΙΣΗ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΟΟΡΘΟΔΟΞΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΚΑΝΑΔΑ

Σελίδα 10

Αναξιόπιστος Δικτάτορας ο Πρόεδρος Ντόναλντ Τραμπ, σύμφωνα με τον πρωθυπουργό του Οντάριο Νταγκ Φορντ

Σελίδα 4

Σκέψεις γύρω από την επιστροφή του Κοινοβουλίου και των νέων εξουσιών που επιζητά η κυβέρνηση

Σελίδα 9

Έρχονται οι πληρωμές για την ασφάλεια γήρατος του Σεπτεμβρίου

Σελίδα 13

PATRIDES
a North American Review
in Greek and English
Published monthly in Toronto, Ont., re-published
in Vancouver, B.C., and Tampa, Florida.
Distribution throughout Canada and the U.S.A.

HEAD OFFICE
P.O. Box 266, Don Mills Postal Station
70 Wynford Dr. Toronto, On. M3C 2S2
Tel: (416) 921-4229 / (416) 921-8869
Fax: (416) 921-0723
email: saras@patrides.com
THOMAS S. SARAS: Editor in Chief

EVAN VOUTSINAS: M. Editor
KATHY SARAS: Executive Managing Editor
SPIROS VOUTSINAS: Assistant Editor
MARIA VOUTSINAS: City Desk / Arts
STEFANOS T. SARAS: Accounts
RALPH DRAWS: Distribution Manager

BOARD OF EDITORS
THOMAS S. SARAS
EVAN VOUTSINAS SPIROS VOUTSINAS
DENNIS KONTARINIS VAIOS FASOULAS
CHRISTIANA LOUPA P. MILIONIS
D. ANGELATOS ANGELO ANGELATOS

DISTRICT BUREAUS
WESTERN CANADA,
WASHINGTON & OREGON
Directors :
DEMETRIOS ANGELATOS & KATHERINE ANGELATOS
Vancouver, BC Tel: 604-583-7814 Fax: 604-585-6556
PAUL MILIONIS
Winnipeg, Manitoba Tel: 204-477-6752
EASTERN CANADA
GEORGE ZAGAKOS
Montreal, PQ
U.S.A. HEAD OFFICE
FLORIDA
ANGELO ANGELATOS
Tel 727-4481-0812
email angelos@ij.net
DISTRICT BUREAUS
CALIFORNIA
BASIL MISSIOS (Los Angeles)
ILLINOIS
TIM PAPAS (Chicago)
NEW YORK
DENNIS KONTARINIS (Brooklyn)
email: patrinis12@hotmail.com
OHIO
JIM MANDOS (Cleveland, Warren)
AUSTRALIA
Director/Editor:
GEORGE DINOPOULOS (Sydney)
GERMANY
correspondent
VAIOS FASOULAS
email: vaios@fasoulas.de
BRUSSELS and E.U.
CHRISTOS ANGELIS
GREECE
Director General (Marketing & Public Relations)
ILIAS ILIOPOULOS
Athens Tel. 210-600-2931 / iliop@otenet.gr
CHRISTOS KIPOUROUS
xkipouros@otenet.gr
NIKOLAOS TOULIOS
Tel.385-23372
FOKION FOUNTOUKIDIS
Thessaloniki Tel: 031-454-902
Editor :
FANIS MALKIDIS Ph.D
Thrace Tel: 551-25079
CYPRUS
Director Editor:
DEMETRIOS LAMARIS
Paphos 233-170
PHOTO JOURNAL SERVICE
F.Y.R.O.M.
Chief Political Correspondent:
NIKOLAS KONSTANDINIDIS
Resna 389/ 964-52189)
I.S.S.N. 0824-359X
NATIONAL LIBRARY OF CANADA
LIBRARY OF CONGRESS sv 89001017
NATIONAL LIBRARY OF ATHENS
COPYRIGHT REGISTRATION CERTIFICATE
No. 465 727
SECOND CLASS MAIL REGISTRATION No. 6873
CANADIAN PUBLISHERS AGREEMENT
No. 167-665
PATRIDES
Our specialty is communication.
Our goal is bringing the communities together.
PATRIDES
The strong voice of a great community.

Η Γνώμη μας:

Αναμένοντας τον Τυφώνα

Δεν έχουμε την παραμικρή αμφιβολία ότι οι μέρες που περριμένουμε με τον ερχομό του χειμώνα, δεν πρόκειται να φέρουν μαζί τους οικονομική άνεση και ούτε ελπίδες για ένα μέλλον ευχάριστο με ποιο ανθρώπινες συνθήκες ζωής για τα μέλη όλων των κοινοτήτων του πλανήτη.

Αυτό τουλάχιστον ήταν το μήνυμα του ομοσπονδιακού πρωθυπουργού του Καναδά Μαρκ Κάρνεϊ, προς τα μέλη της κυβερνητικής κοινοβουλευτικής ομάδας την περασμένη Δευτέρα, και δυστυχώς η διεθνής πραγματικότητα έρχεται να μας διαβεβαιώσει για το ορθό της πρόβλεψης του πρωθυπουργού.

Σε έναν κόσμο ανήσυχος που καθημερινά γίνεται και ποιο επικίνδυνος, με πολεμικές προετοιμασίες σε κάθε γωνιά του πλανήτη, κανένας δεν μπορεί να παραμένει ήσυχος ή και να πιστεύει ότι όλες αυτές οι προετοιμασίες αποτελούν απλά κάποιο στρατηγικό σχέδιο εξαπάτησης των λαϊκών τάξεων, οι οποίες ζουν με το άγχος της οικονομικής αβεβαιότητας, της ανεργίας

και κάτω από συνθήκες ενός τρομερού πληθωρισμού, ο οποίος με το πέρασμα των ημερών παραμένει τελείως ανεξέλεγκτος, διαλύοντας κάθε ελπιδοφόρα προοπτική για ένα καλύτερο μέλλον.

Το βέβαιο είναι, σύμφωνα με τους πολιτικούς αναλυτές, ότι αμέσως μετά τις επερχόμενες εκλογές του κογκρέσου των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, άσχετα από το αποτέλεσμα της οποιας νίκης τριας παράταξης, αναμένονται στη διεθνή πολιτική σκακιέρα συνταρακτικές εξελίξεις, οι επιπτώσεις των οποίων θα επιδεινώσουν την ήδη βεβαρυμμένη κοινωνικοοικονομική, πολιτική και πολιτιστική πραγματικότητα ανά τον πλανήτη, αποτέλεσμα της άρνησης των ηγετών να θελήσουν να αποδεχθούν κάποια συμφωνία κοινής λογικής, η οποία θα επέτρεπε την ειρηνική συνύπαρξη όλων των σημερινών πολιτικών σχημάτων.

Παράλληλα, η προσπάθεια ορισμένων προνομιούχων τάξεων να αυξήσουν τον προσωπικό τους πλούτο, δεν υπάρχει η παραμικρή αμφι-

βολία, ότι οδηγεί την διεθνή κοινότητα σε νέες πολεμικές περιπέτειες, τις οποίες δεν θα έπρεπε να ξαναζήσει ο πλανήτης.

Ας ελπίσουμε λοιπόν ότι τελικά θα επικρατήσει σε κάποιο βαθμό, η ψυχρή λογική των δικαιωμάτων των λαών και θα θελήσουν, επιτέλους, να αντιληφθούν οι διοικούντες την παγκόσμια κοινότητα, ότι τα χρόνια των καταστρεπτικών πολέμων που γνώρισε η οικογένεια του ανθρώπου, κατά το παρελθόν, σε καμία περίπτωση δεν θα πρέπει να επαναληφθούν.

Εάν υπάρχει μια υποχρέωση σήμερα για τους ηγέτες της παγκόσμιας κοινότητας, αυτή συνίσταται στην δημιουργία συνθηκών κοινωνικής δικαιοσύνης, δημιουργίας θέσεων εργασίας, προαγωγής της ισότητας μεταξύ όλων των πολιτών και των φύλων, του σεβασμού της ανεξαρτησίας και αυτοδιοίκησης όλων των λαών, και το αναφαίρετο δικαίωμά τους στην ελεύθερη και δημοκρατική έκφραση.

Πατρίδες

Ο Γκουτέρες κάνει την τελευταία έκκληση για ειρήνη στην αποχαιρετιστήρια ομιλία του στον ΟΗΕ

● Άρθρο του DPA

Ο Γενικός Γραμματέας του ΟΗΕ Αντόνιο Γκουτέρες ζήτησε να τερματιστεί η βία στη Μέση Ανατολή με δραματικούς όρους κατά την έναρξη της Γενικής Συζήτησης του ΟΗΕ στη Νέα Υόρκη την Τρίτη, εκφωνώντας αυτό που ισοδυναμούσε με αποχαιρετιστήρια ομιλία μετά από σχεδόν μια δεκαετία στον ρόλο.

Ο Γκουτέρες, ο οποίος αποχωρεί στο τέλος του έτους μετά από δύο θητείες, έγινε δεκτός με χειροκροτήματα από τους περισσότερους παρευρισκόμενους.

«Οι λεγόμενες εκκεχειρίες ισοδυναμούν με κάτι περισσότερο από μικρότερες πυρκαγιές», είπε ο Γκουτέρες στη συνέλευση. «Φτάνει πια», είπε, σημειώνοντας ότι οι άμαχοι συνέχισαν να πληρώνουν το τίμημα.

Περίπου 120 παγκόσμιοι ηγέτες, καθώς και πολλοί υπουργοί Εξωτερικών, αναμένεται να μιλήσουν στη Γενική Συζήτηση, η οποία θα διαρκέσει μέχρι τη Δευτέρα.

Αναμένονταν ομιλίες από ηγέτες, όπως ο Τούρκος πρόεδρος Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν, ο πρόεδρος της Βραζιλίας Λουίς Ινάσιο Λούλα ντα Σίλβα, ο Γάλλος πρόεδρος Εμανουέλ Μακρόν και ο Βρετανός πρωθυπουργός Άντι Μπέρναμ.

Ο Τραμπ διαφημίζει τα κέρδη του πολέμου στον ΟΗΕ

Ο Αντόνιο Γκουτέρες, Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών (ΟΗΕ), μιλά κατά την έναρξη της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ

Ο πρόεδρος των ΗΠΑ Ντόναλντ Τραμπ υπερασπίστηκε τον πόλεμό του κατά του Ιράν όταν ανέβηκε στο βήμα την Τρίτη, λέγοντας ότι η Τεχεράνη δεν είναι πλέον η κυρίαρχη δύναμη που ήταν κάποτε στη Μέση Ανατολή.

«Ήταν ο νταής της Μέσης Ανατολής, αλλά δεν είναι πια ο νταής», είπε ο Τραμπ κατά την έναρξη της ετήσιας συζήτησης υψηλού επιπέδου του ΟΗΕ, στην οποία συμμετείχαν ηγέτες από όλο τον κόσμο, στη Νέα Υόρκη.

Ο Τραμπ είπε ότι παρέμεινε ακλόνητος καθ' όλη τη διάρκεια της πολιτικής

του καριέρας στην αποφασιστικότητά του να αποτρέψει το Ιράν από το να αποκτήσει πυρηνικά όπλα.

«Δεν θα επιτρέψω ποτέ στο Ιράν να έχει πυρηνικά όπλα», είπε.

Ιρανοί εκπρόσωποι στην αίθουσα συνεδριάσεων άκουσαν τις παρατηρήσεις του Τραμπ χωρίς ορατή αντίδραση. Οι Ηνωμένες Πολιτείες και το Ισραήλ ξεκίνησαν από κοινού τον πόλεμο κατά του Ιράν στις 28 Φεβρουαρίου, ωθώντας την Τεχεράνη να ανταποδώσει με επιθέσεις σε όλη την περιοχή.

Ο Τραμπ παρουσίασε τη στρατιωτική εκστρατεία ως καταστροφική ζημιά στη χώρα.

Συνέχεια στη σελίδα 28

Funded by the
Government of Canada

Canada

Ετήσια συνδρομή για
Καναδά: \$85.00 CAN.
Ετήσια συνδρομή για
ΗΠΑ: \$85.00 US
Ετήσια συνδρομή εκτός
Βόρειας Αμερικής: €00.00 EU

Annual subscription in
Canada: \$85.00 CAN
Annual subscription
in the US: \$85.00 US
Annual subscription outside
North America: €00.00 EU

Ελευθερα

«Λέξεις και Σκέψεις»

● Του Θωμά Σ. Σάρα

Ο γδόντα ένα, μόλις χρόνια σποραδικής ειρήνης, από το τέλος του καταστροφικού τυφώνα του Δευτέρου Παγκόσμιου Πολέμου. Ενός πολέμου ο οποίος έσπειρε τον θάνατο και την ολοκληρωτική καταστροφή σε ολόκληρη την Ευρώπη, αφήνοντας πίσω του μόνο μνήματα, χαλάσματα και τα αποκαϊδία της καταστραμμένης ηπείρου, και τους κατατρεγμένους λαούς της σε πραγματική απόγνωση από το αγκάλιασμα της εσχάτης πενίας.

Και όλο αυτό το διάστημα, λαοί και κυβερνήσεις πασχίζουν να ορθοποδήσουν τόσο σαν κράτη, όσο και σας άτομα, οικογένειες, ανοικοδομώντας το μέλλον τόσο των ιδίων, όσο και των γενεών που έρχονται. Κάτω από αυτές τις συνθήκες, βρέθηκαν επιτέλους ορισμένες φωτισμένες ηγετικές προσωπικότητες οι οποίες τόλμησαν να επιχειρήσουν κάτι το οποίο μέχρι τότε ήταν αδύνατο, την έννοια μιας Ενωμένης Ευρώπης.

Ένα εγχείρημα τόσο αξιόλογο και τόσο επικίνδυνο σε έναν κόσμο κατακοιματισμένο σε δεκάδες κρατικές, εθνικές, θρησκευτικές, πολιτικές και ότι άλλο κοινότητες.

Στην πράξη, η αρχική διακήρυξη της δημιουργίας της Νέας Ενωμένης Ευρώπης, ομολογουμένως συνάρπασε τη σκέψη, το λογισμό, τη φαντασία, των ταιλωρημένων από τους πολέμους και τις κακουχίες αυτών, πολιτών της γηραιάς ηπείρου, σπέρνοντας έναν, κάποιον κόκκο, ένα στίγμα ελπίδας για το μέλ-

Η Διεθνής Κοινότητα μπροστά στο σταυροδρόμι της καταστροφής

λον των ανθρώπων αυτής της γενιάς, όσο και εκείνο των παιδιών και εγγονών τους.

Η αρχική ενθάρρυνση που η όλη προσπάθεια φαίνεται να συνάντησε από τις ηγεσίες των υπερδυνάμεων, γρήγορα μετετράπηκε σε σκεπτικισμό και άρνηση, καθώς δημιουργήθηκαν νέες σκέψεις συνδεδεμένες με τα συμφέροντα των ισχυρών, οι οποίοι για αιώνες ολόκληρους απομυζούν τον ιδρώτα και το αίμα, την παραγωγική ικανότητα των μικρών διασπασμένων λαών.

Η νέα ηγετική τάξη, η υπεύθυνη για τη συνέχιση του ονείρου, ωστόσο, δυστυχώς εμφανίστηκε πολύ κατώτερη των αναγκών των περιστάσεων, με αποτέλεσμα τη δημιουργία σοβαρών προβληματισμών για το εάν και κατά πόσον, οι νέοι ηγέτες είχαν κληρονομήσει τους οραματισμούς εκείνων που είχαν τη πατρότητα του μεγάλου εγχειρήματος, της Ένωσης των δεκάδων κρατών, εθνών και λαών της γης που καυχιέται για τις πολιτιστικές και ανθρωπιστικές της αρχές.

Λέγεται ότι οι χρονικές συγκυρίες και οι ειδικές συνθήκες μιας περιόδου, είναι εκείνες που δημιουργούν και αναδεικνύουν τις ηγετικές προσωπικότητες. Μια αρχή που επιβεβαιώθηκε με το χρυσό αιώνα των Αθηνών, τον Αλέξανδρο της Μακεδονίας, τη παντοδυναμία της Ρώμης και την άνοδο και επικράτηση για ένδεκα ολόκληρους αιώνες της Κωνσταντινούπολης. Ταυτόχρονα, όμως, η παρερμηνεία του ίδιου αξιώματος οδηγεί και στην αντίληψη των λόγων και αιτιών που οδήγησαν ή οδηγούν κράτη, αυτοκρατορίες και λαούς, στην παρακμή. Η Ρώμη έπεσε, εξ αιτίας των εσωτερικών της πολιτικών διαιρέσεων, της αδυναμίας της να αναδείξει δυναμική ηγεσία, ικανή να αντληφθεί και εισαγάγει τους απαραίτητους νεοτερισμούς στους μηχανισμούς της διακυ-

βέρνησης της αυτοκρατορίας, κάτι περίπου όμοιο και με τις αιτίες της πτώσης του Βυζαντίου, όπου η προσπάθεια των πλούσιων πολιτών να κρατήσουν τα παιδιά τους να μη στρατευτούν, οδήγησε στην δημιουργία χιλιάδων μοναστηριών και μια παντοδυναμική εκκλησία, ουσιαστικό γαιοκτήμονα της πλειοψηφίας της καλλιεργήσιμης γης της αυτοκρατορίας και την αποδοχή των διαφόρων μεταναστευτικών φυλών ή μετακινούμενων ομάδων σε αναζήτηση τόπου κατοικίας και εργασίας.

Κάπως έτσι εμφανίστηκαν οι σλάβοι στους Βυζαντινούς ορίζοντες, ζητώντας αποδοχή παραμονής και εργασία, κάτι που δέχθηκαν με ανακούφιση οι τότε αυτοκράτορες, για να διαμορφωθούν, ωστόσο, χρόνια αργότερα σε κίνδυνο τόσο για την αυτοκρατορία, όσο και τους υπηκόους της, με τελικό αποτέλεσμα την αδυναμία των διοικήσεων της Κωνσταντινούπολης να επιβιώσουν αυτών των επιθέσεων.

Κάποιες τέτοιες στιγμές, οφείλουμε να παραδεχθούμε, ότι ζούμε και σήμερα, καθώς στέλνεται καραβάνια κατατρεγμένων και απελπισμένων μελών, πολιτών αποτυχημένων διοικήσεων, κυρίως της Αφρικής και Μέσης Ανατολής, συνεχίζουν να καταφθάνουν καθημερινά, παράνομα στις φιλόξενες ακτές της Ευρωπαϊκής επικράτειας, αιτούμενοι άδεια παραμονής, στέγη και τέλος εργασία. Αποτελεί, προφανώς, μια επανάληψη της ιστορίας. Μιας ιστορίας η οποία υποτίθεται ότι είχε διδάξει στις νεότερες διοικήσεις τα σφάλματα του παρελθόντος. Η πλειοψηφία αυτών των ατόμων παρουσιάζει ακριβώς τα ίδια χαρακτηριστικά στοιχεία με εκείνα των μελών των μεγάλων ανθρωπιστικών μαζών προς το Βυζάντιο, τον έκτο και έβδομο μετά Χριστό αιώνα. Η διαφορά με

τους σημερινούς εισβολείς είναι ότι εκείνοι της Βυζαντινής περιόδου αφομοιώθηκαν με το περιβάλλον και με την πάροδο των χρόνων ασπασθηκαν τις αξίες του Χριστιανισμού και έγιναν αδιάσπαστο κομμάτι του πολιτιστικού συνόλου της εποχής. Αυτά, τελείως αντίθετα με την σημερινή πραγματικότητα, όπου οι χιλιάδες κατατρεγμένοι των τυραννικών καθεστώτων επιζητούν και επιμένουν να αλλοιώσουν τη κοινωνικοπολιτική μορφή του Ευρωπαϊκού πολιτισμικού γίγνεσθαι. Το λεγόμενο "Status Quo", το Ευρωπαϊκό πολιτιστικό κατεστημένο.

Παράλληλα, η όλη υδρόγειος, η διεθνής κοινότητα, ψάχνει νευρικά να εμπλουτίσει την πολεμική της μηχανή, αντιλαμβανόμενη την καταιγίδα που σύντομα αναμένεται να εμφανιστεί και στους δικούς της ορίζοντες. Παρά τις δημόσιες εμφανίσεις και τις φανφάρες φιλίας και συνεννόησης, δεν έχω την παραμικρή αμφιβολία ότι τα δύο στρατόπεδα προετοιμάζουν το έδαφος που θα τους επιτρέψει ο ένας να θάψει το άλλο. Αυτή βλέπεις είναι η μοίρα του πολέμου. Μια μοίρα η οποία αφήνει πίσω της καταστροφές, κατακαϊδία, αίμα, θάνατο, πολύ μεγάλο πόνο και κοινωνική αδικία.

Στα τέσσερα και μισό χρόνια του πολέμου Ρωσίας – Ουκρανίας, είναι βέβαιο ότι όλες οι χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπερχρεώθηκαν προκειμένου να συνδράμουν το θύμα να αντιμετωπίσει τον βάρβαρο θήτη. Ήταν μια κίνηση έμπρακτης συμπαράστασης και ανθρωπισμού. Μια κίνηση, ωστόσο, χωρίς καμία σπουδή, δεδομένου ότι για τα δισεκατομμύρια της βοήθειας, κανένας απολύτως δεν γνωρίζει ποια μοίρα είχαν και σε ποια χέρια κατέληξαν, από ένα καθεστώς μπολιασμένο τόσο πολύ με την διαφθορά. Το βέβαιο είναι ότι όλοι οι λαοί

της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αισθάνονται το βάρος αυτής της πολιτικής. Μιας πολιτικής η οποία οδηγεί στο πουθενά. Μιας πολιτικής η οποία αποδέχεται, ως κανονικότητα, την φτώχεια και μιζέρια των ευρωπαϊκών πολιτών των οποίων το μέλλον καταχρεώνει με δανεισμούς με άγνοια των ιδίων. Αυτή είναι μια πραγματικά θλιβερή εικόνα της σημερινής ευρωπαϊκής πραγματικότητας. Μιας ένωσης κρατών που την χαρακτηρίζουν οι πολιτικές σκοπιμότητες, η αποδοχή στρατιωτικής κατοχής εδαφών μελών της, οι κοινωνικές αδικίες, η ανεργία, η έλλειψη βιομηχανικής και ανθρωπιστικής ανάπτυξης, η ακριβή ενέργεια, ένας συνεχής και ανεξέλεγκτος πληθωρισμός των βασικών αγαθών για τη διατήρηση της ζωής, η πολιτικοποίηση των πάντων, η διάσπαση του πολιτικού κατεστημένου σε δεκάδες μικρά κόμματα με πιθανές συνέπειες την προσεχή ακυβερνησία ή την επιστροφή σε τυραννίες και τράνιους και τέλος η τρομερή μείωση των γεννήσεων.

Στο άρμα αυτής της Ευρώπης, θέλει να προσαρτήσει την Καναδική ομοσπονδία ο πρωθυπουργός της χώρας σε μια προσπάθεια απομάκρυνσης από την ιδιόμορφη ιδιοσυγκρασία της ηγεσίας της γείτονας χώρας του Καναδά. Καμία διαφωνία έως εδώ, το πρόβλημα, ωστόσο, πρόκειται να εμφανιστεί, ως άγριος εφιάλτης, όταν τελικά η Ευρωπαϊκή οικογένεια εθνών, κλείσει τις πόρτες εισόδου στα κύματά των παράνομων μεταναστών, προσφέροντας τους την ευκαιρία προτίμησης ως τελικής χώρας προορισμού τον Καναδά. Θα έχουμε όμως τη δυνατότητα να υποδεχθούμε όλα αυτά τα κύματα των καταπιεσμένων προσφύγων σε μια περίοδο που προφανώς θα χαρακτηρίζεται από πολεμικές περιπέτειες;

Αναξιοπίστος Δικτάτορας ο Πρόεδρος Ντόναλντ Τραμπ, σύμφωνα με τον πρωθυπουργό του Οντάριο Νταγκ Φορντ

Η άκρατη κλιμάκωση του εμπορικού πολέμου στην άλλοτε ποτέ μεγάλη δημοκρατία του Αμερικανικού βορά, απειλεί πλέον το ίδιο το πολίτευμα των ΗΠΑ

• Της Μαρίας Βουτσινά

Σύμφωνα με τους ισχυρισμούς αξιωματούχων της κυβέρνησης και δημοσιογραφικές πληροφορίες, ο πρωθυπουργός του Οντάριο Νταγκ Φορντ κατηγόρησε τον πρόεδρο των ΗΠΑ Ντόναλντ Τραμπ ότι ενεργεί σαν επιθετικός «νταής» και απρόβλεπτος δικτάτορας, καθώς μια χαοτική εμπορική διαμάχη καταστρέφει τις διασυννοιακές συμμαχίες και την οικονομική σταθερότητα. Οι αναφορές δείχνουν ότι η Ουάσιγκτον αύξησε δραματικά τη διεθνή ένταση απαγορεύοντας επιλεγμένα канаδικά γαλακτοκομικά είδη, μοτοσικλέτες και μεγάλες αποστολές αλκοόλ. Αυτή η διοικητική κλιμάκωση απειλεί άμεσα χιλιάδες περιφερειακές αλυσίδες εφοδιασμού, εκθέτοντας πάνω από 200 δισεκατομμύρια δολάρια σε αντίποινα των канаδικών δασμών οι οποίοι έχουν ήδη επιβληθεί σε αμερικανικά προϊόντα.

Σε ένα άνευ προηγουμένου πλήγμα στους ιστορικούς διπλωματικούς κανόνες, ο Τραμπ απέρριψε τις καθιερωμένες συμφωνίες ελεύθερου εμπορίου, απαγόρευσε στους Καναδούς εργολάβους να ανταγωνίζονται για μακροπρόθεσμα κυβερνητικά έργα των ΗΠΑ και τέλος υπέγραψε ένα επιθετικό εκτελεστικό διάταγμα με το οποίο επιχειρεί να μετονομάσει μονομερώς τη "λίμνη Οντάριο" σε «Λίμνη Αμερική» - έναν τίτλο που οι канаδικές αρχές αγνοούν εντελώς.

Μιλώντας σχετικά ο επαρχιακός πρωθυπουργός του Οντάριο εξέθεσε δημόσια το ασταθές στυλ διακυβέρνησης του Τραμπ κατά τη διάρκεια μιας εκρηκτικής ομιλίας στις 10 Σεπτεμβρίου, δηλώνοντας ότι ο αρχηγός του κράτους των ΗΠΑ «δεν είναι καθόλου αξιοπίστος» και προειδοποιώντας ότι η κυβέρνηση του συνάπτει συνήθως συμφωνίες μόνο για να τις ακυρώσει το πρωί της επόμενης μέρας. Στοχεύοντας άμεσα στην πολιτική ισορροπία ισχύος της Ουάσιγκτον, ο ομιλητής

έσπασε το παραδοσιακό διπλωματικό πρωτόκολλο εκφράζοντας την ελπίδα ότι οι Αμερικανοί ψηφοφόροι θα αφαιρέσουν από το Ρεπουμπλικανικό Κόμμα τόσο τη Βουλή όσο και τη Γερουσία στις επερχόμενες ενδιάμεσες εκλογές για να τον καταστήσουν υπόλογο για τη συνεχιζόμενη οικονομική επιθετικότητα προς όλους τους γείτονες και συμμάχους του. Δυστυχώς, η πραγματικότητα δείχνει ότι η άσχημη αυτή διαμάχη έχει εκφυλιστεί σε προσωπικές προ-

σβολές μεταξύ της ανώτατης ηγεσίας. Ο πρωθυπουργός του Οντάριο χλεύασε τον Τραμπ για την εμφάνιση ενός πορτρέτου του Ρόναλντ Ρίγκαν στο Οβάλ Γραφείο ενώ ο ίδιος επιδίωκε απομονωτικούς δασμούς, δήλωσε δε ότι το αείμνηστο συντηρητικό είδωλο της φωτογραφίας θα «έκανε εμετό πάνω του» αν έβλεπε τις τρέχουσες πολιτικές του Τραμπ. Ο Τραμπ, από τη δική του σκοπιά, ανταπέδωσε άμεσα, προσβάλλοντας τον Φορντ ως τον «λιγότερο χαρισματικό,

έξυπνο και γενικά μη εντυπωσιακό αδελφό» του αείμνηστου δημάρχου του Τορόντο Ρομπ Φορντ.

Οι υποστηρικτές της δημοκρατικής λογοδοσίας και του διεθνούς δικαίου προειδοποιούν ότι τα αυταρχικά εμπορικά μέτρα του Τραμπ υπονομεύουν άμεσα τη δυτική δημοκρατική συνοχή, αποσταθεροποιούν τους παγκόσμιους οικονομικούς κανόνες και αποδυναμώνουν ζωτικές συμμαχίες ασφαλείας σε μια κρίσιμη γεωπολιτική συγκυρία. Παρά την εχθρότητα, ωστόσο, οι Καναδοί ηγέτες -συμπεριλαμβανομένου του πρώην διοικητή της Τράπεζας της Αγγλίας Μαρκ Κάρνβει και νυν ομοσπονδιακού πρωθυπουργού του Καναδά, επιβεβαιώνουν ότι διατηρούν παρασκηνιακές επικοινωνίες με την Ουάσιγκτον σχετικές με τις παγκόσμιες κρίσεις στην Ουκρανία και το Ιράν, αποδεικνύοντας έτσι ότι οι δημοκρατικοί θεσμοί αναγκάζονται ενεργά να παραβλεφθούν προκειμένου να περιοριστεί η ζημιά που προκαλείται από τα απρόβλεπτα προεδρικά διατάγματα. Σύμφωνα με τον πρωθυπουργό Φορντ, ο απερίσκεπτος απομονωτισμός του Τραμπ ενισχύει ακούσια την канаδική ανθεκτικότητα, αναγκάζοντας το έθνος να μειώσει επιθετικά την εξάρτησή του από τις ασταθείς αγορές των ΗΠΑ, ενώ παράλληλα Ενώνει τους Καναδούς πολίτες ενάντια στην εξωτερική αυταρχική πίεση της Ουάσιγκτον, όσο ποτέ άλλοτε στο παρελθόν.

Η πόλη του Τορόντο λαμβάνει παγκόσμια επιχορήγηση για την κυκλοφορία του Play Mobile για νεοφερμένους

• Της Μαρίας Βουτσινά

Ο Δήμος του Τορόντο ανακοινώθηκε ως ένας από τους δέκα αποδέκτες του Παγκόσμιου Ταμείου Πόλεων για τους Μετανάστες και τους Πρόσφυγες για το 2026, μια πρωτοβουλία του Συμβουλίου Μετανάστευσης Δημάρχων και υποστηρίζει λύσεις υπό την ηγεσία του δήμου που προωθούν την ένταξη και τις ευκαιρίες για νεοαφιχθέντες μετανάστες και πρόσφυγες. Η Ολίβια Τσάου, δήμαρχος του Τορόντο, παρέλαβε το βραβείο στη Σύνοδο Κορυφής των 20 Δημάρχων Urban στη Νέα

Υόρκη μπροστά σε ένα κοινό μεγαλύτερο από 200 δημάρχους, πολιτικούς ηγέτες και εταίρους από όλο τον κόσμο.

Μέσω της επιχορήγησης των 400.000 δολαρίων Αμερικής, ο Δήμος θα ξεκινήσει το Play Mobile for Newcomers, ένα δωρεάν πρόγραμμα που φέρνει αναδυόμενες αθλητικές και ψυχαγωγικές δραστηριότητες απευθείας σε γειτονιές σε όλο το Τορόντο χρησιμοποιώντας κινητά φορτηγά αναψυχής. Επεκτείνοντας το αποδεδειγμένο πρόγραμμα Play Mobile του City, αυτή η νέα έκδοση θα επικεντρωθεί στην προσέγ-

γιση νεοφερμένων παιδιών, νέων και οικογενειών που αντιμετωπίζουν μεγαλύτερα εμπόδια στη συμμετοχή, συμπεριλαμβανομένων των νεοφερμένων LGBTQ+, των αιτούντων προσφύγων και των κατοίκων χωρίς έγγραφα.

Το Play Mobile for Newcomers θα συνδέσει τους κατοίκους με προγράμματα και υπηρεσίες της πόλης, συμπεριλαμβανομένων προγραμμάτων αναψυχής, περιπτέρων υπηρεσιών νεοφερμένων, της Δημόσιας Βιβλιοθήκης του Τορόντο, υποστήριξης απασχόλησης

και κατάρτισης, προγραμμάτων για παιδιά και νέους, καθώς και οργανισμών που βασίζονται στην κοινότητα που υποστηρίζουν νεοφερμένους.

Αντίκτυπος προγράμματος
Κατά τη διάρκεια της διετούς περιόδου χρηματοδότησης, το διευρυμένο πρόγραμμα αναμένεται να προσελκύει περισσότερους από 20.000 συμμετέχοντες ετησίως, συμπεριλαμβανομένων περίπου 6.000 νεοφερμένων παιδιών, νέων και μελών της οικογένειας κάθε χρόνο. Οι νεοφερμένοι θα βοηθήσουν στη διαμόρφωση και την προσαρμογή του προγράμματος

για να διασφαλιστεί ότι αντικατοπτρίζει τις ανάγκες και τις προτεραιότητες της κοινότητας.

Η πρωτοβουλία θα δημιουργήσει επίσης 50 αμειβόμενες ηγετικές θέσεις για νεοφερμένους νέους ως πρεσβευτές της κοινότητας, υποστηρίζοντας τις προσπάθειες προσέγγισης και την παράδοση προγραμμάτων. Επιπλέον, θα παρέχει μονοπάτια προς την ηγεσία, την ανάπτυξη δεξιοτήτων και την απασχόληση μέσω προγραμμάτων κατάρτισης που βασίζονται στην αναψυχή για 250 νεοφερμένους νέους ετησίως.

Ο ομοσπονδιακός πρωθυπουργός Κάρνεϊ, προειδοποιεί για δύσκολους καιρούς που έρχονται, με εθνικό διάγγελμα, με το ξεκίνημα των δασμών αντιποίνων του Καναδά

• Του Θωμά Σ. Σάρα

Ο πρωθυπουργός Μαρκ Κάρνεϊ προειδοποιεί τους Καναδούς ότι η απομάκρυνση της χώρας από τις Ηνωμένες Πολιτείες θα «έχει κόστος» - αλλά επιμένει ότι η εναλλακτική λύση θα ήταν πολύ χειρότερη. Σε μια εθνική βιντεοσκοπημένη ομιλία που κυκλοφόρησε την Τρίτη - ώρες μετά την έναρξη των αντιποίνων του Καναδά - ο Κάρνεϊ συζήτησε το σχέδιο του Καναδά να απαντήσει στον εμπορικό πόλεμο των ΗΠΑ συνάπτοντας νέες εμπορικές συμφωνίες με άλλες χώρες.

«Έχουμε όλα όσα χρειαζόμαστε για να περιστραφούμε και να ευημερήσουμε», είπε. «Αυτή η στροφή θα έχει κόστος. Υπάρχει πάντα ένα κόστος στη δράση. Αλλά δεν πλησιάζει το κόστος της ακινησίας».

Το βίντεο είναι το τελευταίο σε μια σειρά που κυκλοφόρησε ο Carney την περασμένη άνοιξη για να ενημερώσει τους Καναδούς σχετικά με τις πολιτικές της κυβέρνησής του και την απάντησή της στις εμπορικές ενέργειες των ΗΠΑ.

Ο Κάρνεϊ είπε ότι ο στόχος αυτών των πολιτικών είναι να κάνουν τον Καναδά ισχυρότερο και πιο ανθεκτικό, ώστε «καμία χώρα να μην μπορεί ποτέ να μας κρατήσει ομήρους και να μπορούμε να ζήσουμε όπως θέλουμε να ζήσουμε».

Ο Κάρνεϊ διέκοψε τις εμπορικές συνομιλίες με τις Ηνωμένες Πολιτείες τον περασμένο μήνα. Οι δύο πλευρές απέτυχαν να καταλήξουν σε συμφωνία πριν από την προθεσμία του προέδρου των ΗΠΑ Ντόναλντ Τραμπ για την επιβολή νέων δασμών 50% σε σχεδόν 28 δισεκατομμύρια δολάρια σε καναδικά προϊόντα.

Στη βιντεοσκοπημένη ομιλία του, ο Κάρνεϊ κατηγόρησε και πάλι την αμερικανική πλευρά ότι προσπαθεί να εισαγάγει μέτρα που θα περιορίζαν την ικανότητα του Καναδά να συναλλάσσεται με άλλες χώρες και την ικανότητά του να προωθεί και να προστατεύει τη γαλλική γλώσσα και τον πολιτισμό.

Οι ομοσπονδιακοί συντηρητικοί συνέχισαν να ζητούν το Σαββατοκύριακο από τον Κάρνεϊ να δημοσιοποιήσει τις πλήρεις λεπτομέρειες της συμφωνίας που απέρριψε η κυβέρνησή του και να ανακληθεί το Κοινοβούλιο νωρίτερα από την προγραμματισμένη ημερομηνία επιστροφής στις 21 Σεπτεμβρίου.

«Ζητάμε από τον πρωθυπουργό να είναι ευθύς. Γνωρίζουμε ότι δεν είναι εύκολο να διαπραγματευτείς με τον πρόεδρο των ΗΠΑ. Αλλά ο καλύτερος τρόπος για να κρατηθούν όλοι ενωμένοι και να κωπηλατούν προς την ίδια κατεύθυνση είναι να είμαστε μπροστά σχετικά με το κόστος, τις αποφάσεις και το σχέδιο για το μέλλον», δήλωσε ο ηγέτης των Συντηρητικών Pierre Poilievre σε συνέντευξη Τύπου στη Ρετζίνα την Κυριακή.

«Οι μόνοι άνθρωποι που δεν έχουν δει (τη συμφωνία) είναι ο καναδικός λαός,

Τους αξίζει να το δουν, ώστε να μπορούν να κρίνουν για τι αγωνιζόμαστε και για τι πολεμάμε».

Απαντώντας στο βίντεο του Carney την Τρίτη, ο Poilievre είπε ότι οι Καναδοί ήδη παλεύουν με το υψηλό κόστος ζωής. «Πόσο πιο δύσκολα μπορούν να γίνουν τα πράγματα για τους 2.2 εκατομμύρια χρήστες τραπεζών τροφίμων, τους ανθρώπους που αθετούν τα στεγαστικά δάνεια, τις μικρές επιχειρήσεις που κλείνουν και τους ανθρώπους που δεν μπορούν να αντέξουν οικονομικά τα σπύτια;» είπε ο Poilievre σε ανάρτησή του στο X.

«Ανοίξτε το Κοινοβούλιο. Απελευθερώστε τη συμφωνία. Αποκαλύψτε το κόστος για τις οικογένειες και τις μικρές επιχειρήσεις και εξοικονομήστε θέσεις εργασίας και χρήματα για τον αγωνιζόμενο λαό μας».

Ο πρώην πρωθυπουργός της Αλμπέρτα Τζέισον Κένι επαίνεσε τη βιντεοσκοπημένη ομιλία του Κάρνεϊ.

«Δεν συμφωνώ με κάθε πολιτική προσέγγιση (π.χ. θεωρώντας την Κίνα ως αξιόπιστο εμπορικό εταίρο) και πιστεύω ότι η κυβέρνηση εξακολουθεί να υπολείπεται πολύ στην απορρύθμιση και τη δημοσιονομική μεταρρύθμιση», έγραψε ο Κένι στο X. «Αλλά αυτή είναι μια τόσο

θετική αντίθεση με αυτό που βγαίνει από τον Λευκό Οίκο».

Στη βιντεοσκοπημένη ομιλία του, ο Κάρνεϊ είπε ότι οι δασμοί του Τραμπ έχουν σχεδιαστεί για να βλάψουν ορισμένους Καναδούς περισσότερο από άλλους. Οι ΗΠΑ στοχεύουν σταθερά στους τομείς του χάλυβα, του αλουμινίου, των αυτοκινήτων και της ξυλείας του Καναδά. Αυτοί οι δασμοί έχουν επηρεάσει κυρίως τους εργαζόμενους στο Οντάριο, το Κεμπέκ και τη Βρετανική Κολομβία, ενώ οι εργαζόμενοι στην Αλμπέρτα και το Σασκάτσουαν δεν έχουν επηρεαστεί τόσο πολύ.

«Την άνοιξη του περασμένου έτους, προειδοποίησα ότι η Αμερική προσπαθεί να μας σπάσει για να μας κατέχει. Και υποσχέθηκα ότι αυτό δεν θα συμβεί ποτέ, μα ποτέ», είπε ο Κάρνεϊ στη βιντεοσκοπημένη ομιλία του.

Ο Τραμπ έχει σκεφτεί ανοικτά για σχεδόν δύο χρόνια τη μετατροπή του Καναδά σε πολιτεία των ΗΠΑ και έχει επανειλημμένα αναφερθεί στον πρωθυπουργό ως «κυβερνήτη».

Τον Ιανουάριο του 2025, πριν ορκιστεί για τη δεύτερη θητεία του, ο Τραμπ απέκλεισε τη χρήση στρατιωτικής βίας, αλλά είπε ότι θα εξετάσει το ενδεχόμενο χρήσης «οικονομικής δύναμης»

για να κάνει τον Καναδά μέρος των ΗΠΑ.

Οι αμοιβαίοι δασμοί του Καναδά τέθηκαν σε ισχύ την Τρίτη ως απάντηση στον τελευταίο γύρο δασμών 50% του Τραμπ που στοχεύουν δεκάδες προϊόντα, όπως μέλι, μπαστούνια χόκεϊ, γάλα και τυρί.

Οι δασμοί του Καναδά, που κυμαίνονται από 15 έως 50 τοις εκατό, στοχεύουν μόνο προϊόντα που ήταν στη λίστα των ΗΠΑ και ταιριάζουν με την αξία των εξαγωγών σε δολάρια - 27,8 δισεκατομμύρια δολάρια.

«Δεν πιστεύω στην κλιμάκωση της σύγκρουσης. Αυτό δεν είναι εποικοδομητικό», είπε ο Κάρνεϊ στη βιντεοσκοπημένη ομιλία του.

«Αλλά οι δασμοί μας είναι απαραίτητοι για την προστασία των εργαζομένων μας, την προστασία των εταιρειών μας και των κοινοτήτων μας. Δεν μπορούμε να αφήσουμε τα αμερικανικά προϊόντα στον Καναδά χωρίς δασμούς, ενώ χρεώνουν τις εταιρείες μας για να τα εξαγωγήσουν».

Ο Κάρνεϊ πρόσφερε επίσης ένα μάθημα ιστορίας στη βιντεοσκοπημένη ομιλία του. Ανέφερε την κυβέρνηση Μπέντζαμιν Χάρισον το 1890 και την ώθηση για επιβολή δασμών στον Καναδά με επικεφαλής τον βουλευτή του Οχάιο Γουίλιαμ ΜακΚίνλεϊ, ο οποίος αργότερα θα γινόταν πρόεδρος.

«Έβαλε δασμούς 50 τοις εκατό στις εξαγωγές μας προς τις ΗΠΑ Ακούγεται οικείο;» είπε ο Κάρνεϊ.

«Ο δασμός 50 τοις εκατό του McKinley είχε σκοπό να μας πιάσει στην εξάρτηση και τελικά στην προσάρτηση από τις Ηνωμένες Πολιτείες. Στην πραγματικότητα, έκανε ακριβώς το αντίθετο. «Αντί να γίνει πιο αδύναμος, ο Καναδάς έγινε ισχυρότερος. Αντί να γίνουμε πιο εξαρτημένοι, διαφοροποιηθήκαμε αλλάζοντας με ποιους συνεργαζόμαστε. Ταυτόχρονα, ο πληθωρισμός αυξήθηκε στις Ηνωμένες Πολιτείες. Είχαν μια οικονομική κρίση και μια τετραετή οικονομική ύφεση».

ΑΝΑΛΥΣΗ

Ο Καναδάς άνετα μπορεί να ανταπεξέλθει τις εμπορικές επιθέσεις του οικονομικού πολέμου του Τραμπ

• Του Νίκολα Κωνσταντινίδη

Σύμφωνα με δημοσιεύματα ενώ ο Ντόναλντ Τραμπ και το Κογκρέσο του συνεχίζουν να ισχυρίζονται ότι ο Καναδάς εξαρτάται από τις ΗΠΑ, τα γεγονότα φαίνεται να αποδεικνύουν τελείως διαφορετικές καταστάσεις. Καθώς ο Ντόναλντ Τραμπ έχει επανειλημμένα ισχυριστεί ότι ο Καναδάς δεν μπορεί να αντέξει έναν μακροχρόνιο εμπορικό πόλεμο με τις ΗΠΑ, δύο εξέχοντες Καναδοί οικονομολόγοι διαφωνούν τελείως με τις ιδέες του. Σε δηλώσεις που δημοσιεύθηκαν στις 9 Σεπτεμβρίου 2026, ο πρώην πρεσβευτής του Καναδά στις Ηνωμένες Πολιτείες Φρανκ ΜακΚίνια, και ο πρώην υποδιοικητής της Τράπεζας του Καναδά, Πολ Μπουντρί, ισχυρίστηκαν και οι δύο ότι ο Καναδάς έχει την ατομική δύναμη να αντισταθεί στον εμπορικό πόλεμο του Ντόναλντ Τραμπ, τουλάχιστον προς το παρόν.

Ο οικονομικός πόλεμος που κλιμακώνεται

Στις 8 Σεπτεμβρίου, ο εμπορικός πόλεμος μεταξύ Καναδά και ΗΠΑ εντάθηκε για άλλη μια φορά, μετά από σχεδόν δύο μήνες στάσιμων διαπραγματεύσεων. Ο Καναδός πρωθυπουργός Μαρκ Κάρνβι αποχώρησε από το τραπέζι των διαπραγματεύσεων στις 21 Αυγούστου, αφού ο Ντόναλντ Τραμπ φέρεται να ζήτησε παραχωρήσεις που επηρέασαν τους Γαλλοκαναδούς και τη γαλλική γλώσσα στον Καναδά. Από τότε που ο Κάρνβι αποχώρησε από τις διαπραγματεύσεις, και οι δύο χώρες έχουν επιβάλει νέους δασμούς σε διαφορετικά αγαθά. Αμέσως μετά τον τερματισμό των διαπραγματεύσεων από τον Καναδό πρωθυπουργό Κάρνβι, τον περασμένο Αύγουστο, ο Ντόναλντ Τραμπ επέβαλε αμέσως δασμούς 50% σε σχεδόν 30 δισεκατομμύρια δολάρια σε καναδικά προϊόντα.

Στην κίνηση αυτή του προέδρου των ΗΠΑ, απάντησε αμέσως ο Κάρνβι για λογαριασμό του Καναδά. Στις 8 Σεπτεμβρίου, ο Καναδάς επέβαλε σχεδόν 30 δισεκατομμύρια δολάρια σε αντιδασμούς. Οι δασμοί επικεντρώνονται σε μεγάλο βαθμό στον χάλυβα, το αλουμίνιο, τα γαλακτοκομικά, τις συσκευές, τον γεωργικό εξοπλισμό, τον χαρτοπολτό και το χαρτί, τα πλαστικά και τα ηλεκτρονικά είδη.

Μετά την επιβολή των δασμών, ο Ντόναλντ Τραμπ ανακοίνωσε ότι οι ΗΠΑ θα εφαρμόσουν περισσότερους δασμούς για να ανταποκριθούν στους δασμούς του Καναδά.

Οι οικονομολόγοι υποστηρίζουν ότι ο Καναδάς μπορεί να ξεπεράσει το κίνδυνο, τουλάχιστον προς το παρόν. Σύμφωνα με τον Φρανκ ΜακΚίνια ο Καναδάς είναι πολύ πιο κατάλληλος για να επιμείνει στον κλιμακούμενο εμπορικό πόλεμο με τις ΗΠΑ παρά να υπογράψει μια κακή συμφωνία που θα μπορούσε να επηρεάσει τη χώρα για τα επόμενα χρόνια. Ο ΜακΚίνια, πρώην πρεσβευτής του Καναδά στις Ηνωμένες Πολιτείες και νυν πρό-

εδρος της Brookfield Corporation, ισχυρίζεται ότι όσο περισσότερο διαρκεί ο εμπορικός πόλεμος, τόσο καλύτερα μπορεί να εξυπηρετήσει πραγματικά τον Καναδά παρά τις ΗΠΑ – παρά την οικονομική ανισορροπία των δύο χωρών. Από τη δική του σκοπιά ο ΜακΚίνια, ο οποίος υπηρέτησε επίσης και ως πρωθυπουργός της καναδικής επαρχίας του Νέου Μπράνσγουικ, πιστεύει ότι ο χρόνος στην πραγματικότητα ευνοεί τον Καναδά περισσότερο από ό,τι τις ΗΠΑ, αναφέροντας τη δημοσιονομική θέση του Καναδά, τα υψηλότερα έσοδα και τις συνεχείς επενδύσεις ως λόγους που η χώρα έχει περιθώρια να απορροφήσει μεγαλύτερη οικονομική ζημιά.

Ο Πολ Μπουντρί, εξ άλλου, καθηγητής στη Σχολή Οικονομικών Επιστημών του Πανεπιστημίου της Βρετανικής Κολομβίας στο Βανκούβερ και πρώην αναπληρωτής διοικητής της Εθνικής Τράπεζας του Καναδά, σε σχόλιά του τόνισε πως ο Καναδάς μπορεί να χρησιμοποιήσει τον χρόνο προς όφελός του. Σύμφωνα με τον καθηγητή, ενώ το κόστος για τον Καναδά θα είναι μεγαλύτερο από αυτό για τις ΗΠΑ, ο Καναδάς είναι στην πλεονεκτική θέση να διατηρήσει μια παρατεταμένη διαμάχη με τον μεγαλύτερο εμπορικό εταίρο του. Ο οικονομολόγος αναφέρθηκε επίσης στις βιομηχανίες που έχουν επηρεαστεί από τους αμερικανικούς δασμούς, συμπεριλαμβανομένου του χάλυβα, της ξυλείας, της αυτοκινητοβιομηχανίας και του αλουμινίου, αλλά, όμως, τονίζει ότι η υποχώρηση στις διαπραγματεύσεις είναι μια πολύ χειρότερη εναλλακτική λύση από το κόστος των δασμών του Τραμπ.

Ο ομιλητής περαιτέρω, τόνισε ότι ενώ οι προαναφερθείσες βιομηχανίες επηρεάζονται από τους δασμούς, αυτές οι βιομηχανίες αντιπροσωπεύουν ένα σχετικά μικρό μερίδιο της συνολικής οικονομίας.

Για παράδειγμα, η κατασκευή μηχανοκίνητων οχημάτων και ανταλλακτικών και η κατασκευή πρωτογενών μετάλλων μαζί αντιπροσωπεύουν περίπου το 1.5 τοις εκατό της οικονομίας της χώρας, σύμφωνα με τα στοιχεία της Στατιστικής Υπηρεσίας του Καναδά.

Ο ομιλητής προσθέτει ότι όσο περισσότερο συνεχίζεται ο εμπορικός πόλεμος, τόσο μεγαλύτερες είναι οι πιθανές συνέπειες για τις επενδύσεις, ιδιαίτερα στον τομέα της αυτοκινητοβιομηχανίας. Ορισμένες αυτοκινητοβιομηχανίες, συμπεριλαμβανομένης της Στελάντης, ήδη επανεξετάζουν ή αναβάλλουν τα αναπτυξιακά τους σχέδια για την επέκταση της παραγωγής αυτοκινήτων στον Καναδά.

Εμπορικός πόλεμος: μια μεγαλύτερη ιστορία από την πραγματικότητα

Ο Μπουντρί, θίγει επίσης τον εντυπωσιασμό του εμπορικού πολέμου με επίκεντρο τα μέσα ενημέρωσης. Τόνισε ότι ενώ ο εμπορικός πόλεμος επηρεάζει τα καναδικά αγαθά και τις

τιμές των καταναλωτών, το μεγαλύτερο μέρος του εμπορίου μεταξύ των ΗΠΑ και του Καναδά παραμένει αδιαμφισβήτητο. Σύμφωνα με τον ίδιο, η αυτοκινητοβιομηχανία είναι η μεγαλύτερη βιομηχανία που επηρεάζεται από αυτές τις εμπορικές διαπραγματεύσεις.

Δυστυχώς, ο οικονομολόγος αμφισβάζει ότι η καναδική αυτοκινητοβιομηχανία θα επιστρέψει στην εξαιρετικά ολοκληρωμένη, σε μεγάλο βαθμό αδασμολόγητη ρύθμιση, που υπήρχε πριν από τη διαμάχη και προβλέπει ότι κάποια μορφή δασμών θα παραμείνει πάνω σε αυτήν, με απόλυτη βεβαιότητα.

Τόσο όμως, ο Μπουντρί, όσο και ο ΜακΚίνια πιστεύουν ότι ο Καναδάς σύντομα θα επιστρέψει στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων, αλλά και οι δύο τονίζουν ότι ο Καναδάς και ο πρωθυπουργός Μαρκ Κάρνβι, δεν πρόκειται να αποδεχθούν κάποια συμφωνία η οποία προφανώς, θα οδηγήσει σε καναδικές παραχωρήσεις.

Ο καθηγητής Μπουντρί, μάλιστα διατηρεί αμφιβολίες ότι οι δύο χώρες θα καταλήξουν σε συμφωνία πριν από το τέλος του έτους, παρ' όλα αυτά όμως, τόσο ο ίδιος όσο και ο ΜακΚίνια, παραμένουν αισιόδοξοι ότι ο Καναδάς θα συνεχίσει να διαπραγματεύεται με άλλες ξένες χώρες και θα απομακρυνθεί με επιτυχία από την εμπορική εξάρτηση των ΗΠΑ. Παρ' όλα αυτά, το διπλωματικό χάσμα που δημιούργησαν οι πολιτικοί αυτοσχεδιασμοί του προέδρου των ΗΠΑ, στις σχέσεις του με τον Καναδά, φαίνεται να συνεχίζει να βαθαίνει καθώς οι σχέσεις καλής γειτονίας των δύο διοικήσεων, απομακρύνονται καθημερινά και περισσότερο. Έτσι και ενώ ο Τραμπ, ξαφνικά ανακάλυψε ότι η λίμνη Οντάριο, στα παράλια της οποίας βρίσκονται το Τορόντο από την πλευρά του Καναδά και το Σικάγο από την πλευρά των ΗΠΑ, θα πρέπει να αλλάξει ονομασία και στο εξής να αποκαλείται "λίμνη της Αμε-

ρικής", υπογράφοντας μάλιστα και σχετικό προεδρικό διάταγμα. Η απόφαση αυτή του προέδρου Τραμπ, εξόργισε, στην ουσία τον πρωθυπουργό της επαρχίας του Οντάριο, ο οποίος ανάρτησε τεράστια πινακίδα στα καναδικά ακρογιάλια τονίζοντας ότι η λίμνη τόσο στο παρελθόν, όσο και στο παρόν και το μέλλον θα συνεχίσει να ονομάζεται λίμνη του Οντάριο.

Τα γεγονότα αυτά, μεταξύ σοβαρού και αστείου, αναγκαστικά οδήγησαν τον ομοσπονδιακό πρωθυπουργό του Καναδά, στην αναζήτηση νέων αγορών με απώτερο στόχο την απεξάρτηση της οικονομίας της χώρας από εκείνη των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής.

Έτσι ο Καναδός πρωθυπουργός επιδόθηκε σε μια έντονη προσπάθεια αναζήτησης νέων εμπορικών εταίρων και αγορών. Σύμφωνα με τις ειδήσεις μια από αυτές είναι και εκείνη της Κίνας, μια σοβαρή αγορά η οποία απορροφά το τριάντα τις εκατό των αγαθών προέλευσης από τον Καναδά.

Παράλληλα, ο πρωθυπουργός Κάρνβι, στράφηκε προς την ανερχόμενη οικονομική δύναμη της Ευρώπης, σε μια προσπάθεια δημιουργίας στενών οικονομικών δεσμών με τις χώρες της ομάδας, έτσι ώστε να αποκοπεί τελείως η εξάρτηση της χώρας του από τις ΗΠΑ.

Παράλληλα αναφέρεται ότι κορυφαίοι διευθύνοντες, σύμβουλοι σε θέματα τεχνητής νοημοσύνης, ζητούν επιβράδυνση της ανάπτυξης των τεχνικών εφαρμογών, δεδομένου ότι ο Ομπάμα προτρέπει σε άμεση δράση ο δε Τραμπ αποκαλεί τους κινδύνους από τη τεχνητή νοημοσύνη ως άλλη μια «φάρσα».

Σύμφωνα με δημοσιογραφικές πληροφορίες η γαμήλια τελετή και οι σχετικοί πανηγυρισμοί του Ντόναλντ Τραμπ του «Τζούνιορ» στις Μπαχάμες το Σαββατοκύριακο, φέρεται να πληρώθηκαν από Ρώσο ολιγάρχες κοντά στον Πούτιν !!!

Η Μαρία Βουτσινάς και Νικόλαος Μαντάς υποψήφιοι δημοτικοί σύμβουλοι για το Δημοτικό Συμβούλιο του Τορόντο

● Γνώμες: Δημήτρης Βονατίης

Υπάρχει μία αρχή που προσπαθώ να τηρώ με συνέπεια στη δημόσια ζωή μου ως δημοσιογράφος. Αποφεύγω να στηρίζω πολιτικούς υποψηφίους και κόμματα γιατί η δημοσιογραφία οφείλει να διατηρεί την απόστασή της από την εξουσία, ακόμη και όταν γνωρίζει προσωπικά τους ανθρώπους που τη διεκδικούν.

Ωστόσο, υπάρχουν ορισμένες σπάνιες περιπτώσεις στις οποίες η προσωπική σχέση και η γνώση του χαρακτήρα ενός ανθρώπου, η διαδρομή του μέσα στην κοινότητα και η εμπιστοσύνη που έχει οικοδομηθεί στον χρόνο με οδηγούν συνειδητά σε δύο εξαιρέσεις. Για μένα, αυτές οι περιπτώσεις είναι η (Μαρία Σάρα-Βουτσινά (Maria Saras-Voutsinas), υποψήφια δημοσική σύμβουλος Τορόντο στο εκλογικό διαμέρισμα 14 (Ward 14) που είναι η ελληνική παροικία και ο Νίκος Μαντάς (Nick Mantas) δημοτικός σύμβουλος και υποψήφιος δημοτικός σύμβουλος στο εκλογικό διαμέρισμα 22 (Ward 22).

Οι υποψήφιοι ουσιαστικά δεν κρίνονται από τα προγράμματα, τα συνθήματα ή τις προεκλογικές υποσχέσεις. Κρίνονται από κάτι πολύ πιο απαιτητικό. Από το αν ο άνθρωπος που ζητά την ψήφο σου είναι παρών όταν σβήνουν τα φώτα της προεκλογικής περιόδου. Εάν ακούει. Εάν κατανοεί. Εάν αναλαμβάνει την ευθύνη του. Εάν μπορείς να τον βρεις όταν υπάρχει ένα πραγματικό πρόβλημα και τελικά, εάν μπορείς να βασιστείς επάνω του.

Η Μαρία και ο Νίκος, για εμένα, είναι τέτοιοι άνθρωποι. Μου το έχουν αποδείξει επανειλημμένως και αυτοί και οι οικογένειες τους τα τελευταία 12 χρόνια.

Δεν το λέω μόνο λόγω της προσωπικής μας σχέσης. Το λέω επειδή πιστεύω ακρδάντα ότι και οι δύο διαθέτουν ένα χαρακτηριστικό που γίνεται ολόένα και πιο πολύτιμο στη δημόσια ζωή. Την Αξιοπιστία τους ως άνθρωποι. Την ικανότητα τους να συνδυάζουν την ανθρώπινη επαφή με την αίσθηση του καθήκοντος, την παρουσία στην κοινότητα με την επίγνωση ότι η πολιτική εκπροσώπηση δεν είναι τίτλος αλλά υποχρέωση απέναντι στους πολίτες μα πάνω απ' όλα στην Πόλη (με την αρχαία έννοια της λέξης).

Στην περίπτωση της Μαρίας υπάρχει και μία βαθιά προσωπική διάσταση σε αυτή την επιλογή. Με τον πατέρα της,

τον Θωμά Σάρα (Thomas S. Saras), με συνδέει μία σχέση που ξεπερνά κατά πολύ την επαγγελματική γνωριμία και σχέση.

Από την πρώτη στιγμή που γνωριστήκαμε όταν επέστρεψα

στο Τορόντο, στάθηκε δίπλα μου ουσιαστικά. Με στήριξε, με βοήθησε δημοσιογραφικά ανοίγοντάς μου δρόμους σε μία περίοδο κατά την οποία προσπαθούσα να βρω τα πατήματά μου σε μία "ξένη" πόλη

για εμένα. Το έκανε χωρίς ανταλλάγματα και χωρίς να ζητήσει ποτέ κάτι ή στιδήποτε σε αντάλλαγμα.

Δεν πιστεύω στις πολιτικές οφειλές. Πιστεύω, όμως, στη μνήμη, στην ευγνωμοσύνη και,

κυρίως, στην ικανότητα να αναγνωρίζουμε τους ανθρώπους που αποδεικνύουν τον χαρακτήρα τους στην πράξη.

Στο προεκλογικό πεδίο, όμως, η δημοκρατία δεν χρειάζεται μόνο ικανούς πολιτικούς. Χρειάζεται ανθρώπους που αντιλαμβάνονται την εξουσία ως υπηρεσία και όχι ως προσωπική πορεία κάρπωσης ισχύος, προνομίων και εργαλειοποίησης της θέσης τους. Θέματα τα οποία αντιβαίνουν την έννοια της Δημοκρατίας και του ρόλου και της έννοιας της δημόσιας αποστολής.

Χρειάζεται ανθρώπους που καταλαβαίνουν ότι η εμπιστοσύνη του πολίτη δεν χαρίζεται, αλλά κερδίζεται καθημερινά και μπορεί να χαθεί πολύ εύκολα.

Γνωρίζοντας και τον Νίκο και τη Μαρία, ξέρω πολύ καλά ότι αντιλαμβάνονται αυτή τη θεμελιώδη διάκριση.

Γι' αυτό, παρά την πάγια επιφύλαξή μου απέναντι στις δημόσιες πολιτικές στηρίξεις, αυτή είναι η πρώτη φορά που συνειδητά κάνω μία εξαίρεση. Όχι επειδή μου ζητήθηκε αλλά γιατί πραγματικά θεωρώ ότι αξίζουν.

Opinion about Maria Voutsinas and Nick Mandas, candidacy for the city of Toronto

● By Dimitres Vohaitis

There is a principle I have consistently tried to uphold in my professional life as a journalist. I do not ordinarily endorse political candidates or parties. Journalism has an obligation to preserve its independence from political power, even when journalists personally know those seeking public office.

There are, however, rare circumstances in which personal knowledge of an individual's character, their record within the community, and the trust built over many years justify an exception. In my case, there are two. Maria Saras-Voutsinas, a candidate for Toronto City Council in Ward 14, Toronto-Danforth, which encompasses the historic heart of Toronto's Greek community, and Nick Mantas, a Toronto city councillor seeking re-election in Ward 22.

Candidates are not ultimately judged by platforms, slogans, or campaign promises. They are judged by something far more demanding: whether the person asking for your vote remains present once the campaign is over. Whether they listen. Whether they understand. Whether they accept responsibility. Whether they are accessible when a genuine problem arises and, ultimately, whether they can be relied upon.

For me, Maria and Nick are precisely such people. They, and their families, have demonstrated that to me repeatedly over the past twelve years. I say this not simply because of the personal relationships that connect us, but because I firmly believe that both possess a quality that is becoming increasingly rare in public life. Personal integrity. They combine accessibility and genuine human engagement with a strong sense of public duty, and they understand that political representation is not a title to be held but a responsibility to be exercised on behalf of citizens and, above all, in service of the polis in its classical Greek sense of the civic and political community itself.

In Maria's case, there is also a deeply personal dimension to my decision. My relationship with her father, Thomas S. Saras, extends far beyond a professional acquaintance. From the moment we first met, after I had returned to Toronto, he supported me in very real and practical ways. He encouraged me, helped me professionally, and opened doors for me as I was trying to establish myself again as a journalist in a city that, at the time, still felt unfamiliar. He did so without conditions, without expectation, and without ever asking for anything in return.

I do not believe in political indebtedness. I do, however, believe in memory, gratitude and, above all, in the importance of recognising those whose character is demonstrated not by words, but by conduct.

Democracy requires more than competent politicians. It requires people who understand power as a form of public service rather than as an instrument for accumulating influence, privilege, or personal advantage. It requires people who refuse to treat public office as something to be appropriated or instrumentalised for private ends. Such conduct is fundamentally at odds with democratic government and with the ethical purpose of public office.

It also requires people who understand that public trust is never an entitlement. It must be earned continuously, through conduct, judgment and accountability, and it can be lost with remarkable speed.

Knowing both Nick and Maria as I do, I have no doubt that they understand this fundamental distinction. That is why, despite my longstanding reluctance to make public political endorsements, this is the first time I have chosen, deliberately and publicly, to make an exception.

Not because anyone asked me to but because I believe they have earned that support.

<https://votemaria.ca/?signup=received#join>

<https://www.nickmantas.ca/>

Δημοτικές εκλογές

Δημαρχείο του Τορόντο. Εκλεκτές Υποψηφιότητες.
Μαρία Σάρας Βουτσινάς
(Εκλογική περιφέρεια 14, Toronto-Danforth)

Τα πρώτα χρόνια μετά το τέλος των σπουδών της εργάσθηκε στον χρηματιστηριακό τομέα σε μεγάλη εταιρεία του Καναδά, από όπου και σταμάτησε κατά την διάρκεια της μητρότητάς της.

Τα τελευταία είκοσι πέντε χρόνια ανέλαβε τις υπηρεσίες του εκτελεστικού διευθυντή του Συμβουλίου Συντακτών του Τύπου των Εθνικών γλωσσικών κοινοτήτων του Καναδά, όπου ύστερα από πραγματικούς αγώνες, πέτυχε την επίσημη αναγνώριση του από τις κρατικές υπηρεσίες, τόσο τις ομοσπονδιακές, όσο και τις επαρχιακές, με αποτέλεσμα την συμπερίληψη των μελών, (περί τα 1200 έντυπα σε 90 διαφορετικές γλώσσες), στα προγράμματα οικονομικής στήριξης των μέσων μαζικής ενημέρωσης των πολυγλωσσικών κοινοτήτων του Καναδά, τα οποία για περισσότερα από εκατό χρόνια διατίθενται μόνο σε έντυπα στην Αγγλική και Γαλλική γλώσσα.

Το γραφείο του οργανισμού που ηγείται βρίσκεται μέσα στους χώρους του κεντρικού δημαρχείου του Τορόντο, από όπου έχει τη δυνατότητα να παρακολουθεί τις εργασίες των δημοτικών συμβουλίων τα τελευταία είκοσι πέντε χρόνια, ενώ παράλληλα καλύπτει και τις εργασίες του επαρχιακού κοινοβουλίου του Οντάριο.

Αυτή είναι μια σύντομη αναφορά στη προσωπικότητα και το έργο της Μαρίας Βουτσινάς, η οποία πιστεύει ότι είναι πλέον καιρός να ασχοληθεί με τα κοινά, κυρίως τα μεγάλα προβλήματα της καθημερινότητας και τη τοπική αυτοδιοίκηση καθώς αντιμετωπίζει τα ίδια προβλήματα των υπολοίπων κατοίκων της μεγαλούπολης. Προβλήματα με την συγκοινωνία, το αδιαχώρητο των δρόμων και λεωφόρων, την ασφάλεια, η οποία καθημερινά δείχνει να χάνεται, την ανεργία, την φτώχεια που μαστίζει μεγάλο αριθμό κατοίκων, κυρίως νεομεταναστών και μελών των γλωσσικών κοινοτήτων. Για την Μαρία, προτεραιότητα έχουν τα ίσα δικαιώματα για όλους η υπόθεση της κοινωνικής δικαιοσύνης και οι ίσες ευκαιρίες για κάθε μέλος της κοινότητας. Η ακρίβεια τόσο στα μέσα μαζικής μεταφοράς, τις συγκοινωνίες, τα Σούπερ Μάρκετ και κυρίως τα αγαθά πρώτης ανάγκης για την συντήρηση της ζωής. **Υπόσχεται** να καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια ώστε να απαλύνει το άγχος των ημερών από κάθε κάτοικο της πόλης, ώστε όλοι να αισθάνονται ασφαλείς τόσο στους δρόμους και τις πλατείες, όσο και στο σπίτι και την εργασία τους. Πιστεύει στην άμεση ανάγκη οικοδόμησης κατοικιών για τη στέγαση των πολιτών της μικρομεσαίας τάξης, και κυρίως τους ποιο αδύνατους, τους ηλικιωμένους, τους ασθενείς, τα άτομα με αναπηρίες. Τέλος την ανάγκη ρύθμισης του φορολογικού ζητήματος επί των ακινήτων δεδομένου ότι αποτελεί ένα τεράστιο πρόβλημα για τα νεαρά ζευγάρια κυρίως και τους ηλικιωμένους, η αντιμετώπισή του. Πιστεύει ότι το Τορόντο έχει τη δυνατότητα να προσφέρει ένα πλήρες υγειονομικό σύστημα για όλους τους κατοίκους και προτίθεται να καταβάλει κάθε προσπάθεια να πείσει τα υπόλοιπα μέλη του δημοτικού συμβουλίου, καθώς επίσης και τους υπεύθυνους των κυβερνητικών κλιμακίων να συνδράμουν προς αυτή την κατεύθυνση.

Για όλους αυτούς τους λόγους η Μαρία Βουτσινά, ζητά την εμπιστοσύνη των κατοίκων με τη μορφή της ψήφου τους. Για περισσότερες πληροφορίες επισκεφθείτε την ηλεκτρονική ιστοσελίδα της Μαρίας στο: votemaria.ca

Ας ξεκινήσουμε από το βασικό

Έγινε η ενθρόνιση νέου Αρχιεπισκόπου Καναδά, ένα γεγονός με προφανές δημοσιογραφικό και ομογενειακό ενδιαφέρον.

Και όμως, τηλεοπτική μετάδοση της προκοπής απλά δεν έγινε.

Δεν υπήρχε οργανωμένο, επαγγελματικό τηλεοπτικό feed διαθέσιμο προς τα ΜΜΕ. Δεν υπήρχε μια πραγματική μετάδοση που θα μπορούσαν να πάρουν τηλεοπτικοί σταθμοί, web TV ή άλλα μέσα και να τη μεταδώσουν κανονικά στο κοινό τους. Και ας μη βαφτίζουμε «κάλυψη» ό,τι ανέβηκε στα social media.

Selfies, κάθετα κινητά τηλέφωνα, κουνημένα πλάνα, ψίθυροι δίπλα στο μικρόφωνο, αποσπασματικά βίντεο και ό,τι τύχαινε να ανεβάζει ο καθένας από τη θέση που βρισκόταν δεν αποτελούν δημοσιογραφική ή τηλεοπτική κάλυψη. Είναι απλώς τυχαίο υλικό από παρευρισκόμενους.

Coverage δεν υπήρχε. Υπήρχαν αποσπάσματα. Υπήρχαν selfies. Υπήρχαν κινητά. Υπήρχε υλικό των «φίλων των φίλων για τους φίλους τους». Αλλά οργανωμένη τηλεοπτική κάλυψη ενός ιστορικού γεγονότος, όχι.

Και εδώ ακριβώς αρχίζει το πρόβλημα. Την ίδια ώρα, Ραδιοτηλεοπτικά κανάλια από τον Καναδά και τις Ηνωμένες Πολιτείες έψαχναν να βρουν ένα αξιοπρεπές σήμα για να μπορέσουν να αναμεταδώσουν στο κοινό. Τοπικά και ομογενειακά ΜΜΕ είτε δεν είχαν σωστή ενημέρωση, είτε δεν είχαν πρόσβαση, είτε δεν έλαβαν καν απάντηση.

Και μετά αρχίζουν οι παρεξηγήσεις, οι καχυποψίες και τα «γιατί αυτός και όχι εγώ;». Αυτά συμβαίνουν όταν υπάρχει ερασιτεχνισμός και ασχετοσύνη τόσο από τη μία πλευρά όσο και από την άλλη. Και μετά, εκ των υστέρων, ψαχνόμαστε όλοι να καταλάβουμε τι ακριβώς δεν πήγε καλά.

Η ιδέα να ανατεθεί η τηλεοπτική παραγωγή σε ανεξάρτητη εταιρεία ήταν σωστή. Η εκτέλεση, όμως, ήταν αποτυχημένη.

Αν πράγματι υπήρχε οργανωμένη εταιρεία παραγωγής, το αποτέλεσμα δεν το έδειξε. Επαγγελματικό livestream δεν έγινε ποτέ. Στο τέλος καταλήξαμε με ένα κάθετο, κουνημένο βίντεο από κινητό τηλέφωνο, στη λογική του «τουλάχιστον κάτι υπάρχει, καλύτερο από το τίποτα».

Μόνο που για μια τέτοια εκδήλωση αυτό δεν μπορεί να θεωρείται τηλεοπτική παραγωγή. Η σωστή ιδέα ήταν να υπάρχει ανεξάρτητη παραγωγή και κοινό feed για όλους. Το λάθος ήταν ότι στην πράξη δεν παραδόθηκε ποτέ ένα κανονικό, επαγγελματικό σήμα.

Σε μια τέτοια εκδήλωση δεν δίνεις αποκλειστικότητα σε κανέναν. Η ανεξάρτητη εταιρεία παραγωγής αναλαμβάνει το επίσημο τηλεοπτικό POOL και δεσμεύεται να διαθέσει καθαρό σήμα, εικόνα και ήχο σε όλα τα ενδιαφερόμενα μέσα, σε μη αποκλειστική βάση και με ίσους όρους.

Αυτό είναι το νόημα του POOL. Δεν σημαίνει «διαλέγω ποιον θέλω, δίνω το σήμα στους εκλεκτούς και οι υπόλοιποι ας ψάχνουνται».

Παράλληλα, άλλο πράγμα η τηλεοπτική παραγωγή και άλλο η παρουσία των δημοσιογράφων μέσα στην εκδήλωση.

Προφανώς δεν μπορεί κάθε εφημερίδα, κάθε web TV και κάθε ραδιόφωνο να κυκλοφορεί μπροστά στο Ιερό με τρίποδα, κάμερες και φωτογραφικές μηχανές.

Γι' αυτό υπάρχουν ζώνες. Η εταιρεία παραγωγής και το PHOTO/VIDEO POOL δουλεύουν από προκαθορισμένα σημεία λήψης.

Οι υπόλοιποι διαπιστευμένοι δημοσιογράφοι κάθονται σε PRESS ZONE, για παράδειγμα στον εξώστη, χωρίς να παρεμποδίζουν την τελετή, αλλά έχοντας φυσική παρουσία στον χώρο ώστε να μπορούν να κάνουν πραγματικό ρεπορτάζ. Τόσο απλό.

Δεν πετάς τα τοπικά ΜΜΕ έξω προς όφελος ξένων ή άλλων μέσων επειδή αυτά σου αρέσουν περισσότερο.

Δεν δίνεις προνομιακή πρόσβαση με προσωπικά κριτήρια.

Δεν αντιμετωπίζεις ένα μέσο ως «επιθυμητό» και ένα άλλο ως «ανεπιθύμητο».

Και από την άλλη πλευρά, ούτε τα ίδια τα ΜΜΕ θα έπρεπε να ζητούν αποκλειστικότητα σε ένα τέτοιο γεγονός.

Το σωστό αίτημα ενός σοβαρού μέσου είναι ισότιμη πρόσβαση, σαφείς κανόνες, επαγγελματική διαπίστευση και καθαρό κοινό feed.

Όχι «εγώ μέσα και οι άλλοι έξω».

Η σωστή φόρμουλα ήταν απλή:

- 1- MEDIA ACCREDITATION.
- 2- PRESS ZONE.
- 3- PHOTO/VIDEO POOL.
- 4- NON-EXCLUSIVE CLEAN FEED.
- 5- MEDIA CONTACT.

Σαφείς κανόνες για όλους.

Αν ο χώρος δεν χωράει 20 κάμερες μπροστά στο Ιερό, δεν βάζεις 20 κάμερες.

Βάζεις μία ή δύο κάμερες POOL.

Αλλά το σήμα τους το δίνεις σε όλους.

Και τους δημοσιογράφους τους βάζεις σε συγκεκριμένη θέση ώστε να παρακολουθήσουν και να κάνουν το ρεπορτάζ τους.

Αντί γι' αυτό, καταλήξαμε χωρίς κανονική τηλεοπτική μετάδοση, χωρίς κοινό επαγγελματικό feed, με αποσπασματικά κινητά και selfies να υποκαθιστούν την εικόνα ενός γεγονότος που υποτίθεται ότι είχε ιστορική σημασία.

Αυτό δεν είναι media management. Είναι απουσία media management.

Εφόσον είναι ΤΟΣΟ ΑΣΧΕΤΟΙ, ας ρωτούσαν κάποιον που γνωρίζει από media management να τους πει. Αλλά αυτοσχεδίασαν και μετά αναρωτιόμαστε γιατί το αποτέλεσμα έμοιαζε πρόχειρο και χαοτικό.

Δεν είναι περίπλοκο. Θέλει επαγγελματισμό, ισότιμη μεταχείριση, σωστή παραγωγή και κάποιον που να γνωρίζει στοιχειωδώς πώς λειτουργούν τα ΜΜΕ.

Αυτή τη φορά, δυστυχώς, αυτά έλειψαν από περισσότερες από μία πλευρές.

Δημήτρης Παπαδόπουλος

Σκέψεις γύρω από την επιστροφή του Κοινοβουλίου και των νέων εξουσιών που επιζητά η κυβέρνηση

Από την επικεφαλής πολιτική αναλήτρια στο «Πραγματική Ανάληψη του Βορρά» της Τρίνιτι

Η Βουλή των Κοινοτήτων έχει προγραμματιστεί να επανέλθει στις συνεδριάσεις του, στις 21 Σεπτεμβρίου. Και καθώς επιστρέφουν οι βουλευτές, οι Καναδοί θα πρέπει να δώσουν μεγάλη προσοχή σε μια εξουσία που το Κοινοβούλιο έχει εμπιστευθεί στα χέρια των ομοσπονδιακών υπουργών. Προέρχεται από το νομοσχέδιο C-15, το τεράστιο νομοσχέδιο για την εκτέλεση του προϋπολογισμού που τελικά έγινε νόμος τον περασμένο Μάρτιο. Στο επίκεντρο της διαμάχης βρίσκεται μια νέα αρχή εξαίρεσης βάσει του νόμου για τη μείωση της γραφειοκρατίας. Με απλά λόγια, ο νόμος επιτρέπει πλέον σε έναν υπουργό, υπό συγκεκριμένες προϋποθέσεις, να εξαιρέσει προσωρινά ένα άτομο, μια εταιρεία, μια εταιρική σχέση, έναν οργανισμό ή άλλη οντότητα από συγκεκριμένες διατάξεις της ομοσπονδιακής νομοθεσίας. Αυτή είναι μια σημαντική δύναμη. Αλλά υπάρχει μια σημαντική διάκριση που πρέπει να γίνει κατανοητή. Η αρχική έκδοση του νομοσχεδίου C-15 ήταν σημαντικά ευρύτερη. Οι επικριτές προειδοποίησαν ότι η κυβέρνηση αναζητούσε εξουσίες που θα μπορούσαν να επιτρέψουν στους υπουργούς να εξαιρούν άτομα ή εταιρείες από διατάξεις σχεδόν οποιουδήποτε ομοσπονδιακού νόμου, με τον Ποινικό Κώδικα να αποτελεί τη μεγαλύτερη ρητή εξαίρεση. Αυτό έθεσε ένα θεμελιώδες ζήτημα κράτους δικαίου: Πρέπει μια κυβέρνηση να έχει τη δυνατότητα να αποφασίζει, κατά περίπτωση, ποιος πρέπει να συμμορφώνεται με έναν νόμο και ποιος όχι; Αυτή η ανησυχία εκφράστηκε άμεσα κατά τη διάρκεια των ακροάσεων της κοινοβουλευτικής επιτροπής. Η συντηρητική βουλευτής Σάντρα Γκόμπεντα, κατέθεσε ερώτηση προς τον υπουργό Μαρκ Μίλλερ, σχετικά με το γιατί η κυβέρνηση χρειαζόταν την εξουσία. Ο υπουργός αναγνώρισε ότι η κυβέρνηση δεν τη χρειαζόταν απαραίτητα, αλλά την χαρακτήρισε ως «χρήσιμο εργαλείο». Η αρχική πρόταση προκάλεσε αντιδράσεις από οργανώσεις που προειδοποίησαν ότι οι υπουργοί θα είχαν διευρύνει ριζικά τη διακριτική τους ευχέρεια σχετικά με το πότε και πώς εφαρμόζεται η ομοσπον-

διακή νομοθεσία. Στη συνέχεια, το Κοινοβούλιο τροποποίησε τη διάταξη. Ο τελικός νόμος εξαιρεί συγκεκριμένα έναν κατάλογο σημαντικών καταστατικών από αυτόν τον μηχανισμό εξαίρεσης, συμπεριλαμβανομένου του νόμου περί σύγκρουσης συμφερόντων, του νόμου περί πρόσβασης σε πληροφορίες, του νόμου περί εκλογών του Καναδά, του νόμου περί του γενικού ελεγκτή, του ποινικού κώδικα, του νόμου περί λόμπι, του νόμου περί απορρήτου και πολλών άλλων. Επομένως, θα ήταν λάθος να πούμε ότι ο τελικός νόμος εξακολουθεί να δίνει στους υπουργούς τη δυνατότητα να εξαιρούν κάποιον από κάθε ομοσπονδιακό νόμο εκτός από το ποινικό δίκαιο. Δεν το κάνει. Αλλά όμως το Κοινοβούλιο δεν προχώρησε στη κατάργηση του δικαιώματος της εξαίρεσης από την εξουσία. Η αρχή, ουσιαστικά, παραμένει η ίδια. Σύμφωνα με τον ισχύοντα νόμο, ένας υπουργός μπορεί να εκδώσει εξαίρεση για έως και τρία χρόνια, υπό προϋποθέσεις που περιλαμβάνουν έλεγχο δημοσίου συμφέροντος, απαίτηση η εξαίρεση να σχετίζεται με δοκιμές που στοχεύουν στην καινοτομία, την ανταγωνιστικότητα ή την οικονομική ανάπτυξη στους τομείς της καθαρής τεχνολογίας ή της χρηματοοικονομικής τεχνολογίας, απαιτήσεις διαχείρισης κινδύνου, δημόσια

διαβούλευση και άλλες διασφαλίσεις. Υπάρχουν επίσης απαιτήσεις αναφοράς και δημοσίευσης. Και αυτή η λεπτομέρεια οδηγεί στο ερώτημα που πρέπει να κάνουν τώρα οι Καναδοί. Τι πρόκειται να συμβεί με την επιστροφή του ομοσπονδιακού κοινοβουλίου, πως θα αντιδράσουν επί του προκειμένου οι βουλευτές; Η πραγματικότητα είναι ότι το Κοινοβούλιο έχει προσθέσει προστατευτικά κιγκλιδώματα. Τώρα οι Καναδοί πρέπει να γνωρίζουν εάν αυτά τα προστατευτικά κιγκλιδώματα λειτουργούν πραγματικά. Ποιοι θα λάβουν απαλλαγές; Από ποιες ομοσπονδιακές διατάξεις θα εξαιρεθούν; Οι λόγοι για τους οποίους χορηγήθηκε η εξαίρεση; Ποια στοιχεία χρησιμοποιήθηκαν για να τη δικαιολογήσουν; Τέλος εάν θα μπορέσει το Κοινοβούλιο να ελέγξει σωστά αυτές τις αποφάσεις; Ο νόμος απαιτεί από τους υπουργούς να δημοσιοποιούν τις εντολές εξαίρεσης και τις σχετικές πληροφορίες εντός 30 ημερών, με την επιφύλαξη εξαίρεσεων για θέματα όπως η ασφάλεια, η προστασία, οι εμπιστευτικές πληροφορίες ή οι προσωπικές πληροφορίες. Οι υπουργοί οφείλουν επίσης να υποβάλλουν εκθέσεις στο Κοινοβούλιο και, όταν τους ζητηθεί, να εμφανίζονται ενώπιον της αρμόδιας κοινοβουλευτικής επιτροπής για να εξηγήσουν τη διαδικασία λήψης

αποφάσεων και τους λόγους μιας εντολής. Αυτό καθιστά τις κοινοβουλευτικές επιτροπές ιδιαίτερα σημαντικές αμέσως μετά την επιστροφή του σώματος από τις καλοκαιρινές διακοπές στις 21 Σεπτεμβρίου. Στην πράξη οι Καναδοί οφείλουν να παρακολουθούν τι εξετάζουν οι επιτροπές, ποιοι μάρτυρες καλούνται, ποια έγγραφα ζητούνται και πόσο διαφανείς παραμένουν αυτές οι διαδικασίες. Είναι δε βέβαιο ότι εδώ δεν πρόκειται για τον ισχυρισμό ότι σε κάθε εξαίρεση θα υπάρχει κατάχρηση. Πρόκειται για την αναγνώριση ότι το Κοινοβούλιο έχει δημιουργήσει μια νέα εκτελεστική εξουσία και τη διασφάλιση ότι η εξουσία υπόκειται σε ουσιαστικό κοινοβουλευτικό έλεγχο. Αλλά όμως εδώ υπάρχει και ένα ακόμα θέμα που τίθεται και που αξίζει προσοχής με την επιστροφή του εθνικού σώματος τη Δευτέρα, αυτό έγκειται στο τρόπο που η κυβέρνηση ορίζει και αναφέρει τις δαπάνες της. Ο Υπεύθυνος του Προϋπολογισμού της Βουλής αμφισβήτησε τον διευρυμένο ορισμό της κυβέρνησης για την «επένδυση κεφαλαίου» που χρησιμοποιείται στον Προϋπολογισμό του 2025. Η PBO κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ο ορισμός της κυβέρνησης είναι ευρύτερος από τις καθιερωμένες λογιστικές προσεγγίσεις, συμπεριλαμβαν-

νομένων των φορολογικών δαπανών, των εκπτώσεων φόρου επενδύσεων και των λειτουργικών επιδοτήσεων που η PBO λέει ότι δεν είναι απαραίτητα σχηματισμός κεφαλαίου. Χρησιμοποιώντας τη μεθοδολογία του PBO, οι επενδύσεις κεφαλαίου από το 2024–25 έως το 2029–30 θα ανέλθουν συνολικά σε περίπου 217.3 δισεκατομμύρια δολάρια — περίπου 94 δισεκατομμύρια δολάρια, ή 30%, λιγότερο από το ποσό του προϋπολογισμού του 2025. Η PBO συνέστησε σε έναν ανεξάρτητο φορέα εμπειρογνομώνων να καθορίσει ποιες κατηγορίες δαπανών θα πρέπει να χαρακτηρίζονται ως επενδύσεις κεφαλαίου και ποιες όχι. Το θέμα εδώ δεν είναι απλώς η λογιστική ορολογία. Επηρεάζει τον τρόπο με τον οποίο οι Καναδοί κατανοούν τη δημοσιονομική θέση της κυβέρνησης, τον τρόπο με τον οποίο το Κοινοβούλιο αξιολογεί τις δαπάνες και τον τρόπο μέτρησης των δημοσιονομικών στόχων της κυβέρνησης. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο ο συνδυασμός εκτελεστικών εξαιρέσεων και οικονομικής διαφάνειας αξίζει προσοχής με την επιστροφή του Κοινοβουλίου. Η νομοθετική διαδικασία: Η αρχή είναι απλή. Σε μια δημοκρατική χώρα, οι νόμοι υποτίθεται ότι ισχύουν εξίσου. Εάν το Κοινοβούλιο δημιουργήσει έναν μηχανισμό που επιτρέπει σε μια κυβέρνηση να εξαιρεί προσωρινά μια συγκεκριμένη οντότητα από μια ομοσπονδιακή νομική απαίτηση, οι Καναδοί θα πρέπει να μπορούν να δουν ποιος έλαβε αυτήν την εξαίρεση, τι εξαίρεθηκε, γιατί χορηγήθηκε και ποιες διασφαλίσεις εφαρμόστηκαν. Το Κοινοβούλιο απέρριψε την αρχική πρόταση του νομοσχεδίου C-15. Αυτό έχει μεγάλη σημασία. Παρ' όλα αυτά όμως η υποκείμενη αρχή εξαίρεσης επέζησε. Και τη περασμένη Δευτέρα το Κοινοβούλιο επέστρεψε. Το ερώτημα δεν είναι πλέον απλώς τι ζήτησε αρχικά η διοίκηση από το Κοινοβούλιο να της δώσει. Το ερώτημα είναι τι θα κάνει πραγματικά η κυβέρνηση με την εξουσία που έχει τώρα - και αν οι βουλευτές, οι κοινοβουλευτικές επιτροπές και οι Καναδοί θα είναι σε θέση να δουν και να αμφισβητήσουν σωστά αυτές τις αποφάσεις.

Η ΕΝΘΡΟΝΙΣΗ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΟΡΘΟΔΟΞΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΚΑΝΑΔΑ

● Του Θωμά Σ. Σάρα

Σε μια πραγματικά μεγαλοπρεπή Βυζαντινή ατμόσφαιρα πραγματοποιήθηκε η καθιερωμένη από το εκκλησιαστικό τυπικό, ενθρόνιση του νέου προκαθήμενου της Ελληνό-Ορθόδοξης Εκκλησίας του Καναδά κ.κ. Αποστόλου. Ο νέος ιεράρχης της μεγάλης ομόδοξης ομογένειας του Αμερικανικού Βορρά, είχε αναδειχθεί προηγουμένως από την Μεγάλη Ιερή Ιεραρχική Πατριαρχική Σύνοδο του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως.

Στην μεγαλοπρεπή τελετή, στον Καθεδρικό Ναό του Αγίου Νικολάου του Σκάρμπορου στο Τορόντο, παρευρέθηκαν περί τους χίλιους ομογενείς καθώς επίσης και ένας μεγάλος αριθμός εκκλησιαστικών αξιωματούχων μεταξύ αυτών ο εκπρόσωπος του οικουμενικού θρόνου, ο τέως αρχιεπίσκοπος Καναδά, και υψηλόβαθμα στελέχη άλλων χριστιανικών εκκλησιών και δογμάτων, μεταξύ αυτών ο καθολικός αρχιεπίσκοπος του Τορόντο και ο αρχιεπίσκοπος της εκκλησίας των Αρμενίων, από κοινού με έναν μεγάλο αριθμό εκπροσώπων των τριών βαθμίδων της Καναδικής διοικητικής μηχανής. Μεταξύ αυτών διακρίθηκαν οι

Ζαν Κρετιέν, τέως πρωθυπουργός του Καναδά, ως εκπρόσωπος του ομοσπονδιακού πρωθυπουργού Μαρκ Καρνεϊ, ο επαρχιακός πρωθυπουργός του Οντάριο Φορντ, η δήμαρχός του Τορόντο Ολίβια Τσάο, η οποία έκανε μια σύντομη εμφάνιση προεκλογικής φύσης υπό την συνοδεία του ομογενούς δημοτικού συμβούλου Νικόλαου Μαντά, ο αρχηγός της Συντηρητικής παράταξης της Καναδικής Γερουσίας Λεωνίδας Χουσάκος, ο οποίος βρέθηκε στο Τορόντο ειδικά για αυτή την εκδήλωση, από κοινού με στελέχη των ομογενειακών κοινοτήτων της Οτάβας και του Μόντρεαλ από το γειτονικό Κεμπέκ, καθώς επίσης ένας μεγάλος αριθμός πολιτικών όλων των βαθμίδων της Καναδικής διοίκησης. Την εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους στο Τορόντο, ο υπουργός επί των εξωτερικών της Αθήνας Γεραπετρίτης, η υφυπουργός και πρώην γενική πρόξενος της Αθήνας στο Τορόντο Αλεξάνδρα Παπαδοπούλου, καθώς επίσης και η υπουργός υπεύθυνη για τις εκκλησιαστικές υποθέσεις. Αρχηγοί των σωμάτων ασφαλείας του Τορόντο τόσο της αστυνομίας όσο και της πυροσβεστικής υπηρεσίας, ενώ κάθετα η λεωφόρος Φινς, που περνά μπροστά από τον ιερό ναό, μετατράπηκε σε ένα απέραντο πάρκινγκ για τα αυτοκίνητα των επισκεπτών επισήμων και ομογενών. Παραβρέθηκαν επίσης όλοι οι ιερείς της ελληνό-ορθόδοξης εκκλησίας του Καναδά, όλα τα μέλη του τάγματος των "αρχόντων του πατριαρχείου" η πρόεδρος της ομογενειακής κοινότητας του Τορόντο, η οποία επέστρεψε από τις διακοπές της προκειμένου να παραβρεθεί σε αυτή την σπουδαία εκδήλωση και ένας μεγάλος αριθμός στελεχών των εκκλησιών της κοινότητας και των εβδομήκοντα δύο εκκλησιαστικών ιδρυμάτων που ο πρώην αρχιεπίσκοπος Σωτήριος, έσπειρε ανά τον Καναδά με την πραγματικά σκληρή δουλειά που διέκρινε τα χρόνια της αρχιεροσύνης του. Χαιρέτησαν την εκδήλωση σχεδόν όλοι οι επίσημοι προτού δοθεί ο λόγος στον τιμώμενο νέο ιεράρχη ο οποίος με την περίπου ενε-

νήντα λεπτών ομιλία του στην ελληνική και αγγλική γλώσσα, παρουσίασε ένα έφυες άτομο με σπουδαία μόρφωση και βαθιά γνώση των ελληνικών πολιτιστικών αρχών και παραδόσεων, προσπλωμένο στους εκκλησιαστικούς κανόνες και αρχές της Ορθοδοξίας.

Θα πρέπει να τονιστεί ότι λόγω του αδιαχώρητου του ιερού Ναού τοποθετήθηκαν οθόνες στον εξωτερικό χώρο του ναού από όπου παρακολουθήσαν την όλη τελετή περί τους τριακοσίους ομογενείς προσκυνητές. Παρά το σχετικά κρύο περιβάλλον, είχαν στηθεί τραπέζια με τροφές για όσους δεν είχαν πρόσκληση να παρακαθήσουν στο επίσημο δείπνο που οι διοργανωτές είχαν προετοιμάσει στην παρακείμενη αίθουσα τελετών, όπου είχαν στηθεί περί τα εξήντα πέντε τραπέζια για την εξυπηρέτηση περίπου εξακοσίων πενήντα ατόμων που είχαν την τύχη να λάβουν πρόσκληση από τους διοργανωτές της εκδήλωσης. Είχα κάποια στιγμή την ευκαιρία να πλησιάσω τον νέο ιεράρχη και να τον συγχαρώ καλωσορίζοντάς τον στο Τορόντο, ομολογώ ότι με εντυπωσίασε η απλότητά του και η άμεση αντίδρασή του να μου ευχαριστήσει με ένα "καλώς σας βρήκα". Ας ευχηθούμε λοιπόν ότι ο νέος και νεότερος ιεράρχης, εμφορείται από διαφορετικές αρχές, από εκείνες του προκατόχου του, αρχές κυ-

ρίως ανθρωπιστικές πρώτα και μετά επιχειρηματικές, με στόχο τις οικονομικές ανάγκες του ιδρύματος που ηγείται και σεβασμού όλων των ιδρυμάτων της ομογένειας που έχουν ιδρυθεί στην απεραντοσύνη της Καναδικής επικράτειας. Καλώς ήλθατε σεβασμιότατε, σας ευχόμαστε υγεία και πρόοδο.

Τα παραλειπόμενα

"Θεία Κωμωδία"

Θα πρέπει να τονίσω ότι το περασμένο μήνα έλαβα μια αξιόλογη πρόσκληση να παραβρεθώ στις πανηγυρικές εκδηλώσεις για τον νέο αρχιεπίσκοπο. Απάντησα αμέσως πίσω ότι θα κατέβαλα κάθε δυνατή προσπάθεια να είμαι εκεί. Όταν ωστόσο το Σάββατο 19 του Σεπτέμβρη βρέθηκα στην είσοδο του ιερού ναού του Αγίου Νικολάου, η κυρία που ήταν προφανώς υπεύθυνη για τους επισκέπτες μου ρώτησε σε ποια εκκλησία ανήκω. Απάντησα

ότι είμαι δημοσιογράφος και δεν έχω καμία σχέση με τη διοίκηση των εκκλησιών. Η απάντηση ήταν ότι δεν υπάρχει το όνομά μου στην κατάσταση των προσκεκλημένων και επομένως δεν μπορώ να μπω μέσα στο ναό.

Κάποια στιγμή εμφανίστηκε ο πρωθυπουργός του Οντάριο, παλιός φίλος και γνώριμος, ο οποίος ήρθε να μου χαιρετίσει, δεν προλάβαμε ανταλλάξουμε δύο κουβέντες και ξαφνικά πετάχτηκε μπροστά ένας τύπος ο οποίος άρπαξε στην κυριολεξία τον πρωθυπουργό και τον οδήγησε στο εσωτερικό του ναού. Έμεινα εμβρόντητος από τις αρχές της φιλοξενίας των διοργανωτών.

Την προηγούμενη ακριβώς ημέρα, Παρασκευή 18 Σεπτεμβρίου, η αντιπροσωπεία των Αθηνών, ζήτησε να διοργανωθεί μια "Πρες κόνφερανς" στις αίθουσες του ιδρύματος της Ελληνικής κοινότητας Τορόντο. Η πρόεδρος του ιδρύματος έλειπε σε διακοπές στη Ελλάδα, επομένως υπεύθυνη για αυτό πρέπει να ήταν η "εκτελεστική πρόεδρος" η οποία και όφειλε να μας ειδοποιήσει τουλάχιστον με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, δυστυχώς αυτό δεν έγινε ποτέ. Το αποτέλεσμα ήταν οι εξ Αθηνών υπουργοί να τα πουν μεταξύ τους. Αυτό τουλάχιστον αποδεικνύεται από την αρθρογραφία του Γιάννη Κακαγιάννη, η οποία φιλοξενείτε στην σελίδα 31. Έχοντας υπ' όψη τις επερχόμενες τελετές ενθρόνισης του νέου αρχιεπισκόπου συνεννοηθήκαμε με τον Δημήτρη Παπαδόπουλο από το Μόντρεαλ και τον Άγγελο Αγγελάτο, από τη Φλόριδα να έχουμε παράλληλη αναμετάδοση της όλης τελετής, όπου υπάρχουν ελληνό-ορθόδοξοι. Τα δύο κανάλια διαφήμιζαν την προσοχή τους τις τελευταίες δύο εβδομάδες για την ειδική εκπομπή της ενθρόνισης του νέου αρχιεπισκόπου Καναδά. Όταν, ωστόσο, το Σάββατο άρχισε η τελετή, οι ομογενείς δημοσιογράφοι και κυρίως ο Βασίλης Φάτσης της Greka TV και ο Πήτερ Γαλιάτσος, του συγκροτήματος Μανιατάκου, πληροφορήθηκαν ότι δεν μπορούσαν να βιντεοσκοπήσουν από κοντά παρά μόνον από τον γυναικωνίτη της εκκλησίας, ο οποίος βρίσκεται στο πίσω μέρος ψηλά. Υποσχέθηκαν, ωστόσο, οι υπεύθυνοι ότι η εταιρία που είχαν προσλάβει για αυτόν τον σκοπό, θα συνδεόταν μαζί τους και θα μετέφερε τις εικόνες από τη τελετή. Τελικά, αποδείχθηκε ότι ο "επαγγελματίας" που θα κάλυπτε την εκδήλωση αδυνατούσε να μεταφέρει την εικόνα στα δύο κανάλια, το Μόντρεαλ και την Φλόριδα, προφανώς από έλλειψη επαγγελματικών γνώσεων. Ενώ οι υπεύθυνοι των δύο καναλιών προσπαθούσαν να δικαιολογήσουν το όλο φιάσκο με τα αδικαιολόγητα. Τέλος, όταν ένα μέλος της δημοσιογραφικής οικογένειας μπήκε στην αίθουσα τελετών όπου βρισκόταν οι επίσημοι για το φαγητό, ειδοποιήθηκε ότι έπρεπε να φύγει επειδή δεν ήταν προσκεκλημένος για αυτή την εκδήλωση. Ήταν μια καταφανής προσβολή της αξιοπρέπειας του συναδέλφου και οφείλουν οι υπεύθυνοι να μας δώσουν κάποια εξήγηση. Αυτά και άλλα παραλειπόμενα, ήταν τα κατορθώματα των υπεύθυνων διοργανωτών αυτής της ιστορικής μέρας. Ένα κάποιο είδος "θείας κωμωδίας", για την οποία όμως δεν έχει καμία ευθύνη ο ίδιος ο νέος Αρχιεπίσκοπος.

Με τη βοήθεια του «Εθνικού Κήρυκα» και του Δημήτρη Βοναφίν

Στιγμιότυπα από τη τελετή ανοίγματος του περιπτέρου του Συμβουλίου Συντακτών και μέσων ενημέρωσης των εθνικών μειονοτήτων του Καναδά στην Εθνική Καναδική Έκθεση του Τορόντο

Για 39η χρονιά ο οργανισμός συμμετέχει στην ετήσια εκδήλωση της έκθεσης προβάλλοντας το έργο των δημοσιογέρων μεταναστών στο Καναδά. Κύριοι συντελεστές της εκδήλωσης η ηγεσία του οργανισμού υπό την επιτήρηση της Μαρίας Σάρας Β ουτσινάς

Όπως πάντα, ήταν χαρά να παρευρεθώ στην ετήσια δεξίωση CNE που διοργάνωσε το Εθνικό Συμβούλιο Εθνοτικού Τύπου και Μέσων Ενημέρωσης του Καναδά (NEPMCC) και να γιορτάσω τα εγκαίνια του περιπτέρου του στην Εθνική Έκθεση του Καναδά 2026. Το CNE είναι μια από τις μεγάλες παραδόσεις του Καναδά, που συγκεντρώνει ανθρώπους από κάθε γωνιά της χώρας μας για να γιορτάσουν τους διαφορετικούς πολιτισμούς, την κληρονομιά και το κοινοτικό μας πνεύμα. Είμαι περήφανος που αναγνωρίζω το σημαντικό έργο του NEPMCC. Υπό την ηγεσία του κ.

Thomas S. Saras, τα εθνικά μέσα ενημέρωσης διαδραματίζουν ουσιαστικό ρόλο στο να δίνουν φωνή σε Καναδούς από διαφορετικά γλωσσικά και πολιτιστικά υπόβαθρα, να ενημερώνουν τις κοινότητες, να ενισχύουν τη συμμετοχή των πολιτών και να οικοδομούν μεγαλύτερη κατανόηση σε ολόκληρη τη χώρα μας. Συχαρητήρια στο NEPMCC και σε όλα τα μέλη του για άλλη μια επιτυχημένη παρουσία CNE. Σας ευχαριστούμε για τη συνεχή ηγεσία και την υπηρεσία σας στις διαφορετικές κοινότητες του Καναδά.

Άρις Βαβίκιαν, MPP
Βουλευτής του επαρχιακού κοινοβουλίου του ONTARIO.

Ανακοίνωση / informative amusement by BILL FATSIS OF GrecaTV

Η GRECA TV εκφράζει μία μεγάλη Συγνώμη που δεν τήρησε την υπόσχεσή της για την ζωντανή μετάδοση της ενθρόνισης του Σεβ. Αρχιεπισκόπου Καναδά κ.κ. Αποστόλου. Δυστυχώς, τα τεχνικά προβλήματα που αντιμετώπισε η "Professional Canadian Company" που είχε μισθώσει η οργανωτική επιτροπή ενθρόνισης της Αρχιεπισκοπής ήταν η αιτία που δεν δόθηκε η σύνδεση του σήματος προς την GRECA TV για να πραγματοποιήσει την υποσχεθείσα ζωντανή μετάδοση στην παγκόσμια Ομογένεια. Τά πολλά μηνύματα απαγοίτευσης, που λάβαμε από χιλιάδες απελπισμένους Χριστιανούς που περίμεναν να είναι μέρος αυτού του ιστορικού γεγονότος, τα κατανοούμε πλήρως και δεν κρυβόμαστε πίσω από την δικαιολογία ότι «δεν φταίμε». Επρεπε να ήμασταν πολύ περισσότερο πιεστικοί προς

τους ιθύνοντες να δεχτούν την γραπτή πρόταση μας να αναλάβει η GRECA TV με δικά της έξοδα και υπευθυνότητα την μετάδοση αυτή. Δεχθήκαμε καλοπροαίρετα την εξουσιοδότηση τους να χρησιμοποιήσουμε το σήμα που θα μας προμήθευαν. Δυστυχώς, τα τοπικά MME της Παροικίας δεν τα θεωρούσαν αρκετά επαγγελματικά για τέτοιες σπουδαίες εκδηλώσεις. Είναι όμως αρκετά «επαγγελματικά» να τούς στηρίζουν σε όλες τις εκδηλώσεις τους! Η GRECA TV που με δυσκολία εξασφάλισε την παρουσία της να μαγνητοσκοπήσει την ενθρόνιση μόνο από τον εξώστη (τέως Γυναικονίτη) του Ναού, σαν μία συγνώμη σας προσφέρουμε τώρα το βίντεο αυτό. Δυστυχώς, εμάς δεν μας επιτράπη να καλύψουμε και το γεύμα που ακολούθησε, ενώ άλλα MME είχαν κα-

λύτερη τύχη από εμάς. GRECA TV expresses its deep apology for not keeping its promise to broadcast live the enthronement of His Eminence Archbishop of Canada Apostolos. Unfortunately, the technical problems encountered by the "Professional Canadian Company" hired by the organizing committee for the enthronement of the Archdiocese were the reason why the signal connection was not given to GRECA TV to carry out the promised live broadcast to the global Greek Diaspora. We fully understand the many messages of disappointment that we received from thousands of desperate Christians who were waiting to be part of this historic event and we do not hide behind the excuse that "it is not our fault". We should have been much

more pressing towards the authorities to accept our written proposal that GRECA TV undertake this broadcast at its own expense and responsibility. We kindly accepted their authorization to use the signal that they would provide us. Unfortunately, the local media of the Paroikia were not deemed by them to be "professional enough" for such important events. However, they are "professional" enough to support them in all their events! GRECA TV, which with difficulty secured its presence to videotape the enthronement only from the balcony (formerly Gynaikonite) of the Church, now offers you this video as an apology. Unfortunately, we were not allowed to cover the meal reception that followed, while other media had better luck than us.

Ο Δήμος του Τορόντο συγκαλεί τη στρογγυλή τράπεζα του Δημάρχου σχετικά με τις επιπτώσεις των δασμών για τη στήριξη των τοπικών επιχειρήσεων και την προστασία των θέσεων εργασίας

• Της Μαρίας Βουτσινάς.

Η δήμαρχος του Τορόντο συναντήθηκε με τοπικές επιχειρήσεις για να συζητήσει τις επιπτώσεις των δασμών των ΗΠΑ και των καναδικών αντιμέτρων, να ακούσει απευθείας για τις αναδυόμενες προκλήσεις και να προσδιορίσει δράσεις για την ενίσχυση της οικονομίας της πόλης. Η στρογγυλή τράπεζα συγκέντρωσε εκπροσώπους από τη μεταποίηση, την επεξεργασία τροφίμων, την ένδυση, τις κατασκευές, την τεχνολογία και άλλους τομείς για να μοιραστούν απόψεις σχετικά με τις πιέσεις που σχετίζονται με το εμπόριο, τις διαταραχές της εφοδιαστικής αλυσίδας, τη διαφοροποίηση της αγοράς και τις ευκαιρίες για

κυβερνητική δράση για την ενίσχυση της οικονομικής ανθεκτικότητας. Η στρογγυλή τράπεζα αποτελεί μέρος της συνεχιζόμενης απάντησης του δήμου του Τορόντο στην εμπορική αβεβαιότητα και βασίζεται στις προσπάθειες του δήμου να βοηθήσει τις επιχειρήσεις να παραμείνουν ανταγωνιστικές, να διαφοροποιήσουν τις αγορές, να επενδύσουν στην ανάπτυξη και να προστατεύσουν τις θέσεις εργασίας μέσω του Σχεδίου Οικονομικής Δράσης του Δημάρχου ως απάντηση στους δασμούς των ΗΠΑ.

Βασικά θέματα από τη στρογγυλή τράπεζα

Κατά τη διάρκεια της συζή-

τησης, οι συμμετέχοντες μοιράστηκαν πληροφορίες σχετικά με το αυξανόμενο κόστος, τις πιέσεις της εφοδιαστικής αλυσίδας, την επενδυτική αβεβαιότητα, τις επιπτώσεις στο εργατικό δυναμικό και τα εμπόδια στην πρόσβαση σε νέες αγορές. Ο Δήμος ζήτησε σχόλια σχετικά με τις υπάρχουσες υποστηρίξεις και προτεραιότητες για συνεργασία με ομοσπονδιακές και επαρχιακές κυβερνήσεις.

Η συζήτηση στρογγυλής τράπεζας επικεντρώθηκε σε τρεις προτεραιότητες:

- Επιτάχυνση της διακυβερνητικής υπεράσπισης της πόλης με βάση τις προκλήσεις που αντιμετωπίζουν οι μικρές, μεσαίες και μεγάλες επιχειρήσεις λόγω των δασμών και

των αντιμέτρων. Αυτό περιλαμβάνει έναν ορισμό του «Made in Canada» και μια σαφή δέσμευση από την κυβέρνηση να αγοράσει καναδικά.

- Υποστήριξη της διαφοροποίησης της αγοράς και παροχή βοήθειας στις επιχειρήσεις του Τορόντο να αποκτήσουν πρόσβαση σε νέες εξαγωγικές ευκαιρίες μέσω της πρωτοβουλίας TradeTO της πόλης με πρακτικές λύσεις σε ζητήματα που επηρεάζουν την ικανότητα των επιχειρήσεων να εξαγάγουν, συμπεριλαμβανομένων των logistics, των εμπορευματοκιβωτίων και των εμπορευματικών μεταφορών.

- Αντιμετώπιση των προκλήσεων της εφοδιαστικής αλυσίδας μέσω μιας προσέγγι-

σης Team Canada που συνδέει τις επιχειρήσεις με τους Καναδούς προμηθευτές και ενισχύει τη συνεργασία μεταξύ κυβερνήσεων, δήμων, ηγετών επιχειρήσεων, εργατικών οργανώσεων και βιομηχανικών και κοινοτικών εταίρων.

Τα σχόλια που συγκεντρώθηκαν μέσω της στρογγυλής τράπεζας θα χρησιμοποιηθούν για την ενημέρωση μελλοντικών πρωτοβουλιών υποστήριξης επιχειρήσεων, τον εντοπισμό ευκαιριών για την ενίσχυση του TradeTO και την υποστήριξη της συνεχούς υπεράσπισης και συνεργασίας της πόλης με επαρχιακούς και ομοσπονδιακούς εταίρους σε θέματα που επηρεάζουν τις επιχειρήσεις του Τορόντο.

Χριστιανισμός και Ελληνισμός

• Του Ηλία Σταμπολιάδη*

Στην αρχαιότητα οι Έλληνες εξελίχθηκαν σε ανθρωποκεντρικές κοινωνίες, οργανωμένες σε πόλεις-κράτη με δημοκρατικό κυρίως πολίτευμα, αλλά με έντονα ανταγωνιστική αντίληψη. Ο ανταγωνισμός αυτός οδήγησε σε αλληπάλληλους πολέμους, με καταστροφικότερο τον Πελοποννησιακό. Όταν όμως απειλήθηκαν από τους Πέρσες, συνεργάστηκαν ως ένα έθνος. Τους ένωσε αυτό που ο Ηρόδοτος ονομάζει όμαιμον, ομόγλωσσον, ομότροπον και ομόθρησκον.

Με το τέλος του Πελοποννησιακού Πολέμου και κυρίως μετά τη μάχη της Χαιρώνειας το 338 π.Χ., έγινε φανερό ότι το σύστημα των πόλεων είχε φτάσει σε αδιέξοδο. Ο Φίλιππος δεν κατήργησε την αυτονομία των πόλεων για τις εσωτερικές τους υποθέσεις. Δημιούργησε κάτι νέο: το Κοινό των Ελλήνων, με έδρα την Κόρινθο.

Ήταν η πρώτη απόπειρα να περάσει η πόλη σε οικουμενική κλίμακα. Μια κοσμόπολη που διαχειρίζεται τα κοινά - εξωτερική πολιτική, πόλεμο κατά των Περσών - ενώ κάθε πόλη διατηρεί τη διοικητική της αυτοτέλεια, αναλαμβάνοντας ορισμένες οικονομικές και στρατιωτικές υποχρεώσεις. Ο Αλέξανδρος στις κατακτήσεις του δεν επανέφερε το δεσποτικό μοντέλο των Περσών. Συνέχισε την πολιτική του Φιλίππου και διέδωσε τον ελληνικό ανθρωποκεντρικό τρόπο οργάνωσης, ιδρύοντας νέες κοσμοπόλεις όπως η Αλεξάνδρεια και η Αντιόχεια. Σε αυτές δεν επέβαλε απλώς Έλληνες διοικητές, επιδίωξε σύνθεση με τα τοπικά στοιχεία.

Μετά τον πρόωρο θάνατό του, οι επίγονοί του μοίρασαν το κράτος του. Τα ελληνιστικά βασίλεια που προέκυψαν κατακτήθηκαν στη συνέχεια από τους Ρωμαίους. Οι Ρωμαίοι όμως δεν κατήργησαν το μοντέλο της κοσμοπόλης, το μετέφεραν στη Ρώμη και αργότερα στην Κωνσταντινούπολη. Έτσι συνεχίστηκε, με άλλη μορφή, μέχρι το τέλος του Βυζαντίου.

Σε αυτή τη μεγάλη διάρκεια, ο Ελληνισμός κλήθηκε να συνενώσει λαούς με διαφορετική γλώσσα, πολιτισμικό επίπεδο και κοσμοθεωρία. Αυτή η ανάγκη γέννησε μεγάλα ιστορικά γεγονότα, με σημαντικότερο τον Χριστιανισμό. Ο Ελληνισμός, αντιλαμβανόμενος τη συνενωτική δύναμη του Χριστιανισμού, ανέλαβε στη Δύση διά της Ρώμης και στην Ανατολή διά της ελληνιστικής γλώσσας, τη φιλοσοφική, θεσμική και ιδεολογική του θεμελίωση

ως οικουμενικής θρησκείας και λειτούργησε ως όχημα διάδοσής του. Χωρίς τον Ελληνισμό, ο Χριστιανισμός θα έμενε μια ιουδαϊκή αίρεση στην Παλαιστίνη. Χωρίς τον Χριστιανισμό, ο Ελληνισμός δεν θα μπορούσε να μεταφέρει την κοσμοσυστημική του αντίληψη στον σύγχρονο κόσμο. Είναι λάθος να υποστηρίζεται ότι ο Χριστιανισμός επιβλήθηκε δια της βίας και κατέστρεψε τον Ελληνισμό. Όσοι αποδίδουν στη χριστιανική διδασκαλία ευθύνες για ελαττώματα, παραλείψεις ή για την εκκοσμίκευση και ταύτιση μέρους του Ιερατείου με την εξουσία, εκφράζουν περισσότερο την κακή τους προαίρεση παρά ιστορική κρίση. Η Εκκλησία του Χριστού συνίσταται από όσους

τηρούν το θέλημά Του επί της γης, όπως μας διδάξε ο ίδιος στην Κυριακή Προσευχή. Η ελληνική εκδοχή του Χριστιανισμού, η Ορθοδοξία, αναπαράγει σε μεγάλο βαθμό το ανθρωποκεντρικό κεκτημένο της δημοκρατικής πόλης, δίνοντας έμφαση στην εκκλησία ως «κοινό» και ως «τρόπο ζωής» και όχι ως σύστημα κοσμικής εξουσίας με θρησκευτικό πρόσημο.

***Ο Ηλίας Σταμπολιάδης**
Μηχανικός Μεταλλείων - Μεταλλουργός,
τ. Καθηγητής Πολυτεχνείου Κρήτης
Πηγή έμπνευσης: Γ. Κοντογιώργης, "Ιστορία του Ελληνικού Κόσμου", "Το Ιερατείο"

• Της Μαρίας Βουτσινά

Εάν είστε 65 ετών και άνω και βασίζεστε στις πληρωμές του Καναδά για την ασφάλεια γήρατος (OAS) για την κάλυψη των καθημερινών εξόδων, η επιταγή του Σεπτεμβρίου είναι προ των πυλών.

Ο OAK προσαρμόζεται κάθε τρεις μήνες για να συμβαδίζει με τον πληθωρισμό. Η πιο πρόσφατη αύξηση τέθηκε σε ισχύ τον Ιούλιο και αυτές οι ενημερωμένες τιμές παραμένουν σε ισχύ μέχρι τον Σεπτέμβριο. Δείτε τι πρέπει να γνωρίζετε για την πληρωμή αυτού του μήνα, συμπεριλαμβανομένης της ημερομηνίας κατάθεσης, των κανόνων καταλληλότητας και του ποσού που θα μπορούσατε να λάβετε.

Τι είναι η ασφάλεια γήρατος στον Καναδά;

Η Ασφάλεια Γήρατος είναι ένα ομοσπονδιακό συνταξιοδοτικό πρόγραμμα που καταβάλλει μηνιαίες παροχές στους Καναδούς μόλις φτάσουν τα 65. Σε αντίθεση με το Καναδικό Συνταξιοδοτικό Πρόγραμμα, (CPP), δεν εξαρτάται από το εργασιακό σας ιστορικό — η επιλεξιμότητα βασίζεται κυρίως στην ηλικία και τη διαμονή.

Οι περισσότεροι πολίτες εγγράφονται αυτόματα και λαμβάνουν μια επιστολή από την Service Canada πριν ξεκινήσουν οι πληρωμές. Ανάλογα με το εισόδημά σας και την κατάσταση του νοικοκυριού σας, μπορεί επίσης να πληρώσετε τις προϋποθέσεις για πρόσθετη υποστήριξη μέσω του Συμπληρώματος Εγγυημένου Εισοδήματος (GIS) ή του Επιδόματος, τα οποία εκδίδονται μαζί με την τακτική πληρωμή του OAS.

Ποιος πληροί τις προϋποθέσεις για τον OAK;

Το OAS δεν βασίζεται στο εργασιακό σας ιστορικό, γεγονός που το ξεχωρίζει από συντάξεις όπως το Canada Pension Plan. Αντίθετα, η επιλεξιμότητα εξαρτάται από την ηλικία, τη διαμονή και το εισόδημά σας. Για να πληροίτε τις προϋποθέσεις, πρέπει:

- Να είστε 65 ετών και άνω
- Να είστε Καναδός πολίτης ή νόμιμος κάτοικος
- Έχετε ζήσει στον Καναδά για τουλάχιστον 10 χρόνια από την ηλικία των 18 ετών

Εάν ζείτε εκτός της χώρας τώρα, μπορείτε ακόμα να πληρώσετε τις προϋποθέσεις, εφόσον περάσατε τουλάχιστον 20 χρόνια ζώντας στον Καναδά ως ενήλικας και ήσασταν πολίτης ή νόμιμος κάτοικος όταν φύγατε.

Οι ηλικιωμένοι υψηλού εισοδήματος ενδέχεται να αντιμετωπίσουν clawback, που επίσημα ονομάζεται φόρος ανάκτησης του OAK. Για το 2025, οι αποπληρωμές ξεκινούν όταν το ετήσιο εισόδημά σας υπερβεί τα \$148,541 (ηλικίες 65–74) ή τα \$154,196 (75 ετών και άνω).

Έρχονται οι πληρωμές για την ασφάλεια γήρατος του Σεπτεμβρίου και ορισμένοι ηλικιωμένοι του Κεμπέκ μπορούν να πάρουν πάνω από \$1800 δολάρια

Πόσα μπορείτε να πάρετε τον Σεπτέμβριο του 2026;

Τα μέγιστα ποσά του OAK δεν έχουν αλλάξει από την ενημέρωση της 1ης Ιουλίου, όταν οι πληρωμές προσαρμόστηκαν ώστε να αντικατοπτρίζουν τον πληθωρισμό. Δείτε τι δικαιούνται οι ηλικιωμένοι αυτό το φθινόπωρο:

- Ηλικίες 65 έως 74: έως 734,95 \$ το μήνα
- Ηλικίες 75 ετών και άνω: έως 808,45 \$ το μήνα (χάρη σε μια μόνιμη ενίσχυση 10% που ξεκινά τον μήνα μετά τα 75α γενέθλιά σας)

Εάν πληροίτε τις προϋποθέσεις για πρόσθετα προγράμματα υποστήριξης, όπως το Συμπλήρωμα Εγγυημένου Εισοδήματος (GIS) ή το Επίδομα, το μηνιαίο σύνολο σας μπορεί να είναι πολύ υψηλότερο. Ανάλογα με το εισόδημα του νοικοκυριού σας και την κατάσταση διαβίωσής σας, θα μπορούσε να φτάσει πολύ πάνω από \$ 1,800 .

Τα επιτόκια του OAK επανεξετάζονται ανά τρίμηνο τον Ιανουάριο, τον Απρίλιο, τον Ιούλιο και τον Οκτώβριο. Ενώ οι πληρωμές μπορεί να αυξηθούν, δεν θα μειωθούν ακόμη και αν ο πληθωρισμός επιβραδυνθεί.

Ποιος μπορεί να πάρει το GIS ή το Επίδομα;

Ορισμένοι ηλικιωμένοι πληρούν τις προϋποθέσεις για κάτι περισσότερο από τη βασική σύνταξη του OAK. Εάν το εισόδημά σας είναι χαμηλό, η

Service Canada μπορεί να προσθέσει επιπλέον υποστήριξη απευθείας στη μηνιαία πληρωμή σας μέσω του Συμπληρώματος Εγγυημένου Εισοδήματος (GIS) ή ενός από τα προγράμματα Επιδόματος.

Συμπλήρωμα Εγγυημένου Εισοδήματος (GIS):

- Διατίθεται σε παρალήπτες του OAK που ζουν στον Καναδά.
- Η σύνταξή σας OAS δεν υπολογίζεται ως εισόδημα όταν αποφασίζετε την επιλεξιμότητα.
- Πρέπει να είστε Καναδός πολίτης ή νόμιμος κάτοικος.
- Τα τρέχοντα εισοδηματικά όρια είναι:

- ◆ Άγαμος, χήρος ή διαζευγμένος: κάτω από \$ 22,272
- ◆ Ζευγάρι όπου και οι δύο σύντροφοι λαμβάνουν OAS: κάτω από \$ 29,424 μαζί
- ◆ Ζευγάρι όπου ο ένας σύντροφος παίρνει το επίδομα: κάτω από \$ 41,184 μαζί
- ◆ Ζευγάρι όπου ο ένας σύντροφος δεν λαμβάνει OAS ή το επίδομα: κάτω από \$ 53,376 μαζί

Επίδομα:

- Για άτομα ηλικίας 60-64 ετών των οποίων ο σύζυγος ή ο κοινός σύντροφος πληροί τις προϋποθέσεις για το GIS.
- Πρέπει να είστε Καναδός πολίτης ή νόμιμος κάτοικος.
- Χρειάζεστε τουλάχιστον 10 χρόνια διαμονής στον Καναδά από τα 18 σας.
- Το εισόδημα του νοικοκυριού πρέπει να είναι κάτω από \$ 41,184 .

Επίδομα επιζώντος:

- Για χήρους ηλικίας 60-64 ετών.
- Δεν μπορείτε να ξαναπαντρευτείτε ή να έχετε μια νέα σχέση κοινού δικαίου.

- Το εισόδημα πρέπει να είναι κάτω από \$ 29,976 .
- Ίδιοι κανόνες διαμονής με το επίδομα.

Αυτά τα προγράμματα προορίζονται να συμπληρώσουν το OAS για ηλικιωμένους που χρειάζονται επιπλέον βοήθεια και κατατίθενται ταυτόχρονα με το κανονικό σας επίδομα OAS.

Πώς να υποβάλετε αίτηση για OAK

Σε πολλές περιπτώσεις, οι ηλικιωμένοι εγγράφονται αυτόματα στον OAK και λαμβάνουν μια επιστολή από την Service Canada γύρω στα 64α γενέθλιά τους. Εάν δεν λάβετε ένα, θα πρέπει να κάνετε αίτηση μόνοι σας.

Οι τρόποι υποβολής αίτησης περιλαμβάνουν:

- Ηλεκτρονικά μέσω του λογαριασμού σας “My Service Canada”
- Με αποστολή σε έντυπη αίτηση
- Επισκεπτόμενοι αυτοπροσώπως ένα γραφείο της “Service Canada”

Μπορείτε να αρχίσετε να λαμβάνετε πληρωμές τον μήνα μετά την ηλικία των 65 ετών, αλλά μπορείτε επίσης να αναβάλλετε μέχρι την ηλικία των 70 ετών. Η καθυστέρηση αυξάνει μόνιμα το μηνιαίο ποσό σας. Για το Επίδομα ή το Επίδομα για τα προγράμματα Survivor, απαιτούνται αιτήσεις — αυτές οι παροχές δεν ξεκινούν αυτόματα.

Πότε έρχεται η πληρωμή του OAS Σεπτεμβρίου;

Σύμφωνα με το ομοσπονδιακό

χρονοδιάγραμμα, η πληρωμή του OAK Σεπτεμβρίου 2025 θα κατατεθεί την Πέμπτη 25 Σεπτεμβρίου.

Όσοι έχουν εγγραφεί για άμεση κατάθεση θα πρέπει να δουν τα χρήματα να φτάνουν στον λογαριασμό τους την ίδια μέρα. Εάν εξακολουθείτε να λαμβάνετε πληρωμές με επιταγή, περιμένετε μια μικρή καθυστέρηση όσο περνάει από το ταχυδρομείο.

Η “Service Canada” συνιστά να εγγραφείτε σε απευθείας κατάθεση για να αποφύγετε καθυστερήσεις και να βεβαιωθείτε ότι δεν θα χάσετε καμία πληρωμή.

Φορολογείται ο OAK;

Ναι. Η ασφάλεια γήρατος υπολογίζεται ως φορολογητέο εισόδημα και θα πρέπει να το αναφέρετε κατά τη φορολογία.

Αν δεν ζητήσετε εκπτώσεις, η “Service Canada” δεν παρακρατεί αυτόματα φόρο από τη μηνιαία πληρωμή OAS. Για να αποφύγετε έναν αιφνιδιαστικό λογαριασμό τον Απρίλιο, μπορείτε να ρυθμίσετε εθελοντικές παρακρατήσεις φόρου είτε ηλεκτρονικά μέσω του λογαριασμού σας “My Service Canada” είτε συμπληρώνοντας μια ομοσπονδιακή φόρμα.

Εναπομένουσες ημερομηνίες πληρωμής του OAK για το 2025 Δείτε πότε έχουν προγραμματιστεί να προσγειωθούν οι υπόλοιπες φετινές πληρωμές του OAK:

- 25 Σεπτεμβρίου
- 29 Οκτωβρίου
- 26 Νοεμβρίου
- 22 Δεκεμβρίου

ΑΜΦΙΘΕΩΝΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΥΣΠΕΙΡΩΜΑΤΟΣ ΓΙΑ ΤΗ ΣΩΣΗ ΤΗΣ ΚΑΤΕΧΟΜΕΝΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

● Κρινιώ Καλογερίδου

Εξήντα επτά χρόνια έχουν περάσει από την υπογραφή του «Συμφώνου Εγγυήσεως» και του «Συμφώνου Συμμαχίας» (που προέκυψαν από τις συμφωνίες Ζυρίχης-Λονδίνου το 1959 για την Κύπρο) και στο μεταξύ, ο Ελληνισμός δοκιμάστηκε πολλές φορές «εν πυρί, ως χρυσάφι εν καμίνι», με αποκορύφωμα την εισβολή του «Αττίλα 1&2» στα Μετέωρα το 1974. Δοκιμάστηκε και άντεξε χάρη στους ηρωικούς νεκρούς της, οι οποίοι — αν και προδομένοι εκ των έσω — κράτησαν με τη θυσία τους τη μισή Κύπρο ελεύθερη και τον κυπριακό ελληνισμό ενωμένο μέχρι τέλους. Τότε, δυστυχώς — για μισό αιώνα και περισσότερο, που μεσολάβησε από την κυπριακή τραγωδία (52 χρόνια τουρκικής κατοχής της Βόρειας Κύπρου) — η ελληνική ηγεσία βρισκόταν σε κατάσταση εθνικής παράλυσης. Βρίσκονταν σε κατάσταση αναστολής και μόλις που ξύπνησαν για να τιμήσουν εθνικές επετείους, όπως αυτή της διπλής τουρκικής εισβολής στην Κύπρο τον Ιούλιο και τον Αύγουστο του '74 και αυτή της προδοσίας της «ΕΛΛΗ» (Ιταλίας) στις 15 Αυγούστου 1940.

Όσο η άρχουσα τάξη στην Ελλάδα, η Τουρκία (εγγυήτρια δύναμη της κυπριακής ανεξαρτησίας μαζί με τη χώρα μας και τη Βρετανία) όχι μόνο μάθαινε να υπονομεύει κάθε προσπάθεια επαναφοράς του status quo της κατοχής της στο 37% (με στόχο τη λύση του Κυπριακού), αλλά και εδραίωσε την παρουσία της στην Κύπρο.

Έχει εδραιωθεί και εξακολουθεί να είναι εδραιωμένη, παρόλο που έχουμε αφυπνιστεί εδώ και καιρό, χτίζοντας την επεκτατική της πολιτική με στρατιωτικές βάσεις, αποικισμό και έργα υποδομής που συνδέουν τα Κατεχόμενα (ΤΔΒΚ) με την κρατική-αυτονομιστική οντότητα από την Ανατολή. Και τούτο, παρά τις πάγιες αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας, το οποίο — με αλληπάλληλες ψηφοφορίες του ΟΗΕ — καταδίκασε (χωρίς να εισακουστεί) όχι μόνο την παράνομη εισβολή και κατοχή του βόρειου τμήματος της Κύπρου, αλλά και την παράνομη και μονομερή ανακήρυξη της ανεξαρτησίας του ψευδοκράτους (αποφάσεις 541/1983 και 550/1984) τον Νοέμβριο του 1983.

Έτσι, οι δυνάμεις του Τούρκου κατακτητή παραμένουν και ενισχύονται στην κατεχόμενη Κύπρο, η οποία γράφει στο παρελθόν αποφάσεις και ψηφοφορίες της σε διεθνές φόρουμ του ΟΗΕ, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου της Ευρώπης, του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, και των χωρών της Κοινοπολιτείας (54 χώρες με ιστορικούς δεσμούς με το Ηνωμένο Βασίλειο).

Το εξοργιστικό είναι ότι η Τουρκία εξακολουθεί να ισχυρίζεται σθεναρά ότι η παρέμβασή της στο 74 (η τουρκική εισβολή) ήταν δικαιολογημένη βάσει της Συνθήκης Εγγυήσεων, η οποία κάνει λόγο για αποκατάσταση τυχόν παραβιάσεων των συμφωνιών μεταξύ των τριών χωρών.

Ξεχνά σκόπιμα το γεγονός ότι το Νομικό Τμήμα του ΟΗΕ δεν παραχώρησε στις εγγυήτριες δυνάμεις το δικαίωμα της ένοπλης επέμβασης, της

χρήσης βίας στην Κύπρο, έστω και προληπτική, για την αποκατάσταση του παραβιασμένου στάτους κβο. Ως εκ τούτου, οι ισχυρισμοί της Τουρκίας για τη νομιμότητα της εισβολής της στην Κύπρο (ισχυρισμοί που εξακολουθούν να παρουσιάζονται ως νομικά επιχειρήματα για να δικαιολογήσουν τη διπλή μονομερή εισβολή της) είναι αβάσιμοι και έρχονται σε αντίθεση με τον Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών.

Πολύ περισσότερο, όταν η δεύτερη εισβολή της στα νησιά της Κύπρου προκάλεσε την αποσταθεροποίηση και τον κατακερματισμό της μορφής της Κυπριακής Δημοκρατίας, όπως λειτουργούσε πριν από την τουρκική εισβολή. Αυτό, εκτός από άλλα σημάδια πρωτοφανούς βαρβαρότητας, άφησε πίσω του και σημάδια του πολιτιστικού χαρακτήρα της Βόρειας Κύπρου (θρησκευτικά, αρχαιοελληνικά, βυζαντινά και πνευματικά: εικόνες, ιερά αντικείμενα, υποδομές, κυπριακές αρχαιότητες, εκκλησίες, βιβλιοθήκες κ.λπ.).

Ωστόσο, πρόκειται για μικρά γράμματα που ο χρόνος έχει σβήσει υπέρ του εισβολέα. Έτσι, η Τουρκία ήρθε να μας επιτεθεί χρησιμοποιώντας την Αθήνα (ως «προστάτη» για την αγορά των F-16 Viper από τις ΗΠΑ) ότι δεν απειλεί την Ελλάδα και την Κύπρο, με αποτέλεσμα η εκστρατεία του Αμερικανού γερουσιαστή Μπομπ Μεβέντεζ εναντίον της πριν από τέσσερα χρόνια (με αίτημα να μην της πουληθούν τα F-16 για χάρη των εκπροσώπων του Ελληνισμού) για να το δείξει... πιο βασιλικός από τον βασιλιά.

Ο πανούργος Ερντογάν είχε αντιληφθεί εδώ και καιρό ότι η Ελλάδα και η Κύπρος, λόγω της αμυντικής πολιτικής που ακολουθούσαν, θα συνέχιζαν να επιδεικνύουν ανοχή στο θράσος και την επιθετικότητά του με την προσδοκία επανέναρξης των συνομιλιών για το Κυπριακό.

Δείχνει, ωστόσο, ότι η υιοθέτηση ως προσχέδιο λύσης για το Κυπριακό, της πρότασης του ΟΗΕ για Δημοκρατική Ομοσπονδία Δύο Κρατών με Πολιτική Ισότητα, στην οποία η προοπτική -από το μέλλον της υπογραφής για επίλυση του Κυπριακού- συνηγορεί- να χωριστεί σε δύο ισότιμα

κράτη, κράτη (ε/κ/τ/κ), με ίση κυριαρχία.

Και αυτό με τη δικαιολογία ότι οι Ελληνοκύπριοι και οι Τουρκοκύπριοι «ζουν διαφορετικές ζωές, έχουν διαφορετικές γλώσσες και υποδομές και για αυτό το λόγο δεν μπορεί να υπάρξει ένα ειρηνικό στάτους κβο με μια ενιαία διοίκηση».

Η ύπαρξη ισότιμων κρατών στην Κύπρο συνεπάγεται την κατάργηση της Ευρωπαϊκής Κυπριακής Δημοκρατίας. Συνεπάγεται τη διαίρεσή του σε δύο ίσα κυρίαρχα κράτη, όπως γίνεται σε περιπτώσεις ομοσπονδίας. Ας μην ακούμε το παραμύθι των αριστερών-δεξιών πολιτικών δυνάμεων ότι με το CDEU η Κύπρος θα έχει πλήρη κυριαρχία ως μέλος της ΕΕ και του ΟΗΕ...

Επιπλέον, εάν καταργηθεί το CDEU, ο Ελληνισμός θα εξοριστεί, το τουρκοκυπριακό ψευδοκράτος θα αναγνωριστεί ως νόμιμο και η παρουσία ξένων (τουρκικών) στρατευμάτων στο νησί θα θεωρηθεί παράνομη.

Το θέλουμε αυτό; Όχι σίγουρα. Γιατί πρώτος στόχος των Ελλήνων και των Ελληνοκυπρίων είναι να τερματιστεί η τουρκική κατοχή και ο εποικισμός της κατεχόμενης Κύπρου. Η ενότητα του νησιού, οι θεσμοί, η οικονομία και οι ελευθερίες των πολιτών όλων των εθνικοτήτων πρέπει να αποκατασταθούν, αφού πέρα από τους κατοίκους των δύο Κοινοτήτων -Ελληνοκύπριους και Τουρκοκύπριους- ζουν στο νησί οι Λατίνοι, οι Μαρωνίτες και οι Αρμένιοι.

Όλοι αυτοί, για να μπορέσουν να συνυπάρξουν ειρηνικά σε μια ενωμένη Κύπρο απαλλαγμένη από τον τουρκικό κατοχικό στρατό, χρειάζεται να ανακηρύξουν τον Ελληνισμό ως εθνική αφύπνιση, ενότητα και αλληλεγγύη απέναντι στα τουρκικά αποβράσματα της Ανατολικής Μεσογείου.

Δερβενάγκα, που ονειρεύεται ως τη διχοτόμηση του νησιού ή, στη χειρότερη, τη Δικομματική Δημοκρατική Ομοσπονδία (ελληνική και κυπριακή πρόταση) με πολιτική ισότητα, η οποία στη συνέχεια θα μετατραπεί σε Ομοσπονδία Δύο (κυρίαρχων) κρατών, συνδιοκτιτών του νησιού.

Θα μιλήσουμε λοιπόν — αν το δεχτούμε (κάτι που ελπίζω να μην συμβεί) — για διάλυση σε άδοξο μετά

από συμφωνία με την Τουρκία («συμφωνημένη διαίρεση»), προσαρμοσμένη στις αρχές της... «Κοινωνία των Ηνωμένων Εθνών» (των ρεαλιστών της πολιτικής υποδούλωσης εντός και εκτός των συνόρων της Ελλάδας και της Κύπρου). Ταξιδιωτικός οδηγός

Μια συμφωνία μεταξύ Ελλήνων και Ελληνοκυπρίων ηγετών πρόθυμων να κάνουν μια θυσιαστική παραχώρηση για την Κύπρο με αντάλλαγμα τις απαιτήσεις του Προέδρου της Τουρκίας...

Το ζήτημα και το ερώτημα σε αυτή την περίπτωση είναι αν ο δικός μας λαός, που θα το δεχτεί ως πρότυπο λύσης, θα κάνει τέτοιες παραχωρήσεις στο βαθμό που οι Μεγάλες Δυνάμεις, που θα προτείνουν και (με προνοητικότητα τον Γενικό Γραμματέα του ΟΗΕ Αντόνιο Γκουτέρες), θα δώσουν την ευκαιρία στην Τουρκία να ασκήσει -μέσω της Κοινότητας του ΟΗΕ- κυριαρχία σε μια ενιαία Κύπρο...

Ας μην ξεχνάμε ότι η τουρκική μεταρρύθμιση δεν περιλαμβάνει μόνο την Ελλάδα, αλλά και την Κύπρο. Στην περίπτωση του τελευταίου, συγκεκριμένα, το κυρίαρχο όνειρο της επιθετικής πολιτικής της «Γαλάζιας Πατρίδας») είναι η διαίρεση του νησιού.

Η διχοτόμηση του νησιού είναι μια θυσία, ακόμη και αν επιτευχθεί μέσω συμβιβασμού (βλ. DDO με βάση την πολιτική ισότητα μεταξύ των συστατικών κρατών, ίση κυριαρχία). Ακόμα κι αν πρόκειται για καταναγκαστική διχοτόμηση που βασίζεται σε συμβατικές ενέργειες σε ξηρά και θάλασσα και παραβιάσεις των ψηφισμάτων 550 και 789 του Συμβουλίου Ασφαλείας.

Παραβιάσεις όπως αυτές που σημειώθηκαν το '23 στα Βαρώσια (οι οποίες είναι ανεμπόδιστες από τους Τούρκους μετά τον σεισμό των 7,8 Ρίχτερ στην Τουρκία) και παράνομες μεθοδεύσεις στην πολιορκημένη πόλη Αμμοχόστο, η οποία — αν και προστατεύεται από τα ψηφίσματα 550 και 789 του Συμβουλίου Ασφαλείας (1 Μαΐου 1984) — υφίσταται τουρκικές παραβιάσεις που επιδιώκουν να νομιμοποιήσουν τους δράστες της εισβολής υπό ... η προφανής εποπτεία της τουρκοκυπριακής ηγεσίας...

Η 20ή επετειακή έκδοση της Nuit Blanche,(λευκή νύχτα), περιλαμβάνει νέες παραγγελίες και επανατοποθετήσεις εμβληματικών έργων του παρελθόντος

• Της Μαρίας Βουτσινά

Η Nuit Blanche, επιστρέφει τον επόμενο μήνα για την 20ή επέτειό της, μετατρέποντας το Τορόντο σε μια έκθεση δωρεάν σύγχρονης τέχνης σε όλη την πόλη. Από τις 7 μ.μ. του Σαββάτου 3 Οκτωβρίου έως τις 7 π.μ. της Κυριακής 4 Οκτωβρίου, το κοινό μπορεί να γνωρίσει περισσότερα από 70 έργα από τοπικούς, εθνικούς και διεθνείς καλλιτέχνες, ιδρύματα και κοινοτικούς εταίρους.

Κοιτάζοντας πίσω σε δύο δεκαετίες καλλιτεχνικού πειραματισμού, δημόσιων συναντήσεων και μεταμόρφωσης σε όλη την πόλη, το φετινό θέμα Tomorrow’s Memories διερευνά τους τρόπους με τους οποίους οι αναμνήσεις δημιουργούνται, διατηρούνται, επανεξετάζονται και επαναπροσδιορίζονται μέσω της τέχνης.

Επανεξετάζοντας δύο δεκαετίες αξέχαστης τέχνης

Η επετειακή έκδοση επανεξετάζει την ιστορία του φεστιβάλ μέσα από μια σειρά έργων κληρονομιάς από καταξιωμένους καλλιτέχνες των οποίων τα έργα βοήθησαν στον καθορισμό της Nuit Blanche. Οι καλλιτέχνες και τα έργα που επιλέγονται για την 20ή επετειακή έκδοση της Nuit Blanche,(λευκή νύχτα), περιλαμβάνει νέες παραγγελίες και επανατοποθετήσεις εμβληματικών έργων του παρελθόντος στρέφουν προσφέρουν στο κοινό την ευκαιρία να βιώσει πώς εξελίσσονται τα έργα τέχνης με την πάροδο του χρόνου, ενώ παράλληλα αναλογίζονται τον διαρκή πολιτιστικό αντίκτυπο της εκδήλωσης. Τα κυριότερα σημεία περιλαμβάνουν:

- To Everything and Nothing (2014) επιστρέφει ένα έργο της

αείμνηστης Kelly Mark, που συχνά αναφέρεται ως νονά της Nuit Blanche Toronto. Παρουσιάζεται ως διάλογος μεταξύ ενός άνδρα και μιας γυναίκας, ο καθένας διαβάζει από σενάρια εκατό φράσεων που ξεκινούν με «όλα» και «τίποτα» αντίστοιχα, η παράσταση θα περιλαμβάνει αξιολογούς καλεσμένους, συμπεριλαμβανομένου του πρώην δημάρχου Ντέιβιντ Μίλερ.

- Το Avataq and Avataq Gathering (2022) του Couzyn van Heuvelen θα επανατοποθετηθεί στην πλατεία Nathan Phillips και στο Chelsea Toronto με γλυπτά από φουσκωμένο φύλλο αλουμινίου που ερμηνεύουν εκ νέου το παραδοσιακό εργαλείο κυνηγιού των Ινουίτ μέσα από ένα μείγμα σύγχρονης αισθητικής και πολιτιστικών παραδόσεων των Ινουίτ.
- Το On Flashing Lights (2018) του Brendan Fernandes θα επαναληφθεί στο υπόγειο γκαράζ του Δημαρχείου του Τορόντο. Ένας σχηματισμός αστυνομικών οχημάτων θα καταλάβει τον χώρο, με τα φώτα που αναβοσβήνουν να γίνονται το σκηνικό για ένα χορευτικό πάρτι με ζωντανούς DJs, μετατρέποντας έναν καθημερινό αστικό χώρο σε ένα ισχυρό σκηνικό συγκέντρωσης, κίνησης και περισυλλογής.

Νέες αναθέσεις φαντάζονται τις αναμνήσεις

τινό θέμα, οι καλλιτέχνες εξερευνούν τη νοσταλγία, το ανήκειν, τη μεταμόρφωση και τις κοινές ιστορίες μέσα από καθηλωτικές εγκαταστάσεις, γλυπτά μεγάλης κλίμακας, ηχητικά περιβάλλοντα και συμμετοχικές εμπειρίες.

Τα κυριότερα σημεία περιλαμβάνουν:

- Το UFO του Brandon Vickerd που βρίσκεται στη Queen Street West και στη λεωφόρο University, είναι ένα γλυπτό μεγάλης κλίμακας που απεικονίζει έναν ιπτάμενο δίσκο που συνετρίβη με καπνό και στροβοσκοπικά φώτα. Αντλώντας από εικόνες της εποχής του Ψυχρού Πολέμου, το έργο εξερευνά τη γοητεία μας με τις θεωρίες συνωμοσίας, το θέαμα και τις κοινές αφηγήσεις που διαμορφώνουν την πολιτιστική ταυτότητα.
- Η Παρομοίωση Άρια της Maggy Hamel-Metsos, που παρουσιάζεται στο Παλιό Δημαρχείο, είναι μια μνημειακή ηχητική εγκατάσταση στην οποία οι αγγελικές κραυγές ενός εκκλησιαστικού οργάνου αναδύονται από τον μεταλλικό θρήνο των βιομηχανικών αεροσυμπιεστών. Ανιχνεύοντας ένα εξελικτικό τόξο από το προγλωσσικό επιφωνήμα στην οπερατική έκφραση, το έργο μεταμορφώνει την αναπνοή, το συναίσθημα και τη μνήμη σε μια στοιχειωμένη ηχητική συνάντηση.
- I Miss You: T.Dot Memories της Francesca Nocera aka SUN SUN (επιμέλεια Witch

του αού-ριο Ε μ - πνευ-σμέ-ν ο ι α π ό τ ο φ ε -

Prophet), που βρίσκεται στη διασταύρωση των οδών Queen Street West και Bay Street, είναι ένα μεγάλο, φωτισμένο φουσκωτό με εικονογραφίες αγαπημένων ορόσημων του Τορόντο όπως το Honest Ed’s, το Ontario Place, το Sam the Record Man και το MuchMusic. Το έργο επαναπροσδιορίζει τους κοινοτικούς χώρους που εξαφανίζονται ως λαμπερά μνημεία συλλογικής μνήμης και αστικής αλλαγής.

Η τέχνη καταλαμβάνει τις γειτονιές σε όλο το Τορόντο

Η Nuit Blanche,(λευκή νύχτα), επεκτείνεται σε γειτονιές σε όλο το Τορόντο μέσω ειδικών και ανεξάρτητων έργων, μεγάλων εκθέσεων ιδρυμάτων και κοινοτικών συνεργασιών. Τα κυριότερα σημεία περιλαμβάνουν:

- Σημαντικός θεσμός: Η έκθεση Sacred and Profane του Μουσείου Aga Khan επικεντρώνεται γύρω από το materia prima του στούντιο JAH QUBE με έδρα το Τορόντο, ένα έργο που εξερευνά τη διασταύρωση της τελετουργίας, της αφοσίωσης, της εργασίας και της καθημερινής ζωής μέσα από ένα φωτεινό κρυστάλλινο γλυπτό εμπνευσμένο από ένα αιωρούμενο λουλούδι λωτού και ισλαμικές αρχιτεκτονικές μορφές, μαζί με άλλα έργα των Mina Talaei, Poems in Passage, Andrew Kay, Raag Mala, Rumi Canada και άλλων.
- Ανεξάρτητο έργο: Το The Wishing Boat του Negar Pooya, στο North York Centre της GWL Realty Advisors, είναι ένα μεγάλο γλυπτό βάρκας origami που προσκαλεί τους επισκέπτες να γράψουν ευχές και ποιήματα, δημιουργώντας ένα πολύγλωσσο σκάφος ονείρων, ιστοριών και ανήκειν.
- Ειδικό έργο: Το Keeper’s της

Kendra Yee, της καλλιτέχνιδας της πόλης του Τορόντο, επαναπροσδιορίζει το γωνιακό κατάστημα της γειτονιάς ως φόρο τιμής στις οικογενειακές επιχειρήσεις. Βρίσκεται στην οδό Dupont 1643, η εγκατάσταση της βιτρίνας διαθέτει κεραμικά αντικείμενα διακοσμημένα με εφήμερα από τα Αρχεία του Τορόντο, μετατρέποντας έναν καθημερινό εμπορικό χώρο σε μια γιορτή της τοπικής ιστορίας και της σύνδεσης με την κοινότητα.

Κάνοντας τη Nuit Blanche προσβάσιμη σε όλους

Η Nuit Blanche συνεχίζει τη δέσμευσή της για προσβασιμότητα μέσω μιας συνεργασίας με το Tangled Art + Disability. Το Nuit Blanche Remote Access Hub επιστρέφει ως μια ζωντανή διαδικτυακή μετάδοση με συνεντεύξεις καλλιτεχνών, περιηγήσεις από τοποθεσίες σε όλη την πόλη, ζωντανή περιγραφή, ερμηνεία ASL και λεζάντες. Εν μέρει παρέμβαση πρόσβασης και εν μέρει απομακρυσμένη νυχτερινή ζωή, το Hub μεταδίδεται στο κανάλι της πόλης στο YouTube και προσφέρει στο κοινό σε όλο το Τορόντο και πέρα από αυτό έναν προσιτό τρόπο να βιώσει το φεστιβάλ μέσα από την οπτική γωνία των οικοδεσποτών και των ανταποκριτών από την κοινότητα των ατόμων με αναπηρία.

Οι πρόσθετες υποστηρίξεις προσβασιμότητας περιλαμβάνουν απτικές εμπειρίες, λεζάντες και ηχητική περιγραφή σε επιλεγμένα έργα σε όλο τον πυρήνα του κέντρου της πόλης.

Τα προγράμματα Property Tax & Utility Relief της πόλης του Τορόντο βοηθούν τους δικαιούχους κατοίκους να διαχειριστούν το κόστος στέγασης

• Της Μαρίας Βουτσινά

Ο Δήμος του Τορόντο έχει δεσμευτεί να υποστηρίξει ευάλωτους κατοίκους βοηθώντας ηλικιωμένους χαμηλού εισοδήματος και άτομα χαμηλού εισοδήματος που ζουν με αναπηρίες μέσω των προγραμμάτων Property Tax & Utility Relief. Αυτά τα προγράμματα συμβάλλουν στη μείωση της οικονομικής πίεσης και υποστηρίζουν τους επιλέξιμους ιδιοκτήτες ακινήτων στη συντήρηση των σπιτιών τους.

Ο Δήμος προσφέρει πολλά προγράμματα για να μετριάσει τις οικονομικές προκλήσεις και να διασφαλίσει ότι οι επιλέξιμοι ιδιοκτήτες ακινήτων μπορούν να διατηρήσουν άνετα τις κατοικίες τους, συμπεριλαμβανομένου του Προγράμματος Ακύρωσης Αύξησης Φόρου Ακίνητης Περιουσίας, του Προγράμματος Αναβολής Αύξησης Φόρου Ακίνητης Περιουσίας, του Προγράμματος Εκπτώσεων Νερού και του Προγράμματος Εκπτώσεων Στερεών Αποβλήτων. Οι απαι-

τήσεις επιλεξιμότητας διαφέρουν ανάλογα με το πρόγραμμα και βασίζονται σε παράγοντες όπως η ηλικία, το εισόδημα και η κατάσταση αναπηρίας. Τα προγράμματα έχουν σχεδιαστεί για να βοηθήσουν τους επιλέξιμους ιδιοκτήτες ακινήτων να διαχειριστούν το αυξανόμενο κόστος που σχετίζεται με τη στέγαση και να παραμείνουν στα σπίτια τους. Οι επιλέξιμοι ιδιοκτήτες ακινήτων ενθαρρύνονται να υποβάλουν αίτηση ηλεκτρονικά, όπου το εισόδημα των νοι-

κοκυριών μπορεί να επαληθευτεί με ασφάλεια μέσω της Υπηρεσίας Εσόδων του Καναδά. Αυτή η απλοποιημένη διαδικασία εξαλείφει την ανάγκη συλλογής και υποβολής εγγράφων που σχετίζονται με το εισόδημα. Οι ιδιοκτήτες ακινήτων που προτιμούν να μην υποβάλουν αίτηση ηλεκτρονικά μπορούν να υποβάλουν έντυπη αίτηση μέσω ταχυδρομείου. Η προθεσμία υποβολής αιτήσεων για τα προγράμματα Φόρου Ακίνητης Περιουσίας

και Ελάφρυνσης Κοινής Ωφέλειας 2026 είναι η Δευτέρα 2 Νοεμβρίου. Για να υποβάλετε αίτηση ή να μάθετε περισσότερα σχετικά με τα προγράμματα Φόρου Ακίνητης Περιουσίας και Ελάφρυνσης Υπηρεσιών Κοινής Ωφέλειας, συμπεριλαμβανομένων των απαιτήσεων καταλληλότητας και του τρόπου υποβολής τυχόν απαιτούμενων εγγράφων, επισκεφθείτε τη διεύθυνση: www.toronto.ca/property-tax-and-utility-relief-program/

Ο Τούρκος υπουργός Δικαιοσύνης υπαινίσσεται περαιτέρω θητεία για τον Ερντογάν

- Tou DPA

Ο Τούρκος υπουργός Δικαιοσύνης Ακίν Γκιουρλέκ υπαινίχθηκε την Παρασκευή μια πιθανή πρόσθετη θητεία για τον πρόεδρο Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν, ο οποίος ηγείται της χώρας από το 2003.

Μιλώντας σε επαρχιακή συνεδρίαση του κυβερνώντος Κόμματος Δικαιοσύνης και Ανάπτυξης (ΑΚΡ) στα Άδανα της νότιας Τουρκίας, ο Γκιουρλέκ είπε ότι θα διεξαχθούν εκλογές το 2028 για να «επανεκλέξουμε τον πρόεδρό μας». Δεν κατονόμασε τον Ερντογάν, ο οποίος υπό κανονικές συνθήκες δεν θα του επιτρεπόταν να κατέβει ξανά ως προεδρικός υποψήφιος σε τακτικές εκλογές. Μια μέρα νωρίτερα, ο σύμβουλος του Ερντογάν, Μεχμέτ Ουσούμ, δήλωσε ότι θα είναι υποψήφιος «για τελευταία φορά» στις επόμενες προεδρικές εκλογές.

Πρόωρες εκλογές ή συνταγματική τροποποίηση

Οι επόμενες προεδρικές εκλογές στην Τουρκία έχουν προ-

γραμματιστεί να διεξαχθούν τον Μάιο του 2028. Σύμφωνα με το ισχύον σύνταγμα, ο Ερντογάν θα μπορούσε να θέσει ξανά υποψηφιότητα μόνο εάν το κοινοβούλιο ζητήσει πρόωρες εκλογές εκ των προτέρων ή εάν τροποποιηθεί το σύνταγμα.

Ο Ερντογάν βρίσκεται στην εξουσία για περισσότερα από 23 χρόνια, έχοντας αρχικά υπηρετήσει ως πρωθυπουργός πριν εκλεγεί πρόεδρος για πρώτη φορά το 2014.

Από την εισαγωγή του προ-
εδρικού συστήματος το 2018,
έχει σαρωτικές εξουσίες - συμ-
περιλαμβανομένης της ση-
μαντικής επιρροής στον διο-
ρισμό δικαστών και εισαγγε-
λέων.

Γράφοντας στο Χ ως απάντηση στα σχόλια, ο πολιτικός της αντιπολίτευσης και έκπρωτος δήμαρχος της Κωνσταντινούπολης Εκρέμ Ιμάμογλου, ο οποίος βρίσκεται φυλακισμένος από τον Μάρτιο του 2025, ζήτησε άμεσες εκλογές.

Ο Ιμάμογλου θεωρούνταν από καιρό πολλά υποσχόμενος αντίπαλος υποψήφιος για προεδρικές εκλογές. Ένα δικαστήριο του επέβαλε πρόσφατα πολιτική απαγόρευση - αν και

η απόφαση δεν είναι ακόμη νομικά δεσμευτική.

Ο Ιμάμογλου και το νεοσύστατο κόμμα του Γενί θεωρούν τις πολυάριθμες δικαστικές διαδικασίες εναντίον του και άλλ-

λων πολιτικών της αντιπολί-
τευσης ως στοχευμένα μέτρα
της κυβέρνησης για την εξά-
λειψη του ανταγωνισμού.

Η κυβέρνηση απορρίπτει αυστηρά αυτές τις κατηγορίες και

διατηρεί την ανεξαρτησία της δικαιοσύνης.

Το άρθρο αυτό προδημοσιεύτηκε στο περιοδικό ΔΠΑ από όπου και το αναδημοσιεύει η επιθεώρηση Πατρίδες.

**Specializing in Greek
& Mediterranean Pastries**

Select BAKERY
DELI • PATISSERIE • CAFÉ • MARKET
A Family Tradition
SINCE 2002

**405 Donlands Ave
Toronto, ON M4J 3S2**

416-421-2400

greek-food-shop.com

We deliver to Canada & the US!

**405 Donlands Ave
Toronto, ON M4J 3S2**

416-421-2400

greek-food-shop.com

We deliver to Canada & the US!

Serano

BAKERY

since 1994

Μια παράδοση που συνεχίζεται

Recently renovated and expanded store

Three generations keeping the tradition

830 Pape Avenue, Toronto,
Ontario M4K 3T5

416 462 2735
info@seranobakery.com
www.seranobakery.com

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΡΑΤΟΣ

Παράλυτο και Ανεγκέφαλο

● Άρθρο του Σωκράτη Β. Σίσκου
Συγγραφέα & Αρθρογράφου/Αναλυτή

Στο προηγούμενο άρθρο για τον Χέλμουτ Σμιτ, είχα ενημερώσει τους αγαπητούς φίλους της λίστας παραληπτών των άρθρων μου, ότι θα διέκοπτα προσωρινά τις συνοπτικές βιογραφικές επισκοπήσεις των υπόλοιπων 2 Γερμανών καγκελαρίων (Χέλμουτ Κολ και Άντζελα Μέρκελ), λόγω των πρόσφατων τραγικών γεγονότων, τα οποία διαδραματίστηκαν στη Γαλλία, στις αρχές αυτού του μήνα (Ιούνιος 2026). Οι λεηλασίες, οι εμπρησμοί, οι εγκληματικές βιαιότητες από εκατοντάδες οργανωμένες ομάδες κακοποιών που παρίσταναν τους ποδοσφαιρόφιλους, σε συνδυασμό με το βιασμό και τη δολοφονία της μικρούλας Λυαννά από καταδικασμένο παιδόφιλο που κυκλοφορούσε ελεύθερος, έδωσαν την αφορμή για ν' ακουστούν, για πρώτη φορά, τόσο αγανακτισμένες φωνές, για διάλυση (κατάλυση) του Γαλλικού Κράτους.

Τα γεγονότα συγκλόνισαν τη γαλλική κοινωνία και θα επηρεάσουν οπωσδήποτε τις πολιτικές εξελίξεις στις αναμενόμενες προεδρικές εκλογές του 2027. Με την υφιστάμενη εγκληματικότητα σε όλη την Ευρώπη, το πρόβλημα δεν είναι μόνο γαλλικό, αλλά ενδιαφέρει όλα τα ευρωπαϊκά κράτη, στα οποία η παγκοσμιοποίηση, από τη δεκαετία του 1980, ανέτρεψε όλα τα δεδομένα του Δικαίου της Ανταπόδοσης, τα οποία υπήρχαν από τότε που αναπτύχθηκε η ανθρώπινη κοινωνία, ακόμα και πριν από τους λεγόμενους «Σκοτεινούς Αιώνες» (Dark Ages). Για πρώτη φορά το σύγχρονο κράτος, στο τέλος του 20ου αιώνα, με το πρόσχημα του ανθρωπισμού, της πολιτισμένης ευρωπαϊκής κοινωνίας και της επιείκειας, ανέτρεψε τις αρχές προστασίας των θυμάτων και θεσμοθέτησε αυστηρούς κανόνες προστασίας των εγκληματιών. Το λεγόμενο «Κοινωνικό Συμβόλαιο» δεν ισχύει πλέον και η κοινωνία διέπεται από άναρχους κανόνες βίας και άκρατου δικαιωματοισμού. Επιστημονικές θεωρίες και απόψεις σοβαρών εγκληματολόγων πετάχτηκαν στα σκουπίδια και άρχισαν να εφαρμόζονται οι νόμοι ενός Ποινικού Δικαίου, το οποίο επινοήθηκε (όπως θα έλεγε ο Ντε Γκωλ) «από ανεύθυνους και απάτριδες τεχνοκράτες» και από πολιτικούς και κρατικό-διαπλεκόμενους οργανισμούς (π.χ. το Συμβούλιο της Ευρώπης), πίσω από τους οποίους κρύβονται μεγάλα γεωστρατηγικά και οικονομικά συμφέροντα Μεγάλων Δυνάμεων.

Ας πάμε όμως σε πιο πρακτικές επισημάνσεις. Σήμερα, ένας αλλοδαπός εγκληματίας, ο οποίος στη χώρα του ενδεχομένως να καταδικαστεί εις θάνατον για απόπειρα δολοφονίας ενός κρατικού αξιωματούχου, αν στην Ευρώπη (φυσικά και στην Ελλάδα) εκτελέσει εν ψυχρώ 100 παιδάκια σε νηπιαγωγείο, θα καταδικαστεί σε 100 φορές ισόβια δεσμά και σε 25 χρόνια (με έμπρακτη μετάνοια ίσως σε 18), ελεύθερος από «δεσμά», θα πίνει το καφεδάκι του στην Πλατεία Συντάγματος. Πολιτισμένα πράγματα! Έχει αποδοθεί Δικαιοσύνη και ο δικαστής,

αλλά και ο νομοθέτης (οι βουλευτές) έχουν ήσυχη τη συνείδηση, διότι εφαρμόστηκε ο νόμος. Ποιος όμως αποφάσισε πραγματικά ότι ο νόμος είναι δίκαιος και ποιοι διερεύνησαν σε βάθος, τα φοβερά δράματα που θα ζουν οι οικογένειες των 100 παιδιών; Σιωπή «πολιτισμένων» τάφου!

Το παραπάνω υποθετικό παράδειγμα, δεν είναι σενάριο φαντασίας! Στη Νορβηγία, ο ακροδεξιός φονιάς δολοφόνησε άγρια, το 2011, 8 πολίτες στο Όσλο και 69 έφηβους στο νησί Ουτόγια, οι οποίοι συμμετείχαν στις κατασκηνώσεις της νεολαίας του Εργατικού Κόμματος. Το Δικαστήριο τον έκρινε ψυχικά υγιή και του επέβαλε «την ανώτατη ποινή των 21 ετών προληπτικής κράτησης». Μπροστά στη θύελλα μιας λαϊκής οργής, οι νορβηγικές αρχές ανακάλυψαν «το παραθυράκι της Ρήτρας Ασφαλείας», για «επανεξέταση του θέματος ανά 5ετία». Μέχρι τώρα οι αιτήσεις πρόωρης αποφυλάκισης απορρίπτονται. Όταν όμως συμπληρωθούν τα 21 χρόνια, το 2032 και ο φυλακισμένος δηλώσει δημοσίως «ότι μετανοεί ειλικρινά για τις πράξεις του», τότε οι δικαστές είναι υποχρεωμένοι να εκδώσουν απόφαση αποφυλάκισης. Θα μπορούν βέβαια να αρνούνται, αν και οι ίδιοι οι δικαστές αποφασίσουν να «παρανομούν νόμιμα» κάθε πενταετία και να διαψεύδουν τον φυλακισμένο (ή τον εξομολόγο ιερέα του), ότι η «Δήλωση Μετάνοιας είναι ανειλικρινής». Αν όμως είναι πράγματι ειλικρινής; Τότε ο δικαστής, με τη λανθασμένη του εκτίμηση παραβιάζει το νόμο (ας συμπληρώσουμε: Αυτόν τον γελοίο και ανεργμίστο νόμο).

Μπροστά σε τέτοια διλήμματα, οι κακοποιοί εμφανίζουν μια εκπληκτική ευστροφία. Διαθέτουν διεστραμμένο αλλά λειτουργικό εγκέφαλο, ενώ το

Ευρωπαϊκό Κράτος είναι σήμερα εντελώς ανεγκέφαλο! Γι' αυτό εκατομμύρια απλοί Ευρωπαίοι και μαζί τους ο δημοσιογράφος της εφημερίδας «Le Figaro» Yves Thriard, στο άρθρο του «Au nom de Lyhanna» (Στο όνομα της Λυαννά), μας ενημερώνει δικαιολογημένα ότι, το σημερινό «Κράτος δεν μας προστατεύει πλέον». Ο Σώζων εαυτόν Σωθήτω! Ο καθένας μόνος του θα πρέπει να λαμβάνει τα βασικά μέτρα για την ασφάλειά του, με την ελπίδα και τη μικρή πιθανότητα, να μπορέσει να γλιτώσει από απρόβλεπτο πιθανό κίνδυνο. Κανένας γείτονας δεν θα τρέξει να βοηθήσει, διότι σήμερα οι κακοποιοί πυροβολούν στο ψαχνό. Κάποιοι τολμηροί που επιχειρήσαν να βοηθήσουν τα θύματα, έγιναν μακαρίτες!

Ας εξετάσουμε αυτό το πρόβλημα με εθνική ομοψυχία και σύμφωνα με τις απαιτήσεις ασφάλειας της ελληνικής κοινωνίας, χωρίς κομματικές παρωπίδες και χωρίς κουλτουριάρικες ακαταλαβίστικες από το λαό πολιτικές θεωρίες. Η τραγικότητα του θέματος απαιτεί ρεαλισμό και συγκεκριμένες νομοθετικές ρυθμίσεις πρόληψης, οι οποίες θα βασίζονται σε παλαιότερες εμπειρίες, σε εισηγήσεις εγκληματολόγων, στα αιτήματα των θυμάτων (όπως του γαλλικού «Ινστιτούτου για τη Δικαιοσύνη-IPJ» και φυσικά στην τελική επικύρωση της απόφασης από την κοινωνία, από τον κυρίαρχο λαό, με δημοψήφισμα. Ο λαός, οι απλοί πολίτες είναι αυτοί που υφίστανται τις συνέπειες, διότι δεν προστατεύονται από σωματοφύλακες και αλεξίσφαιρες λιμουζίνες. Μήπως υπάρχει αντίρρηση από κάποιους αυτοδιαφημιζόμενους φιλόφρονες, να ερωτηθεί ο λαός ενός αποδεδειγμένα (και όχι α λα τουρκ) «Δημοκρατικού Κράτους»; Μήπως Δημοκρατία σημαίνει το αντι-

προσωπευτικό καθεστώς μιας πολιτισμένης, προοδευτικής, τεχνοκρατικής και πεφωτισμένης ηγετικής ολιγαρχίας, η οποία τις δεκαετίες του 1980/1990, αποφάσισε, για τους δικούς της ύποπτους λόγους, να ακυρώσει το προαιώνιο Κοινωνικό Συμβόλαιο;

Ας απαντήσουμε με την αντιγραφή ενός μικρού κειμένου από δημοσίευμα της γαλλικής εφημερίδας Le Figaro, της 6ης Ιουνίου 2026:

«Σε λιγότερο από μία εβδομάδα, δύο γεγονότα συγκλόνισαν τη Γαλλία και αποκάλυψαν, με τρόπο, μια βαθιά αλήθεια: το Κράτος δεν εκπληρώνει πλέον τον βασικό του λόγο ύπαρξης. Οι γελοίες ποινές που επιβλήθηκαν σε όσους "τα έσπασαν" μετά τη νίκη της PSG στο Champions League και η αποκάλυψη ότι ο δολοφόνος της 11χρονης Lyhanna είχε ήδη από πέρυσι μήνυση για βιασμό ανηλίκου, χωρίς να έχει καν κληθεί, μοιράζονται ένα κοινό χαρακτηριστικό. Το αρχαίο κοινωνικό συμβόλαιο έχει σπάσει.

Το συμβόλαιο αυτό είναι απλό και διαχρονικό: οι πολίτες αποδέχονται την πειθαρχία (φόρους, κανόνες, παράδοση από την αυτοδικία) με αντάλλαγμα την ασφάλεια των ιδίων και των παιδιών τους. Όταν όμως τα βράδια των μεγάλων γιορτών πρέπει να κλειδωνόμαστε στα σπίτια μας και τα παιδιά μας μένουν εκτεθειμένα σε γνωστούς θύτες, τότε το συμβόλαιο αυτό έχει γίνει κενό γράμμα. Η ατιμωρησία ενθαρρύνει τη βία».

Η ατιμωρησία! Μια νόμιμη έμμεση κρατική παραίνεση προς τους κακοποιούς, για να δρουν άφοβα ακόμα και μπροστά στα αστυνομικά όργανα, στα οποία πολλές φορές επιτίθενται άγρια και με δολοφονικές προθέσεις. Ποιοι όμως και για ποιο λόγο κατάρ-

γησαν το Κοινωνικό Συμβόλαιο και συνέταξαν μονομερώς, για τους «δικούς τους σκοπούς!!», μια ειδική πανευρωπαϊκή νομοθεσία προστασίας των εγκληματιών. Μας είπαν ότι μεταρρύθμισαν την ποινική νομοθεσία για ανθρωπιστικούς λόγους, για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Μα για τους ίδιους λόγους, κάποιoi θεωρούν αυτές τις μεταρρυθμίσεις εγκληματικές. Ποτέ δεν δημοσιεύτηκαν επίσημα συγκριτικά στοιχεία από τους στατιστικούς πίνακες της ΕΛΣΤΑΤ ή της EUROSTAT. Από μια παλιά πρόχειρη δική μου έρευνα, μετά την κατάργηση της θανατικής ποινής και των ισόβιων δεσμών, διαπίστωσα ότι οι δολοφονίες, οι βιασμοί, οι εκτελέσεις από επαγγελματίες συμβολαίων θανάτου, οι ατιμωρησίες εμπόρων ναρκωτικών κ.ά. που κυκλοφορούν ελεύθεροι, στέλνουν στο θάνατο αμέτρητες χιλιάδες αθώων. Τα συγκρίσιμα ποσοστά ήταν συγκλονιστικά. Δεν μιλάμε για διπλάσια ή τριπλάσια. Οι διαφορές ανέρχονται σε εκατοντάδες και χιλιάδες τοις εκατό. Ελπίζω ότι κάποιοι από τους αξιόλογους εξειδικευμένους δημοσιογράφους, να τολμήσει να πραγματοποιήσει μια τέτοια έρευνα, για να φανεί η τραγικότητα μιας νομοθεσίας που οδηγεί την κοινωνία στο αίμα και στον τρόμο.

Ποιοι κατήργησαν το Κοινωνικό Συμβόλαιο; Στις 18 Ιουνίου 1981 δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ένα πολιτικό ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (με ημερομηνία έγκρισης 21 Νοεμβρίου 1980) «περί καταργήσεως της θανατικής ποινής στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα». Το ψήφισμα αυτό δεν είχε ισχύ αναγκαστικού νόμου, αλλά ήταν (δύθην) μια απλή πολιτική σύσταση (έκκληση) προς τα κράτη-μέλη, για να τροποποιήσουν τις εθνικές τους νομοθεσίες. Εκτός από τη Γερμανία και τη Γαλλία, ποιο κράτος τολμά (αγνοώντας τις πολιτικές και οικονομικές συνέπειες), να «απορρίψει τις συστάσεις/εκκλήσεις» μιας πανίσχυρης Κομισιόν; Να σημειωθεί ότι οι τότε ευρωβουλευτές, ήταν διορισμένοι από τις κυβερνήσεις και η Ελλάδα δεν είχε ακόμα ενταχθεί στην ΕΟΚ.

Ακολούθησε, το 1983, η απόφαση του Συμβουλίου της Ευρώπης (Council of Europe), με την εφαρμογή του δου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Αυτή η διεθνής συνθήκη υποχρεώνει τα κράτη που την υπέγραψαν, να καταργήσουν τη θανατική ποινή σε καιρό ειρήνης.

Στο Συμβούλιο της Ευρώπης, έναν καθαρά πολιτικό οργανισμό διαπλεκόμενων συμφερόντων, συμμετέχουν σήμερα 46 κράτη-μέλη, κάποια από τα οποία δεν ανήκουν στην ΕΕ και άλλα δεν είναι ευρωπαϊκά (π.χ. Τουρκία, Αζερμπαϊτζάν, Γεωργία), ενώ μεγάλα κράτη, όπως οι ΗΠΑ, η Κίνα, η Ιαπωνία, η Ινδία κ.ά., αρνήθηκαν να ενταχθούν στο Συμβούλιο και η Ρωσία, η οποία παλαιότερα συμμετείχε, αποβλήθηκε το 2022 λόγω της εισβολής στην Ουκρανία.

Σ’ αυτό το Συμβούλιο η Τουρκία έχει, όπως δείχνουν οι εξελίξεις, καθοριστικό ρόλο λόγω της προαιωνίας συμμαχίας της με τη Γερμανία (και τους «Δορυφόρους» της), αλλά και τη βοήθεια των ισλαμικών κρατών. Ποτέ σ’ αυτόν τον Οργανισμό δεν ακούστηκε λέξη για καταδίκη της παραβίασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων από τον τουρκικό «Αττίλα» στην Κύπρο. Διαστρέφοντας το κριτήριο της ατομικότητας στη Σύμβαση, χαρακτήρισαν όλη την ελληνική μουσουλμανική κοι-

νότητα της Θράκης ως «τουρκική» και το ίδιο έπραξαν και στο λεγόμενο «μακεδονικό». Επίσης «τίμησαν!!» την Ελλάδα και τον Έλληνα (Greco), ιδρύοντας ένα τμήμα για τις κλοπές και τη διαφθορά, με τον τίτλο GRECO (Groupe d'ltats contre la corruption / Ομάδα Κρατών κατά της Διαφθοράς), επιλέγοντας για το λογότυπο τα «κατάλληλα» γράμματα.

Στις Διεθνείς σχέσεις τίποτα δεν είναι τυχαίο! Ο ερευνητής πρέπει να αναζητά πάντα τις «Causas Rerum» (τις αιτίες των πραγμάτων-BIPΓΛΙΟΣ) και την «Εντελέχεια» του ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗ, για να εντοπίζει τον πραγματικό λειτουργικό στόχο ενός πράγματος ή ενός γεγονότος.

Θα ήθελα, τελειώνοντας, να ασχοληθώ συστηματικά με την ανάλυση του έργου ενός μεγάλου εγκληματολόγου και φιλοσόφου, αλλά ο διαθέσιμος ελεύθερος χώρος του άρθρου είναι αυστηρά περιορισμένος. Ο πασίγνωστος Ιταλός επιστήμονας και θεωρούμενος πατέρας της σύγχρονης εγκληματολογίας Τσέζαρε Μπεκαρία (Cesare Beccaria), στο μνημειώδες έργο του «Dei delitti e delle pene» (Περί εγκλημάτων και ποινών-1764), ξεκαθαρίζει ένα από τα μέτρα της πρόληψης των εγκλημάτων. Όταν οι εγκληματίες πιστεύουν ότι θα αποφύγουν την τιμωρία ή ότι αυτή θα είναι αμελητέα, ενθαρρύνονται να συνεχίσουν την έκνομη δραστηριότητά τους. Η ποινή πρέπει συνεπώς να είναι ανάλογη του εγκλήματος και επαρκώς αυστηρή, ώστε το κόστος της τιμωρίας να υπερβαίνει το όφελος που αποκομίζει ο δράστης από την παράνομη πράξη. Αν η ποινή είναι πολύ επεικής, το έγκλημα καθίσταται «κερδοφόρο» στην αντίληψη του εγκληματία.

Την ίδια άποψη είχε στη ρωμαϊκή εποχή και ο διαπρεπής νομικός και φιλόσοφος Κικέρων, ο οποίος τόνιζε ότι, η μεγαλύτερη παρότρυνση για το έγκλημα, είναι η ελπίδα της ατιμωρησίας («Maximus illecebra est peccandi impunitatis spes»). Αλλά και ο Λυσίας, στον «Κατά Σιτοπωλών» δικανικό λόγο του, ζητά από τη Βουλή των Πεντακοσίων, να επιβάλει στους κερδοσκόπους και εκμεταλλευτές του αθηναϊκού λαού, τη βαρύτερη ποινή, για να αποθαρρυνθούν και άλλοι κακοποιοί που έχουν την πρόθεση να διαπράξουν το ίδιο έγκλημα.

Οι σιτοπώλες (έμποροι χονδρικής), εκμεταλλευόμενοι την ανώμαλη κατάσταση που είχε δημιουργηθεί στην περίοδο του Κορινθιακού Πολέμου (386 π.Χ.), δημιούργησαν ολιγοπώλιο (καρτέλ) για να εξαπλασιάσουν την καθορισμένη τιμή κέρδους των σιτηρών, με μεθοδεύσεις «Μαύρης Αγοράς».

Η Βουλή τους καταδίκασε σε θάνατο, αλλά με αίτημα του Λυσία, τους δόθηκε το δικαίωμα έφεσης στο λαϊκό δικαστήριο των ενόρκων, την Ηλιαία, οι αποφάσεις του οποίου ήταν συνθήως τελεσίδικες. Γνωρίζουμε ότι ο δημόσιος κατήγορος πρότεινε την επιβολή της ποινής του θανάτου. Όμως, δεν υπάρχουν πληροφορίες ούτε για την απόφαση των δικαστών/ενόρκων αλλά ούτε για το τμήμα της Ηλιαίας που τους δίκασε. Η επιλογή και ο αριθμός των δικαστών (από 101 ως 1001) καθοριζόταν ανάλογα με τη σοβαρότητα της δίκης, με μυστική ψηφοφορία την ημέρα της δίκης, από ετήσιο κατάλογο 6 χιλιάδων ενόρκων, ώστε να διασφαλίζεται το αδιάβλητο των δικαστικών αποφάσεων από τυχόν δωροδοκίες ή απειλητικές παρεμβάσεις τρίτων προς δικαστές ή ενόρκους.

"Ξενοφών και το σημερινό έλλειμμα ηγεσίας"

• Του Ηλία Σταμπολιάδη*

Καλημέρα σε όλους,
Με αφορμή τον διάλογο για το "Πάτερ ημών" και το "επί της γης", γεννιέται ένα βαθύτερο ερώτημα: Ποιος αναλαμβάνει την ευθύνη του "επί της γης"; Και για να απαντήσουμε σε αυτό ας δούμε την ιστορική εμπειρία. Αντιγράφω από τον καθηγητή Γ. Κοντογιώργη, «Ιστορία του Ελληνικού Κόσμου».

Ο Πελοποννησιακός πόλεμος υπήρξε ένας κοσμοσυτημικός πόλεμος που μετάβαλε σε στρατιωτική αντιπαράθεση τον οικονομικό, πολιτικό και ιδεολογικό ανταγωνισμό που σοβούσε ανάμεσα στους δύο μεγάλους συντελεστές του κρατοκεντρικού διπολισμού ολιγαρχίας και δημοκρατίας με εκπροσώπους την Αθήνα και την Σπάρτη.

Με το τέλος του Πελοποννησιακού πολέμου και την ήττα των Αθηνών 404 πΧ πολλοί Έλληνες φιλόσοφοι, (Γοργίας, Λυσίας, Αριστοτέλης και ιδίως ο Ισοκράτης, βλέποντας την διάλυση των ελληνικών πόλεων-κρατών δίδαξαν την ανάγκη της ομόνοιας των Ελλήνων. Ο Ξενοφών, που είχε συμπολεμήσει με τους Σπαρτιάτες στην Μικρά Ασία εναντίον των Περσών, ασχολήθηκε με το πρόβλημα και κατέληξε στην ιδέα: του "Ευεργέτη Μονάρχη".

Δεν εννοούσε δεσποτή. Εννοούσε ηγέτη που:

1. Ενώνει χωρίς να ισοπεδώνει. Αφήνει τις πόλεις ισότιμες, αλλά τις βάζει κάτω από ένα κοινό όραμα.

2. Κυβερνά ως υπηρέτης, όχι ως αφέντης. Η εξουσία του νομιμοποιείται από την ευεργεσία προς όλους, όχι από την καταγωγή ή την βία.

3. Υπερβαίνει τις φατρίες. Βλέπει πάνω από τις αντιπαλότητες Αθηναίων-Σπαρτιατών και υπηρετεί το Ελληνικό.

Γιατί το θυμόμαστε σήμερα; Διότι η σημερινή μας κατάσταση θυμίζει επικίνδυνα εκείνη. Αντί για πόλεις-κράτη έχουμε κόμματα-φατρίες. Αντί για δημαγωγούς έχουμε επικοινωνιολόγους. Και το αποτέλεσμα είναι το ίδιο: διάλυση του "εμείς".

Έτσι γεννιέται αυθόρμητα μέσα μας η νοσταλγία για έναν "Ευεργέτη". Για κάποιον που θα πει: "Αφήστε τις κομματικές ιδεολογίες στην άκρη. Υπάρχει Εθνική ιδεολογία. Υπάρχει το καλό του Έθνους."

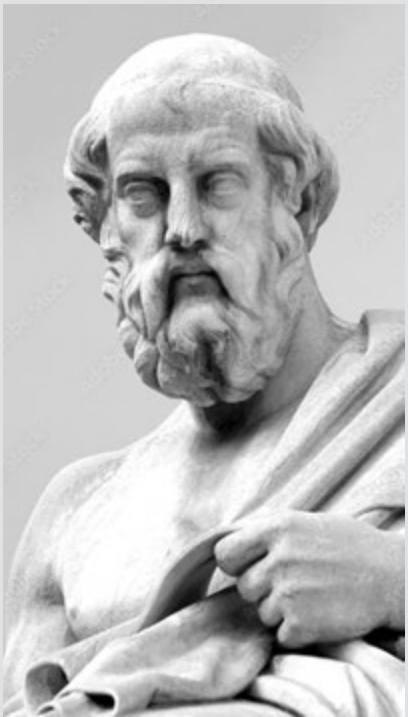
Εδώ είναι ο προβληματισμός και ο κίνδυνος:

Ο κίνδυνος είναι να ζητήσουμε "σωτήρα" και να βρούμε δεσπότη, η ιστορία μας έχει διδάξει. Όμως υπό τις παρούσες συνθήκες η ελπίδα είναι να ζητήσουμε,

Αρχή και όχι μόνο Πρόσωπο.

Ο πραγματικός "Ευεργέτης" σήμερα δεν μπορεί να είναι ένα πρόσωπο. Πρέπει να είναι μία Αρχή που θα ενσαρκωθεί από

πρόσωπα. Και αυτή η Αρχή είναι ήδη μέσα στο "Πάτερ ημών": "Γεννηθήτω το θέλημά σου ως εν ουρανών και επί της γης". Υπό την ελληνική εκδοχή της Ορθοδοξίας δίδοντας έμφαση στην εκκλησία του 'κοινού' σε έναν 'τρόπο βίου' και όχι στην Εκκλησία ως σύστημα κοσμικής αναφοράς με πρόσχημο τη θρησκεία. Γ. Κοντογιώργης, «Το Ιερατείο».

Με την έννοια αυτή θεωρούμε το θέλημα του Θεού σαν πολιτισμική παράμετρο του παρόντος εν γένει βίου που απαιτεί:

4. Δικαιοσύνη επί της γης - όχι κράτος κομματικό

5. Ελευθερία επί της γης - όχι πολίτες-προσκύρωμα

6. Ευδαιμονία επί της γης - όχι μόνο για τους ημέτερους και όχι ως δεσποτική παράμετρο της άλλης ζωής.

Ο Ξενοφών μας θυμίζει ότι όταν οι θεσμοί αποτυγχάνουν, η πολιτική γίνεται υπόθεση αρετής. Και η αρετή είναι προσωπική ευθύνη.

Το ερώτημα λοιπόν δεν είναι "πού είναι ο Ευεργέτης Μονάρχης;"

Το ερώτημα είναι: Ποιοι από εμάς θα τολμήσουμε να γίνουμε "ευεργέτες" ο καθένας στο μετερίζι του; Ποιος πολιτικός θα τολμήσει να πει "δεν είμαι Έλληνας"; Ποιος ιεράρχης θα τολμήσει να μιλήσει για το "επί της γης"; Ποιος πολίτης θα πάψει να είναι ατομιστής όπως δίδαξαν οι Κυνικοί και Κυρηναϊκοί φιλόσοφοι και θα ξαναγίνει "πολιτικός ων" όπως δίδαξε ο Αριστοτέλης ;

Ο Θεός μας έδωσε νου και χέρια. "Συν Αθηνά και χείρα κίνει". Η ένωση και σωτηρία των Ελλήνων δεν θα έρθει από τον ουρανόν. Θα έρθει όταν εμείς αποφασίσουμε ότι το Έθνος είναι πάνω από το κόμμα.

Με εκτίμηση

**Ο Ηλίας Σταμπολιάδης είναι Μηχανικός Μεταλλείων-Μεταλλουργός, τ. Καθηγητής Πολυτεχνείου Κρήτης*

90η ΔΕΘ 2026: Από τα επιδόματα στο πολιτειακό

• Του Ηλία Σταμπολιάδη*

Το οικονομικό είναι από τα μείζονα προβλήματα μαζί με το δημογραφικό, την οργανωτική αποτελεσματικότητα, την λειτουργία του πολιτεύματος, την διαφθορά, το πατριωτικό φρόνημα, την απαίτηση αξιοπρέπειας και γεωπολιτικής ανεξαρτησίας έναντι ΗΠΑ, NATO, ΕΕ, αλλά κυρίως την πολεμική ισχύ έναντι της Τουρκίας.

Εν όψει των εκλογών της Άνοιξης του 2027, η 90η ΔΕΘ είναι η κορύφωση μιας παρατεταμένης προεκλογικής περιόδου. Όλα τα κόμματα θα παρουσιάσουν προγράμματα για την επόμενη τετραετία δίνοντας έμφαση στο οικονομικό, όχι όμως στην αναδιοργάνωση της οικονομίας που τελεί υπό τους όρους των δανειστών στους οποίους τα περισσότερα κόμματα έχουν παραδώσει την χώρα, αλλά στην παροχή επιδομάτων για αύξηση της καταναλωτικής ευχέρειας έναντι της υπάρχουσας ακρίβειας. Όμως υπό αυτούς τους όρους το ενδεχόμενο μη ιστορικής επιβίωσης ενός ιστορικού έθνους που εισήγαγε τον πολιτισμό δεν τίθεται ως προβληματισμός.

Πολιτισμός για τον Ελληνισμό δεν είναι ήθη, έθιμα και φολκλόρ. Είναι η ένσαρκη σε λαϊκό βίωμα νοηματοδότηση του βίου που παράγει ιδιαιτερότητα θεσμών της Συλλογικότητας (Πολιτική), ιδιαιτερότητα Τέχνης και Τρό-

που Ζωής. Είναι αποτέλεσμα οντολογικού προβληματισμού μεταξύ ελευθερίας και αναγκαιότητας, που καθορίζει η θρησκεία ως μεταφυσική ερμηνεία του είναι. Γι' αυτό ο εκχριστιανισμένος Ελληνισμός διέσωσε την οργανική συνέχεια του αρχαιοελληνικού πολιτισμού αν και είχε τελείως διαφορετική θρησκεία. Η διαφορά μας με τη Δύση είναι ότι η δική της ιδεολογία θεμελιώνεται στον ατομοκεντρισμό και τη νοησιαρχία, σε αντίθεση με τον συλλογικό ανθρωποκεντρικό ελληνικό πολιτισμό.

Μετά την δολοφονία του Καποδίστρια οι δυτικές δυνάμεις μας επέβαλαν την κληρονομική Μοναρχία που εξελίχθηκε σε εκλόγιμη Μοναρχία με το ψευδώνυμο «Δημοκρατία». Σήμερα η πολιτική δεν είναι αποτέλεσμα κοινού τρόπου αντίληψης με ελεύθερη συμμετοχή του λαού στα κοινά, αλλά ασκείται από οργανωμένες ομάδες, τα κόμματα, πίσω από ιδεολογίες πραγματι-

κές ή επίπλαστες, που αλλάζουν ανάλογα με την κοινωνική πελατεία και τις φιλοδοξίες του αρχηγού.

Η συμφωνία των κομμάτων στους ίδιους πολιτειακούς όρους που μας έχουν επιβληθεί από την δύση φάνηκε στην προδοσία της Κύπρου, που βαφτίστηκε γιορτή της Δημοκρατίας, στην υπογραφή των μνημονίων, στην παραχώρηση του ονόματος της Μακεδονίας, στην παραβίαση του δημοψηφίσματος του ΟΧΙ και στην επιβολή της woke ατζέντας με ανοχή του Ιερατείου.

Με εργαλείο τον εκλογικό νόμο και την καλλιέργεια ηπτοπάθειας, το σύστημα ωθεί στην αποχή και εκλέγει κυβερνήσεις μειοψηφίας. Επειδή δεν υπάρχει ορατό πολιτικό πρόσωπο να εκφράσει τη λαϊκή δυσαρέσκεια που φάνηκε στις διαμαρτυρίες για τα μνημόνια, για το Μακεδονικό, για το δημοψήφισμα και για τα Τέμπη, προτείνω το εξής απλό: Κάθε πολίτης άνδρας ή γυναίκα που δεν συμφωνεί με το υπάρ-

χον πολιτειακό σύστημα της εκλόγιμης Μοναρχίας που μας έχει επιβληθεί από ξένες δυνάμεις από ιδρύσεως του νεοελληνικού κράτους και αισθάνεται υποχρεωμένος να εκλέξει το μη χείρον από τα προτεινόμενα κόμματα ή να απέχει από τις εκλογές με την ψευδαίσθηση της διαμαρτυρίας, να προσέλθει στην κάληψη να πάρει το λευκό ψηφοδέλτιο και να γράψει δύο τρεις λέξεις που να εκφράζουν την διαμαρτυρία του. Το σύστημα έχει προνοήσει να ακυρώσει την ψήφο του αλλά είναι υποχρεωμένο να την καταμετρήσει αριθμητικά. Αυτή η καταμέτρηση θα δείξει το μέγεθος της πολιτειακής διαμαρτυρίας και θα τονώσει το ηθικό ανθρώπων που θα τολμήσουν να την εκφράσουν σε πολιτική πρόταση. Καλό θα ήταν η στάση αυτή να εκφράζεται και στα γκάλοπ και στο δίκτυο για να αρχίσει η εκκόλαψη της ιδέας του λευκού διαμαρτυρίας διότι η τάξη των συστημικών δημοσιογράφων και τα ΜΜΕ θα την θάψουν. Παρά την πολιτική αδυναμία της πρότασης είναι η μόνη που θα δείξει την δύναμη της λαϊκής θέλησης με θεσμικά κατοχυρωμένο τρόπο χωρίς κάποια διχαστική, ή, επαναστατική περιπέτεια στην οποία ο λαός δεν είναι διατεθειμένος να συμμετάσχει.

***Ηλίας Σταμπολιάδης,**
Μηχανικός Μεταλλείων
- Μεταλλουργός,
τ. Καθηγητής Πολυτεχνείου Κρήτης

Erdogan’s denial of genocide attracts more attention to Turkish mass crimes

• By Harut Sassounian

Despite their diplomatic cunning, one thing Turkish leaders have never learned is to keep their mouths shut when accused of genocide. They fail to realize that every time they deny committing mass crimes, they inadvertently draw more attention to their long criminal history.

Turkey’s President Recep Tayyip Erdogan made a major blunder during a speech he delivered on June 30, denying the long history of Turkish crimes. He falsely claimed: “Our history contains no genocide, no massacres, no oppression, and no colonialism. Throughout our thousands of years of glorious history, there has been only justice and compassion.” The video of his remarks was viewed by almost 100,000 times on X.

To begin with, by referring to “thousands of years of glorious [Turkish] history,” Erdogan made two errors: a) Turkey and its predecessor the Ottoman Empire have not existed for thousands of years; and b) Their history has been far from “glorious.” On the contrary, it has been shameful and criminal.

Let us now turn to the most outrageous lie in Erdogan’s remarks: “Our history contains no genocide, no massacres, no oppression, and no colonialism.” In fact, the

Ottoman Empire and the Republic of Turkey have repeatedly committed every one of these massive crimes.

The Hellenic Canadian Research Institute has published an extensive list of crimes committed by the Ottoman Empire and the Republic of Turkey throughout their history. Here is a shortened version of that report:

The Historical Record of Mass Atrocities: The Late Ottoman Period Massacres and Genocides (1821 to 1923)

— The Constantinople Massacre (1821): Thousands of Greek civilians were slaughtered throughout the Empire. In April, Ottoman authorities executed the spiritual leader of Orthodox Christianity, Ecumenical Patriarch Gregory V, by hanging him from the gates of the Patriarchate.

— The Chios Massacre (1822): Ottoman troops systematically killed, enslaved, or exiled approximately four-fifths of the Greek population on the island of Chios. Up to 100,000 Greeks were slaughtered or forced into slave markets in North Africa and the Middle East.

— The Destruction of Psara (1824): Ottoman forces completely destroyed the rebel Greek island of Psara. In two days, an estimated 18,000 Greeks were killed or taken as slaves.

— The Third Siege of Missolonghi (1825–1826): Following a brutal, year-long starvation

blockade by combined Ottoman and Egyptian forces, the city was overrun, resulting in the slaughter of thousands of Greek civilians and the enslavement of up to 4,000 women and children.

— The Damascus Events (1860): Following sectarian unrest in Lebanon, violent mobs and militias targeted the historic Christian quarter of Damascus. While Maronites were targeted in the mountains, the victims in Damascus were predominantly Greek Orthodox. Local Ottoman garrison forces actively colluded with the rioters, who torched the historic Greek Orthodox Mariamite Cathedral and slaughtered 3,000-10,000 Christians.

— The Hamidian Massacres (1894–1896): Sultan Abdul Hamid II targeted primarily Ottoman Armenians across Anatolia. Assyrians and, to a lesser degree, Greeks were also targeted. An estimated 300,000 Armenians and 25,000 Assyrians were killed, and hundreds of thousands were displaced or forcibly converted to Islam.

— The Adana Massacre (1909): 20,000-30,000 Armenian civilians were slaughtered in the province of Adana.

— The Massacres of Unarmed Greeks in Eastern Thrace (1912-1913): During the Balkan Wars, 15,690 unarmed Greeks were massacred in Eastern Thrace by Ottoman forces.

— The Greek Genocide (1914-1923): The systematic extermination of the native Greek subjects of the Ottoman Empire resulted in the slaughter of over 1 million Greeks.

— The Great Famine of Mount Lebanon (1915–1918): A weaponized food blockade and crop requisitioning policy overseen by Ottoman military governor Djemal Pasha starved 200,000-300,000 Maronite and other Christians.

— The Assyrian Genocide (1915-1923): The systematic extermination of the native Assyrian subjects of the Ottoman Empire resulted in the slaughter of 300,000-750,000 Assyrians.

— The Armenian Genocide (1915-1923): The systematic extermination of the native Armenian subjects of the Ottoman Empire resulted in the slaughter of 1.5 million Armenians.

Early Republican-Era State Violence (1930 to 1938)

— The Zilan Massacre (1930): The slaughter of 5,000-47,000 Kurdish civilians in the Zilan Valley during the military suppression of the Ararat rebellion.

— The Dersim Massacre (1937–1938): A massive military campaign used aerial bombardments (including chemical weapons) and widespread executions against the Alevi Kurds of Dersim (renamed Tunceli). It resulted in the deaths of up to 70,000 civilians, including Armenians.

20th-Century Sectarian Pogroms

— The Istanbul Pogrom (1955): State-organized mob attacks targeting Istanbul’s remaining Greek, Armenian, and Jewish citizens, causing massive property destruction and triggering the final mass emigration of Greeks from Turkey. It is estimated that during the two-day pogrom, 37 people were killed, over a thousand were injured, and hundreds of women and children were raped. It was widely reported that Greek men were subjected to forced circumcision. Damage was estimated at around \$500 million.

— The Marash Massacre (1978): A week-long killing spree targeting leftists, Kurds, and the Alevi religious minority in Kahramanmaraş, Turkey, December 19-26, 1978. Orchestrated primarily by the neo-fascist Grey Wolves and local right-wing groups with the support of Turkey’s national intelligence service, the violence resulted in the deaths of hundreds of people.

— The Sivas Massacre (1993): A massacre committed by an angry mob of radical Islamists who set fire to the Madimak Hotel in Sivas, Turkey, killing 35 people. The victims were predominantly Alevi intellectuals, writers, and artists who had gathered for a cultural festival.

Η άρνηση της γενοκτονίας από τον Ερντογάν προσελκύει περισσότερη προσοχή στα τουρκικά μαζικά εγκλήματα

• Του Χαρούτ Σασουνιάν

Παρά τη διπλωματική τους πο-
νηριά, ένα πράγμα που οι Τούρ-
κοι ηγέτες δεν έμαθαν ποτέ εί-
ναι να κρατούν το στόμα τους κλειστό
όταν κατηγορούνται για γενοκτονία.
Αποτυγχάνουν να συνειδητοποιήσουν
ότι κάθε φορά που αρνούνται τη διά-
πραξη μαζικών εγκλημάτων, άθελά
τους τραβούν περισσότερη προσοχή
στη μακρά εγκληματική ιστορία τους.
Ο πρόεδρος της Τουρκίας Ρετζέπ Τα-
γίπ Ερντογάν έκανε μια μεγάλη γκάφα
κατά τη διάρκεια ομιλίας που εκφώνησε
στις 30 Ιουνίου, αρνούμενος τη μακρά
ιστορία των τουρκικών εγκλημάτων.
Ισχυρίστηκε ψευδώς: «Η ιστορία μας
δεν περιέχει γενοκτονία, σφαγές, κα-
ταπίεση και αποικιοκρατία. Σε όλα τα
χιλιάδες χρόνια της ένδοξης ιστορίας
μας, υπήρξε μόνο δικαιοσύνη και συμ-
πόνια». Το βίντεο με τις παρατηρήσεις
του προβλήθηκε σχεδόν 100.000 φο-
ρές στο X.

Αρχικά, αναφερόμενος σε «χιλιάδες
χρόνια ένδοξης [τουρκικής] ιστορίας»,
ο Ερντογάν έκανε δύο λάθη: α) Η Τουρ-
κία και ο προκάτοχός της, η Οθωμανική
Αυτοκρατορία, δεν υπάρχουν εδώ και
χιλιάδες χρόνια. και β) Η ιστορία τους
απέχει πολύ από το να είναι «ένδοξη».
Αντιθέτως, ήταν επαίσχυντο και εγκ-
ληματικό.

Ας στραφούμε τώρα στο πιο εξωφρε-
νικό ψέμα στις παρατηρήσεις του Ερν-
τογάν: «Η ιστορία μας δεν περιέχει γε-
νοκτονία, σφαγές, καταπίεση και αποι-
κιοκρατία». Στην πραγματικότητα, η
Οθωμανική Αυτοκρατορία και η Δη-
μοκρατία της Τουρκίας έχουν επανει-
λημμένα διαπράξει κάθε ένα από αυτά
τα μαζικά εγκλήματα.

Το Ελληνοκαναδικό Ινστιτούτο Ερευνών
έχει δημοσιεύσει έναν εκτενή κατά-
λογο εγκλημάτων που διαπράχθηκαν
από την Οθωμανική Αυτοκρατορία και
τη Δημοκρατία της Τουρκίας σε όλη
την ιστορία τους. Ακολουθεί μια συν-
τομευμένη έκδοση αυτής της αναφο-
ράς:

Η Ιστορική Καταγραφή των Μαζικών
Θηριωδιών: Οι Σφαγές και οι Γενοκτο-
νίες της Ύστερης Οθωμανικής Περίο-
δου (1821 έως 1923)

— Η Σφαγή της Κωνσταντινούπολης
(1821): Χιλιάδες Έλληνες πολίτες σφα-
γιάστηκαν σε όλη την Αυτοκρατορία.

Τον Απρίλιο, οι οθωμανικές αρχές εκτέ-
λεσαν τον πνευματικό ηγέτη του Ορ-
θόδοξου Χριστιανισμού, τον Οικουμε-
νικό Πατριάρχη Γρηγόριο Ε', απαγο-
νίζοντάς τον από τις πύλες του Πα-
τριαρχείου.

— Η Σφαγή της Χίου (1822): Τα οθω-
μανικά στρατεύματα σκότωσαν, υπο-
δούλωσαν ή εξόρισαν συστηματικά πε-
ρίπου τα τέσσερα πέμπτα του ελληνι-
κού πληθυσμού στο νησί της Χίου. Έως
και 100.000 Έλληνες σφαγιάστηκαν ή
εξαναγκάστηκαν σε σκλαβοπάζαρα
στη Βόρεια Αφρική και τη Μέση Ανα-
τολή.

— Η καταστροφή των Ψαρών (1824): Οι
οθωμανικές δυνάμεις κατέστρεψαν
ολοσχερώς το επαναστατημένο ελλη-
νικό νησί των Ψαρών. Σε δύο ημέρες,
υπολογίζεται ότι 18.000 Έλληνες σκο-
τώθηκαν ή πιάστηκαν ως σκλάβοι.

— Η Τρίτη Πολιορκία του Μεσολογ-
γίου (1825–1826): Μετά από έναν βά-
ναυσο, μακροχρόνιο αποκλεισμό πεί-
νας από συνδυασμένες οθωμανικές
και αιγυπτιακές δυνάμεις, η πόλη κα-
ταλήφθηκε, με αποτέλεσμα τη σφαγή
χιλιάδων Ελλήνων αμάχων και την υπο-
δούλωση έως και 4.000 γυναικόπαι-

δων.

— Τα γεγονότα της Δαμασκού (1860):
Μετά τις θρησκευτικές αναταραχές στο
Λίβανο, βίαιοι όχλοι και πολιτοφυλα-
κές στόχευσαν την ιστορική χριστια-
νική συνοικία της Δαμασκού. Ενώ οι
Μαρωνίτες στοχοποιήθηκαν στα βουνά,
τα θύματα στη Δαμασκό ήταν κυρίως
Ελληνορθόδοξοι. Οι τοπικές δυνάμεις
της οθωμανικής φρουράς συνεργά-
στηκαν ενεργά με τους ταραχοποιούς,
οι οποίοι πυρπόλησαν τον ιστορικό ελ-
ληνορθόδοξο καθεδρικό ναό των Μα-
ριαμιτών και έσφαξαν 3.000-10.000
χριστιανούς.

— Οι σφαγές του Χαμίντ (1894–1896):
Ο σουλτάνος Αμπντούλ Χαμίτ Β' στό-
χευε κυρίως Οθωμανούς Αρμένιους
σε όλη την Ανατολία. Οι Ασσύριοι και,
σε μικρότερο βαθμό, οι Έλληνες ήταν
επίσης στόχοι. Υπολογίζεται ότι 300.000
Αρμένιοι και 25.000 Ασσύριοι σκοτώ-
θηκαν και εκατοντάδες χιλιάδες εκτο-
πίστηκαν ή εξισλαμίστηκαν βίαια.

— Η σφαγή των Αδάνων (1909): 20.000-
30.000 Αρμένιοι πολίτες σφαγιάστη-
καν στην επαρχία των Αδάνων.

— Οι σφαγές των άοπλων Ελλήνων
στην Ανατολική Θράκη (1912–1913):
Κατά τη διάρκεια των Βαλκανικών Πο-
λέμων, 15.690 άοπλοι Έλληνες σφα-
γιάστηκαν στην Ανατολική Θράκη από
τις οθωμανικές δυνάμεις.

— Η Ελληνική Γενοκτονία (1914–1923):
Η συστηματική εξόντωση των γηγε-
νών Ελλήνων υπηκόων της Οθωμανι-
κής Αυτοκρατορίας είχε ως αποτέλε-
σμα τη σφαγή πάνω από 1 εκατομμυ-
ρίου Ελλήνων.

— Ο Μεγάλος Λιμός του Όρους Λίβα-
νος (1915–1918): Ένας οπλισμένος απο-
κλεισμός τροφίμων και μια πολιτική
επίταξης καλλιεργειών υπό την επί-
βλεψη του Οθωμανού στρατιωτικού
κυβερνήτη Τζεμάλ Πασά λιμοκτονούσε
200.000–300.000 Μαρωνίτες και άλ-
λους Χριστιανούς.

— Η Γενοκτονία των Ασσυρίων (1915-
1923): Η συστηματική εξόντωση των
γηγενών Ασσυρίων υπηκόων της Οθω-
μανικής Αυτοκρατορίας είχε ως απο-
τέλεσμα τη σφαγή 300.000–750.000
Ασσυρίων.

— Η Γενοκτονία των Αρμενίων (1915-
1923): Η συστηματική εξόντωση των
γηγενών Αρμενίων υπηκόων της Οθω-
μανικής Αυτοκρατορίας είχε ως απο-
τέλεσμα τη σφαγή 1,5 εκατομμυρίου

Αρμενίων.

Κρατική βία της πρώιμης Ρεπουμπλι-
κανικής Εποχής (1930 έως 1938)

— Η σφαγή του Ζίλαν (1930): Η σφαγή
5.000–47.000 Κούρδων αμάχων στην
κοιλάδα Ζίλαν κατά τη διάρκεια της
στρατιωτικής καταστολής της εξέγερ-
σης του Αραράτ.

— Η σφαγή του Ντερσίμ (1937–1938):
Μια μαζική στρατιωτική εκστρατεία
χρησιμοποίησε αεροπορικούς βομ-
βαρδισμούς (συμπεριλαμβανομένων
χημικών όπλων) και εκτεταμένες εκτε-
λέσεις κατά των Αλεβιτών Κούρδων
του Ντερσίμ (που μετονομάστηκε σε
Τούντσελι). Είχε ως αποτέλεσμα τον
θάνατο έως και 70.000 αμάχων, συμ-
περιλαμβανομένων των Αρμενίων.

Σεχταριστικά πογκρόμ του 20ού αιώνα
— Το πογκρόμ της Κωνσταντινούπολης
(1955): Κρατικά οργανωμένες επιθέ-
σεις όχλου με στόχο τους εναπομεί-
ναντες Έλληνες, Αρμένιους και Εβραί-
ους πολίτες της Κωνσταντινούπολης,
προκαλώντας μαζικές καταστροφές
περιουσιών και πυροδοτώντας την τε-
λική μαζική μετανάστευση Ελλήνων
από την Τουρκία. Υπολογίζεται ότι κατά
τη διάρκεια του διήμερου πογκρόμ
σκοτώθηκαν 37 άνθρωποι, πάνω από
χίλιοι τραυματίστηκαν και εκατοντά-
δες γυναίκες και παιδιά βιάστηκαν.
Αναφέρθηκε ευρέως ότι οι Έλληνες
άνδρες υποβλήθηκαν σε αναγκαστική
περιτομή. Οι ζημιές υπολογίστηκαν σε
περίπου 500 εκατομμύρια δολάρια.

— Η σφαγή του Μαράς (1978): Ένα
εβδομαδιαίο ξεφάντωμα δολοφονιών
με στόχο αριστερούς, Κούρδους και
τη θρησκευτική μειονότητα των Αλε-
βιτών στο Καχραμανμαράς της Τουρ-
κίας, 19-26 Δεκεμβρίου 1978. Ενορ-
χηστρομένη κυρίως από τους νεοφα-
σίστες Γκρίζους Λύκους και τοπικές
δεξιές ομάδες με την υποστήριξη της
εθνικής υπηρεσίας πληροφοριών της
Τουρκίας, η βία είχε ως αποτέλεσμα
τον θάνατο εκατοντάδων ανθρώπων.

— Η σφαγή του Σίβας (1993): Μια σφαγή
που διαπράχθηκε από έναν εξαγριω-
μένο όχλο ριζοσπαστών ισλαμιστών
που έβαλαν φωτιά στο ξενοδοχείο Ma-
dimak στο Σίβας της Τουρκίας, σκο-
τώνοντας 35 άτομα. Τα θύματα ήταν
κυρίως Αλεβίτες διανοούμενοι, συγ-
γραφείς και καλλιτέχνες που είχαν
συγκεντρωθεί για ένα πολιτιστικό φε-
στιβάλ.

Complete Worldwide Travel Service Specializing in group tours and cruises to the **Mediterranean & Greece**

3230 W. Broadway, Vancouver BC

www.landofthegods.com

604 738-7161 604 738-1413

fax: 604 738-7101 Toll Free: 1-800-663-2669

Ισραηλινό χτύπημα στη Συρία τροφοδοτεί τις εντάσεις με την Τουρκία

Ρεπορτάζ του DPA

Μια ύποπτη ισραηλινή αεροπορική επιδρομή σε συριακή στρατιωτική αεροπορική βάση κοντά στα τουρκικά σύνορα έχει εντείνει περαιτέρω τις ήδη τεταμένες σχέσεις μεταξύ Ισραήλ και Τουρκίας.

Οι συριακές αρχές δήλωσαν ότι ένας ισραηλινός στρατός έπληξε τη βάση στη βορειοδυτική Συρία την Τρίτη. Το γραφείο του Ισραηλινού πρωθυπουργού Μπενιαμίν Νετανιάχου δήλωσε αργά την Τρίτη ότι η Συρία επέτρεψε στα τουρκικά στρατεύματα να

● Ο Τούρκος Πρόεδρος Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν παρευρίσκεται στην ολομέλεια της συνάντησης Outreach/BRICS Plus. (συνδέεται με: «Ισραηλινό χτύπημα στη Συρία τροφοδοτεί εντάσεις με την Τουρκία») Vladimir Astapkovich/Photohost agency brics-russia2024.ru/dpa© DPA

σταθμεύσουν στη βάση και ότι το Ισραήλ είχε προειδοποιήσει τη Δαμασκό για την κίνηση, επικαλούμενο ανησυχίες για την ασφάλεια. Τα ισραηλινά μέσα ενημέρωσης περιέγραψαν τη δήλωση ως σιωπηρή επιβεβαίωση ότι το Ισραήλ πραγματοποίησε το χτύπημα της Τρίτης.

Η τουρκική προεδρία απέρριψε τους ισραηλινούς ισχυρισμούς και κατηγόρησε τον Νετανιάχου ότι ακολουθεί μια «επεκτατική και αποσταθεροποιητική» πολιτική στην περιοχή ενόψει των εκλογών στο Ισραήλ.

Ο ειδικός απεσταλμένος των ΗΠΑ για

τη Συρία και πρεσβευτής στην Τουρκία Τομ Μπαράκ δήλωσε επίσης στο Χ ότι το ισραηλινό χτύπημα «αποτελεί περιττή κλιμάκωση».

Η αεροπορική βάση κοντά στο Χαλέπι φέρεται να ήταν εκτός λειτουργίας εδώ και χρόνια, αλλά ανακαινιζόταν με τουρκική υποστήριξη, σύμφωνα με το Συριακό Παρατηρητήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Το περιστατικό προσθέτει ένα νέο σημείο τριβής μεταξύ Ισραήλ και Τουρκίας, των οποίων οι σχέσεις έχουν επιδεινωθεί απότομα λόγω του πολέμου στη Γάζα.

Ο πρωθυπουργός του Καναδά σχολιάζει την αλλαγή του ονόματος από τον Τραμπ της “Λίμνης Οντάριο”

● Ανδρέου Φέϊνμπεργκ

Ο Καναδός πρωθυπουργός Μαρκ Κάρνεϊ αντέπιθέθηκε την Πέμπτη αφού ο πρόεδρος Ντόναλντ Τραμπ υπέγραψε διάταγμα που δίνει εντολή στην ομοσπονδιακή κυβέρνηση να αρχίσει να αποκαλεί τη λίμνη Οντάριο της Νέας Υόρκης «Λίμνη Αμερική» σε μια επίθεση στον βόρειο γείτονα και σύμμαχο των ΗΠΑ. Αφού ο Τραμπ ισχυρίστηκε ότι μετονόμασε μια από τις Μεγάλες Λίμνες σε «Λίμνη Αμερική» σε μια σύντομη εμφάνιση στο Οβάλ Γραφείο - προκαλώντας ευρεία γελοιοποίηση - ο Κάρνεϊ απάντησε στο Χ, γράφοντας ότι το όνομα της λίμνης δεν είχε καμία σχέση με την καναδική επαρχία του Οντάριο - και στην πραγματικότητα προϋπήρχε του σχηματισμού του ίδιου του Καναδά.

«Το όνομα της λίμνης Οντάριο προέρχεται από τη λέξη Wendat «Ontari'io», που σημαίνει «η λίμνη είναι όμορφη, η λίμνη είναι υπέροχη», δημοσίευσε ο Carney, αναφερόμενος στην προέλευση της λίμνης από αυτόχθονες πληθυσμούς. Εξήγησε ότι το όνομα «χρονολογείται πριν από περισσότερα από 400 χρόνια, πολύ πριν από την Καναδική Συνομοσπονδία και τη Διακήρυξη της Ανεξαρτησίας των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής».

«Γνωρίζουμε ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες αλλάζουν. Οι εμπορικές τους σχέσεις, η εξωτερική τους πολιτική, τα εθνικά τους μνημεία, τα υδρόνυμα τους», συνέχισε ο Κάρνεϊ.

«Οι Καναδοί γυναίκες και άνδρες γνωρίζουν επίσης ότι τα πράγματα πρέπει να ονομάζονται με το όνομά τους και αυτή η λίμνη ονομάζεται λίμνη Οντάριο — σήμερα και για πάντα».

Αν και ο Αμερικανός πρόεδρος έχει την εξουσία να κατευθύνει τον τρόπο με τον οποίο η κυβέρνηση αναγνωρίζει τα ονόματα των τόπων και των ορόσημων, δεν μπορεί να αναγκάσει τον Καναδά ή μεμονωμένους πολίτες και στις δύο

πλευρές των συνόρων να ακολουθήσουν τις προτιμώμενες συμβάσεις ονοματοδοσίας. Ωστόσο, ο Τραμπ έχει τη δύναμη να αναγκάσει τις ομοσπονδιακές υπηρεσίες να αναγνωρίσουν το όνομα. Αυτό σημαίνει ότι οι χάρτες που παράγονται από υπηρεσίες όπως η NOAA, το Γεωλογικό Ινστιτούτο των ΗΠΑ ή το Σώμα Μηχανικών του Στρατού θα πρέπει να τηρούν το όνομα «Λίμνη Αμερική», όπως ακριβώς έπρεπε να τηρήσουν την απόφαση του Τραμπ να μετονομάσει τον Κόλπο του Μεξικού σε «Κόλπο της Αμερικής».

Η κίνηση, που προορίζεται ως κατευνασμός σε μια πολιτική βάση MAGA που έχει απογοητευτεί όλο και περισσότερο από την προεδρία του και την αποτυχία της κυβέρνησής του να αντιμετωπίσει τις ανησυχίες για το κόστος ζωής που τους οδήγησαν να τον ψηφίσουν πριν από σχεδόν δύο χρόνια, έρχεται καθώς ο Τραμπ συνεχίζει να ανταγωνίζεται τους παραδοσιακούς συμμά-

χους των ΗΠΑ χωρίς προφανή λόγο εκτός από τη δική του βαθιά ριζωμένη πεποίθηση ότι η χώρα έχει κατά κάποιο τρόπο ασεβηθεί από συμμάχους που ενεργούν ως κυρίαρχα κράτη και όχι ως υποτελείς.

Έρχεται επίσης εν μέσω ενός εμπορικού πολέμου μεταξύ των ΗΠΑ και του Καναδά. Στις 24 Αυγούστου, ο Τραμπ ανακοίνωσε δασμούς 50% στον καναδικό χάλυβα, τα ανταλλακτικά αυτοκινήτων και τα οχήματα. Οι ΗΠΑ και ο Καναδάς συναντήθηκαν για να διαπραγματευτούν μια εμπορική συμφωνία, αλλά αυτές οι συνομιλίες κατέρρευσαν μετά την οποία ο Καναδός πρωθυπουργός Μαρκ Κάρνεϊ ανακοίνωσε δασμούς «δολάριο προς δολάριο» σε περίπου 900 αμερικανικά προϊόντα.

Μιλώντας στο Οβάλ Γραφείο καθώς υπέγραφε το διάταγμα της Lake America, ο Τραμπ πρότεινε ότι η απόφαση υποκινήθηκε εν μέρει από τη δυσάρεσκη για αυτό που περιέγραψε ως αποτυχία της

Οτάβα να πληρώσει χρήματα «προστασίας» τύπου όχλου των Ηνωμένων Πολιτειών για το προνόμιο να υπάρχει κάτω από την αμερικανική στρατιωτική ομπρέλα.

«Ξέρετε, υπερασπιζόμαστε τον Καναδά για το τίποτα. Δεν παίρνουμε τίποτα. Δεν μας πληρώνουν για να υπερασπιστούμε τον Καναδά, αλλά υπερασπιζόμαστε τον Καναδά και το καταλαβαίνουν αυτό. Για παράδειγμα, αγοράσαμε παγοθραυστικά. Θα ήθελαν να τα χρησιμοποιήσουν. Έχουμε 11 ολοκαίνουργια παγοθραυστικά που έρχονται, θα ήθελαν να χρησιμοποιήσουν τα παγοθραυστικά. Δεν πληρώνουν για τίποτα και θέλουν να τους φέρονται σαν κράτος, αλλά δεν είναι κράτος», είπε.

Πρόσθεσε ότι «όλο το καναδικό πράγμα» «συνεχίζεται εδώ και δεκαετίες» και «πρέπει να σταματήσει», ενώ προσφέρει το παράδειγμα της αυτοκινητοβιομηχανίας ως κάτι που πιστεύει ότι πρέπει να μεταφερθεί εξ ολοκλήρου στις

ΗΠΑ. Ερωτηθείς γιατί ανταγωνίζεται έναν από τους παραδοσιακούς συμμάχους της Αμερικής, ακόμη και όταν συνεχίζει να συμφιλιώνεται με δικτάτορες στην Κίνα και τη Βόρεια Κορέα, ο Τραμπ επέτρεψε στους ηγέτες στην Οτάβα επειδή αντιστέκονται στον εμπορικό του πόλεμο με δασμούς αντιποίνων που επέβαλαν ως απάντηση σε αυτούς που διέταξε μετά την κατάρρευση των εμπορικών συνομιλιών την περασμένη εβδομάδα. «Οι Καναδοί αξιωματούχοι μας φέρθηκαν πολύ άσχημα - είναι άσχημοι άνθρωποι», είπε. Στη συνέχεια, ο Τραμπ πρότεινε ότι ο Καναδάς ήταν «ο χειρότερος για να αντιμετωπιστεί στο εμπόριο» παρά τη μακρά σχέση της χώρας με τις ΗΠΑ και την εμπορική συμφωνία που διαπραγματεύτηκε η κυβέρνησή του κατά την πρώτη θητεία του. Παραπονέθηκε ότι οι Καναδοί «αισθάνονται ότι δικαιούνται» και πρόσθεσε ότι «δεν μπορούμε να το έχουμε αυτό».

Ο Γκουτέρες του ΟΗΕ προτρέπει τους παγκόσμιους ηγέτες να «σταματήσουν αυτή την τρέλα» και να τερματίσουν όλους τους πολέμους

● Ανταπόκριση του Τόμπι Γκρέκορι

Ο Γενικός Γραμματέας του ΟΗΕ Αντόνιο Γκουτέρες προέτρεψε τους παγκόσμιους ηγέτες που συγκεντρώθηκαν στο Μπισκέκ να «σταματήσουν την τρέλα» και να τερματίσουν τους παγκόσμιους πολέμους. Μιλώντας στο ΓιούροΝιούς, στην πρωτεύουσα της Κιργιζίας στο περιθώριο της συνόδου κορυφής του Οργανισμού Συνεργασίας της Σαγκάης (SCO) την Τρίτη, ο επικεφαλής του ΟΗΕ είπε ότι η συνάντηση ήταν μια σπάνια ευκαιρία να τεθεί η υπόθεση απευθείας στους ανθρώπους που θα μπορούσαν να δράσουν επ' αυτής. «Ένα πολύ σημαντικό μήνυμα είναι να πούμε ότι είναι καιρός να σταματήσει αυτή η τρέλα. Είναι ώρα για ειρήνη. Και μερικοί από τους βασικούς παράγοντες αυτών των διαδικασιών είναι εδώ», είπε ο Γκουτέρες. «Αυτό που μας ανησυχεί περισσότερο είναι το γεγονός ότι έχουμε συγκρούσεις που φαίνονται ατελείωτες. Ισχύει σε σχέση με τη Ρωσία και την Ουκρανία. Ισχύει σε σχέση με τη Μέση Ανατολή, τόσο από τη Γάζα μέχρι την αντιπαράθεση με το Ιράν και τις Ηνωμένες Πολιτείες», πρόσθεσε. «Πρέπει να επιστρέψουμε εκεί που ήμασταν»

Σχετικά με το Ιράν, ο Γκουτέρες είπε ότι τα χτυπήματα είχαν ξαναρχίσει και κάλεσε και τις δύο πλευρές να επιστρέψουν στις διαπραγματεύσεις, οι οποίες, όπως είπε, είχαν φτάσει κοντά στην επιτυχία. «Δυστυχώς, οι απεργίες ξεκίνησαν ξανά. Νομίζω λοιπόν ότι είναι απαραίτητος ο μέγιστος περιορισμός», είπε. «Πρέπει να επιστρέψουμε εκεί που ήμασταν. Υπήρξαν διαπραγματεύσεις που φάνηκαν επιτυχείς», επεσήμανε ο Γκουτέρες. «Ας τα επανεκκινήσουμε και ας διασφαλίσουμε ότι θα δημιουργήσουμε μια κατάσταση ειρήνης και σταθερότητας στην

περιοχή, και ειδικά ότι η ελευθερία της ναυσιπλοΐας θα αποκατασταθεί πλήρως, τόσο στα Στενά του Ορμούζ όσο και στο Μπαμπ ελ-Μαντέμ».

Ο Γκουτέρες, ο οποίος παρευρίσκεται στην SCO ως προσκεκλημένος, είπε ότι η συνεργασία με περιφερειακούς οργανισμούς έχει γίνει κεντρική στον τρόπο λειτουργίας του ΟΗΕ. «Ζούμε όλο και περισσότερο σε έναν πολυπολικό κόσμο. Και προφανώς, για έναν οργανισμό όπως ο ΟΗΕ, είναι εξαιρετικά σημαντικό να συνεργάζεται με περιφερειακούς οργανισμούς, είτε πρόκειται για την Ευρωπαϊκή Ένωση, την Αφρικανική Ένωση ή τον Οργανισμό Συνεργασίας της Σαγκάης», είπε στο Euronews.

Το μπλοκ γιορτάζει την 25η επέτειό του στο Μπισκέκ. Τα 10 μέλη του είναι η Κίνα, η Ρωσία, η Ινδία, το Πακιστάν, το Ιράν, η Λευκορωσία, το Καζακστάν, το Κιργιστάν, το Τατζικιστάν και το Ουζμπεκιστάν και μαζί αντιπροσωπεύουν περισσότερο από το 40% του παγκόσμιου πληθυσμού. Άλλα 15 κράτη συμμετέχουν ως εταίροι διαλόγου, μεταξύ των οποίων η Τουρκία, της οποίας ο πρόεδρος Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν βρίσκεται στο Μπισκέκ μαζί με τον Κινέζο πρόεδρο Σι Τζινπίνγκ, τον Ρώσο πρόεδρο Βλαντίμιρ Πούτιν, τον Ινδό πρωθυπουργό Ναρέντρα Μόντι και τον Ιρανό πρόεδρο Μασούντ Πεζεσκιάν.

«Εδώ έχετε μια πλατφόρμα, στην οποία εκπροσωπείται σχεδόν η μισή ανθρωπότητα. Και οι πιο δυναμικές οικονομίες στον κόσμο βρίσκονται σήμερα στην Ασία», είπε ο Γκουτέρες.

«Ετσι, για μένα ως γενικός γραμματέας, είναι πολύ σημαντικό να διατηρήσω διάλογο με τον Οργανισμό Συνεργασίας της Σαγκάης και να συνεργαστώ μαζί τους στους τομείς που είναι τομείς κοινού ενδιαφέροντος», κατέληξε ο επικεφαλής του ΟΗΕ.

Η μονοήμερη σύνοδος κορυφής ολοκληρώνεται στο Μπισκέκ την Τρίτη.

Οι σχεδόν άγνωστες σελίδες της Αρχαίας Ελληνικής Ιστορίας ΟΙ ΑΛΛΗΛΟΣΠΑΡΑΣΣΟΜΕΝΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ Η ΡΩΜΑΪΚΗ ΗΓΕΜΟΝΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

● Άρθρο του Σωκράτη Β. Σίσκου*

Μετά το θάνατο του Μέγα Αλέξανδρου και τη διάσπαση της αυτοκρατορίας του, στο τέλος του 4ου π.Χ. αιώνα, σε αυτόνομα ελληνιστικά βασίλεια, χάθηκε κάθε μορφή κυριαρχική εξουσία της Πέλλας στους πρώην στρατηγούς του μακεδόνα στρατηλάτη. Η μητέρα του, η Ολυμπιάδα και ο στρατηγός (αντιβασιλέας) Αντίπατρος, αντιμετωπίζονταν ως ανίσχυροι ηγέτες του άλλοτε κραταιού βασιλείου της Μακεδονίας, ενώ κάποια ελληνιστικά κράτη, άρχισαν να επεμβαίνουν στις διχόνοιες των ελληνικών πόλεων/κρατών ή να συμμαχούν με την ανερχόμενη νέα στρατιωτική δύναμη της Ρώμης. Άρχισε πλέον να διαμορφώνεται ένα νέο γεωπολιτικό, Κοινωνικό, οικονομικό και γεωστρατηγικό περιβάλλον, σε μια τραγική για την πορεία του ελληνισμού περίοδο, η οποία και τελειώνει τον 2ο π.Χ. αιώνα, με τη μάχη της Πύδνας (το 168 π.Χ.). Κύριο χαρακτηριστικό αυτής της περιόδου, είναι η κυριαρχία των Μακεδόνων στον ελλαδικό χώρο, αλλά ταυτόχρονα και η παρακμή του ελληνισμού, μετά το μεγαλείο και τη δόξα που προηγήθηκαν στην εποχή του Μεγαλέξανδρου. Οι ηγέτες των ελληνικών κρατών, με μια τοπικιστική παράνοια φανατισμού και διχόνοιας, απέρριπταν με απέχθεια το κήρυγμα του Ισοκράτη, για ενότητα και ομόνοια όλων των Ελλήνων, για την αντιμετώπιση οποιουδήποτε ξένου εισβολέα.

Οι Ρωμαίοι, μετά την κατάκτηση των ελληνικών πόλεων της Νότιας Ιταλίας και της Σικελίας, πάτησαν στέρεα, κατά τον Β' Μακεδονικό Πόλεμο και στη μητροπολιτική Ελλάδα. Ήταν το 197 π.Χ. έναν χρόνο πριν από την 146η ολυμπιάδα, όταν νίκησαν στις «Κυνός Κεφαλές» τον Φίλιππο Ε' της Μακεδονίας. Μέσα σ' έναν αλληλομισούμενο ελληνικό κόσμο, που κυλούσε από την εγωπάθεια, τον αρρωστημένο ατομισμό και τον τοπικιστικό φανατισμό, στην καταστροφή και στην υποτέλεια, ακούγονταν φωνές απελπισίας κι απόγνωσης. Η διχόνοια, η προαιώνια αυτή αυτοκαταστροφική μανία των Ελλήνων, οδήγησε τη Ρωμαϊκή Σύγκλητο στην επινόηση ενός ευφυούς και αριστοτεχνικού, ως ιδέα και σύλληψη, στρατηγικού σχεδίου «ειρηνικής και αναίμακτης κατάληψης της Ελλάδας».

Ανέκαθεν στην πολιτική, τα πάθη και οι ιδεοληψίες του εχθρού, αποτελούν την αχίλλειο πτέρνα του. Η πρώτη θεσμοθετημένη στρατηγική του «διαίρει και βασίλευε», ήταν η απόφαση της ρωμαϊκής συγκλήτου, για να χρησιμοποιήσει μεθοδικά και οργανωμένα ένα σχέδιο επωφελούς διαχείρισης της διχόνοιας των Ελλήνων, για να μπορέσουν οι

Ρωμαίοι να επέμβουν στις ελληνικές υποθέσεις με λιγότερους κινδύνους. Όλα όμως έδειχναν πως η Ρώμη, με τα τεράστια προβλήματα που αντιμετώπιζε με τους Καρχηδόνιους και τις στρατιωτικές επιτυχίες του Αννίβα στο τέλος του 3ου και στις αρχές του 2ου π.Χ. αιώνα, ήταν ανέτοιμη και δεν είχε ακόμα την πρόθεση να αναμειχθεί άμεσα στις ελληνικές πολιτικές υποθέσεις. Η κορύφωση, σε επίπεδο παράνοιας, των στρατιωτικών συγκρούσεων ανάμεσα στα αυτόνομα ελληνικά κράτη και οι εναλλασσόμενες εκκλήσεις προς τους Ρωμαίους «για βοήθεια», τους έδωσε την ευκαιρία να επέμβουν, με απόβαστο λεγεώνων, σε ελληνικά εδάφη.

Στην αρχή αυτή η επέμβαση ήταν κάπως πρόχειρα οργανωμένη και χωρίς σημαντικές επιτυχίες για τα ρωμαϊκά συμφέροντα. Όταν όμως οι άμεσοι κίνδυνοι απομακρύνθηκαν, με την υπογραφή συνθήκης ειρήνης με την Καρχηδόνα (μιας συνθήκης παγίδας, που αργότερα οδήγησε την Καρχηδόνα στην ολοκληρωτική καταστροφή της εκ θεμελίων), το ρωμαϊκό σχέδιο για υποδαύλιση της διχόνοιας και του ασυγκράτητου μίσους ανάμεσα στα ελληνικά κράτη, ήταν πραγματικά μεγαλοφυές και άριστα σχεδιασμένο. Επιλέχθηκε για «να διευθετήσει τις ελληνικές υποθέσεις και να διασώσει την ελευθερία των ελληνικών πόλεων/κρατών» ένας άξιος και πανέξυπνος ύπατος, ο Τίτος Κόιντος (Κουίνκιος) Φλαμίνιος. Αυτός ο ρωμαίος πολιτικός και στρατιωτικός αξιωματούχος, θεωρούνταν από τους Έλληνες ως ένας «Μεγάλος Φιλέλληνας». Τόσο μεγάλος ώστε, όταν ολοκλήρωσε το έργο του, με την εξασθένιση της στρατιωτικής ισχύος των «επικίνδυνων» ελληνικών κρατών και κυρίως της Σπάρτης, της Μακεδονίας, της Αιτωλικής και αργότερα της Αχαϊκής Συμπολιτείας και «εξασφάλισε την ελευθερία των Ελλήνων», τιμήθηκε σε κάποιες περιοχές της Εύβοιας, της Λακωνικής κλπ ως θεός. Όταν μεταγενέστερα οι Έλληνες διαπίστωσαν την έννοια της ελευθερίας, κατά τη ρωμαϊκή αντίληψη, τότε κατάλαβαν πως σταδιακά είχαν μετατραπεί σε δούλους μιας πανίσχυρης πλέον αυτοκρατορίας. Οι εξεγέρσεις τους πνίγηκαν στο αίμα. Στο επόμενο άρθρο με τίτλο «Οι εκκλήσεις του Αγέλαου για πανελλήνια ενότητα», θα διερευνήσουμε τα γεγονότα τα οποία, στις τελευταίες δεκαετίες του 3ου π.Χ. αιώνα, διευκόλυναν τους Ρωμαίους για να εφαρμόσουν, με επιτυχία, το διχαστικό τους σχέδιο, για τη μετατροπή της Ελλάδας σε ρωμαϊκή επαρχία. Οι παραινήσεις του στρατηγού των Αιτωλών Αγέλαου, στο Πανελλήνιο Συνέδριο, δεν εισακούστηκαν.

Ο Σωκράτης Σίσκος, είναι Συγγραφέας & Αρθρογράφος /Αναλυτής

Η Τρίπολη λόγω της γεωγραφικής θέσης αποτελούσε στρατηγικό σημείο της Πελοποννήσου και της νότιας Ελλάδας γενικότερα. Σήμερα αλλά και τότε. Αναφερόμαστε στην περίοδο της παλιγγενεσίας του Γένους. Αποτελούσε διοικητικό, στρατιωτικό κέντρο το οποίο ήλεγχε τους δρόμους που ενώνανε τις μεγαλύτερες πόλεις της Πελοποννήσου. Από το 1786 ήταν η έδρα του βλαετιού του Μοριά. Το έτος 1820 είχε πληθυσμό μεγαλύτερο των είκοσι χιλιάδων. Έλληνες ήταν οι δεκατρείς χιλιάδες, οι υπόλοιποι Τούρκοι επτά χιλιάδες ήταν Τούρκοι. Υπήρχαν και τετρακόσιοι εβραίοι. Η πόλη ήταν ισχυρά οχυρωμένη με τείχος μήκους τριών χιλιάδων και μέτρων, ύψους πέντε έως έξι μέτρα και είχε πύλες επτά με διπλές πολεμίστρες. Πριν ξεσπάσει η επανάσταση, ο γενικός ξεσηκωμός του Έθνους, οι Τούρκοι κατακτητές εξαπολύουν άγριο διωγμό εναντίον των Ελλήνων για να κάμψουν το γενναίο και αγωνιστικό φρόνημά τους. Πολλοί πρόκριτοι και Αρχιερείς προσφέρθηκαν ως όμηροι στις τουρκικές αρχές για να μη δεχτεί η πόλη επίθεση από τους επαναστάτες. Ο Τούρκος αρχηγός του βλαετιού Χορσίτ Πασάς με δόλο τους συλλαμβάνει, τους κλείνει στη φυλακή της πόλης όπου πολλοί βασανίζονται και θανατώνονται.

Με την έναρξη της επανάστασης του 1821 τίθεται το ερώτημα από τους καπετάνιους αν θα πολιορκούσαν και θα ελευθέρωναν την Τρίπολη πρώτα και μετά άλλες μικρότερες πόλεις ή το αντίστροφο. Ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης είχε διαφορετική άποψη από τους άλλους στρατιωτικούς αρχηγούς. Υποστήριζε την άποψη να αρχίσουν από την Τρίπολη γιατί η κατάληψη-απελευθέρωση της πόλης αυτής θα ήταν πρωταρχικής σημασίας για τον αγώνα και θα επέτρεπε οι ελληνικές δυνάμεις να ελέγχουν τον Μοριά και θα ήταν πιο εύκολο να καταλάβουν τις υπόλοιπες περιοχές. Θεωρούσε καλό να μην πολυδιασπαστούν οι δυνάμεις τους, αλλά να επικεντρωθούν στην πολιορκία μεγάλου στόχου. Ο Τουρκικός στρατός με την Τρίπολη ως ορμητήριο θα μπορούσε εύκολα να διαλύσει τις πολιορκίες άλλων κάστρων και να καταπινίξει τον αγώνα. Τελικά επικράτησε η πρόταση του Κολοκοτρώνη. Πριν την κήρυξη της επανάστασης ο διοικητής του Μοριά Χορσίτ πασάς εκστρατεύει στην Ήπειρο με εντολή της τουρκικής κυβέρνησης για να καταστείλει την εξέγερση του Αλή Πασά. Αντικαταστάτης ορίστηκε ο Μεχμέτ Σαλίχ πασάς. Μόλις οι Έλληνες επαναστάτησαν ο Χουρσίτ πασάς στέλνει τέσσερεις χιλιάδες τουρκαλβανούς με αρχηγό τον Μουσταφάμπεη για να ενισχύσει την πολιορκούμενη πόλη. Ο Μουσταφάμπεη στην πορεία του προς την Τρίπολη πυρπόλησε το Αίγιο, έλυσε την πολιορκία της Ακροκορίνθου και μπήκε στην Τριπολιτσά την 6η Μαΐου 1821. Ο Κολοκοτρώνης ήθελε να είναι οι Τούρκοι μέσα στην πόλη. Για τον λόγο αυτό δεν εμπόδισε τον Μουσταφάμπεη. Στην πόλη υπάρχουν ο Μουσταφάμπεη και δέκα χιλιάδες τουρκαλβανοί στρατιώτες.

Ο Κολοκοτρώνης με τους άλλους καπετάνιους δημιουργεί γύρω από την Τριπολιτσά στρατόπεδα όπου συγκεντρώνονται δυνάμεις, οργανώνεται η τροφοδοσία και συντονίζονται οι επιχειρήσεις γύρω από την πόλη. Οι πολιορκούμενοι, συχνά, προσπα-

Άλωση Τριπολιτσάς (23 Σεπτεμβρίου 1821) μεγαλειώδης επιτυχία των επαναστατημένων Ελλήνων

θούν να εξέλθουν από την πόλη. Οι επαναστατημένοι Έλληνες οχυρωμένοι στις γύρω ορεινές περιοχές δεν το επιτρέπουν. Οι επαναστάτες Έλληνες μαχητές είναι περίπου δέκα χιλιάδες.

Μετά τις 20 Ιουλίου οι πολιορκούμενοι τούρκοι φθάνουν τις δεκαπέντε χιλιάδες. Εν τω μεταξύ στην πόλη έρχονται και κάτοικοι της γύρω περιοχής για να προστατευτούν. Έτσι ο αριθμός των πολιορκούμενων φθάνει τις τριάντα χιλιάδες. Κάποιες πηγές μιλούν και για τριανταπέντε χιλιάδες. Τα τρόφιμα λιγοστεύουν και οι τούρκοι διώχνουν τις ελληνικές οικογένειες.

Γεγονότα τα οποία συνετέλεσαν στην επιτυχία της πολιορκίας της Τριπολιτσάς : Στο Βαλτέτσι ο Μουσταφάμπεη με 4000 άνδρες επιχειρεί το διήμερο 12-13 Μαΐου να αιφνιδιάσει τους Έλληνες. Αποτυγχάνει και μετά την έλευση στο Βαλτέτσι των Κολοκοτρώνη, Πλαπούτα, Αναγνωσταρά και λοιπών ηττάται και υφίσταται μεγάλες απώλειες. Ακολουθούν οι ελληνικές νίκες στα Δολιανά (18 Μαΐου 1821), Καπαρέλι , Βέρβαινα, Γράδα με αποτέλεσμα η πόλη να περισφίγεται από τα επαναστατικά σώματα με αρχηγούς τον Θ. Κολοκοτρώνη, Δ. Υψηλάντη, Αναγνωσταρά να απο-

κλείουν όλες τις διόδους της πόλης .Η κατάσταση γίνεται δραματική για τους πολιορκούμενους. Έλλειψη τροφίμων, νερού και αρρώστιες ταλαιπωρούν τους κατοίκους. Αυτό αναγκάζει τους Αλβανούς να έλθουν σε συμφωνία με τον Κολοκοτρώνη και να φύγουν για τον Μοριά υπό την προστασία του Δημ. Πλαπούτα. Αρχίζει να φαίνεται η πτώση της πόλης και οι τούρκοι αρχίζουν να διαπραγματεύονται την παράδοση. Την 23η Σεπτεμβρίου ένα τυχαίο γεγονός επιτάχυνε την παράδοση. Την ημέρα εκείνη οι Τούρκοι στο σεράγι πραγματοποιούν σύσκεψη για να αποφασίσουν την παράδοση.

Ο ιστορικός Νικόλαος Σπηλιάδης, από τους σπουδαιότερους ιστοριογράφους του Αγώνα, που έζησε τα γεγονότα γράφει στα "Απομνημονεύματά" του για το περιστατικό αυτό: "Ο Μανώλης Δούνιας από τον Πραστόν... "Ήταν ημέρα Παρασκευή, εικοστή τρίτη του Σεπτεμβρίου 1821... και ο Δούνιας ανεβαίνει το τείχος επί σκοπώ να εξαγάγει τον Τούρκον... Κατόπιν τούτου έδραμον άλλοι και ανεβαίνουν ωσαύτως. Κατόπι δε τούτων και άλλοι, ό,τε αδελφός του Κεφάλαι και ο Διονύσιος Βασιλείου, και όρμησαν τινές εν ριπή οφθαλμού εις το επί της πύλης (του Ναυπλίου) πυ-

ροβολοστάσιον, στρέψωσι τα πυροβόλα προς την πόλιν...".

Τότε και άλλοι Έλληνες οι οποίοι ήταν εκεί κοντά ανεβαίνουν στα τείχη και ανοίγουν τις πύλες του Μυστρά και του Ναυπλίου. Σύντομα ανοίγουν όλες οι πόρτες και οι επαναστάτες εισέρχονται στην πόλη με τους τούρκους να αμύνονται σθεναρά. Πολλοί τούρκοι οχυρώνονται στα σπίτια και πολεμούν λυσσαλέα. Οι φωτιές που ανάβουν οι Έλληνες τους αναγκάζουν να βγουν έξω. Πολλοί τούρκοι στρατιώτες και άμαχοι εκτελούνται από τους επαναστάτες, παρά τις εντολές και διαταγές των αρχηγών. Ο Κολοκοτρώνης τηρεί τον λόγο που έδωσε στον αρχηγό των Αλβανών να μη πειράξει κανέναν από αυτούς. Από την μανία των νικητών δεν γλύτωσαν Έλληνες που είχαν αντιταχθεί στον αγώνα και Εβραίοι για την συμπεριφορά τους στο σεπτό σκηνώμα του Πατριάρχου Γρηγορίου του Ε' (νυν Αγίου).

Ο Γενναίος, γιος του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη, γράφει στα "Υπομνήματα" (1821-1827) για άλωση της Τριπολιτσάς: "Οι Έλληνες εν διαστήματι τριών ημερών εφόνευσαν υπέρ τους 5.000 μαχητάς και ηχημαλτίσαν υπέρ τους 7.300 παντός γένους και ηλικίας και εκ των 13.000 εντοπίων και ξένων οίτινες ήτον εις Τρίπολιν, μόλις 1.500 Αλβανοί κατ' έλεος του Κολοκοτρώνη, εσώθησαν, οίτινες συνοδευθέντες υπό τον Πλαπούτα μέχρι της Βοστίτσας, ασφαλώς απεβιβάσθησαν εις την Ρούμελιν. Έλληνες εις την περίστασιν ταύτην εφονεύθησαν περί τους 150". Η άλωση της Τριπολιτσάς ήταν μεγάλης σημασίας. Τόνωσε το ηθικό των επαναστατών, καταλήφθηκε πόλη στρατηγικής σημασίας και οι επαναστάτες μπορούν να συνεχίσουν τον αγώνα σε άλλες πόλεις. Εφοδιασθήκανε με οπλισμό από τους ηττηθέντας Τούρκους απαραίτητο και χρήσιμο για την επανάσταση.

● Μυργιώτης Παναγιώτης
Μαθηματικός

Το Οντάριο τερματίζει την κοινωνική βοήθεια για άτομα που ζουν παράνομα στον Καναδά

● Της Μαρίας Βουτσινά

ΤΟΡΟΝΤΟ — Η κυβέρνηση του Οντάριο ενισχύει τους κανόνες για τα προγράμματα κοινωνικής πρόνοιας του Οντάριο προκειμένου να διασφαλίσει ότι μόνο άτομα που ζουν νόμιμα στον Καναδά μπορούν να λάβουν οικονομική βοήθεια από το πρόγραμμα Ontario Works ή το Πρόγραμμα Υποστήριξης Αναπηρίας του Οντάριο. Οι νέοι κανονισμοί, οι οποίοι τίθενται σε ισχύ αμέσως, και θα προστατεύσουν τα δολάρια των φορολογουμένων και θα διασφαλίσουν ότι τα προγράμματα κοινωνικής πρόνοιας του Οντάριο επικεντρώνονται στην υποστήριξη μόνο οικογενειών και ατόμων που αντιμε-

τωπίζουν οικονομικές δυσκολίες και έχουν νόμιμη άδεια να ζουν στον Καναδά. «Η κυβέρνησή μας θα είναι πάντα εκεί για όσους τη χρειάζονται περισσότερο, αλλά η κοινωνική βοήθεια που χρηματοδοτείται από τους φορολογούμενους δεν πρέπει να πηγαίνει σε άτομα που ζουν παράνομα στον Καναδά», δήλωσε ο Μίκαελ Πάρσα, Υπουργός Παιδιών, Κοινότητας και Κοινωνικών Υπηρεσιών. «Αυτές οι αλλαγές θα προστατεύσουν τα δολάρια των φορολογουμένων και θα διασφαλίσουν ότι αυτά τα προγράμματα είναι εκεί για τους ανθρώπους που προορίζονταν να υποστηρίξουν». Η επαρχία έχει τροποποιήσει τους κα-

νονισμούς βάσει του νόμου περί έργων του Οντάριο, 1997 και του νόμου για το πρόγραμμα υποστήριξης αναπηρίας του Οντάριο, 1997, για να παρέχει σαφήνεια σχετικά με το ποιος είναι επιλέξιμος για κοινωνική βοήθεια. Σύμφωνα με τους εν ενεργεία κανόνες, τα ακόλουθα άτομα δεν είναι επιλέξιμα για κοινωνική βοήθεια: • Άτομα που βρίσκονται παράνομα στον Καναδά. και • Άτομα που έχουν άδεια να παραμείνουν στον Καναδά σε προσωρινή βάση, για παράδειγμα, όσοι βρίσκονται εδώ με φοιτητικές βίζες, άδειες εργασίας ή ως επισκέπτες και τουρίστες. Αυτές οι αλλαγές τίθενται σε ισχύ αμέσως για να εμποδίσουν τα άτομα που

δεν είναι εξουσιοδοτημένα να παραμείνουν στον Καναδά να λαμβάνουν αυτές τις οικονομικές υποστηρίξεις, διασφαλίζοντας ότι τα προγράμματα κοινωνικής βοήθειας του Οντάριο που χρηματοδοτούνται από την κυβέρνηση προορίζονται για άτομα που πληρούν τις προϋποθέσεις επιλεξιμότητας της επαρχίας. Το Οντάριο συνεχίζει να ενισχύει την κοινωνική πρόνοια και να διασφαλίζει ότι η υποστήριξη είναι διαθέσιμη στους πιο ευάλωτους κατοίκους του. Από τον Σεπτέμβριο του 2022, η επαρχία αύξησε τα ποσοστά ODSP κατά σχεδόν 23 τοις εκατό και έχει συνδέσει τις επήσεις αυξήσεις με το ποσοστό του πληθωρισμού.

Καταχώριση αλλοδαπής ληξιαρχικής πράξης στο Ειδικό Ληξιαρχείο αντί σε ελληνικό προξενείο

● Του Χρήστου ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ*

Πολλοί Έλληνες πολίτες ζουν εκτός Ελλάδας, είτε επειδή γεννήθηκαν στο εξωτερικό και στη συνέχεια απέκτησαν την ελληνική ιθαγένεια, είτε επειδή γεννήθηκαν στην Ελλάδα και μετανάστευσαν σε άλλη χώρα κάποια στιγμή στη ζωή τους. Αυτοί οι Έλληνες πολίτες συχνά χρειάζεται να δηλώσουν στις ελληνικές αρχές μια γέννηση, γάμο ή θάνατο που έλαβε χώρα εκτός Ελλάδας. Η καταχώριση μιας τέτοιας πράξης απαιτείται συνήθως σε σχέση με την απόκτηση της ελληνικής ιθαγένειας από άλλο μέλος της οικογένειας (όπως παιδί, εγγόνι ή σύζυγο) ή κατά τη διευθέτηση μιας περιουσίας (κληρονομιάς) στην Ελλάδα, όταν οι πλησιέστεροι συγγενείς του θανόντος πρέπει να εγκατασταθούν και να εγγραφούν στον οικείο ελληνικό δήμο. Όποιοι κι αν είναι ο λόγος για την καταχώριση γέννησης, γάμου ή θανάτου που έλαβε χώρα στο εξωτερικό, η διαδικασία καταχώρισης περιλαμβάνει γενικά είτε το Ελληνικό Προξενείο στη χώρα όπου συνέβη το γεγονός είτε το Ειδικό Ληξιαρχείο στην Αθήνα, το οποίο είναι υπεύθυνο για την καταχώριση ορισμένων ληξιαρχικών πράξεων που έλαβαν χώρα στο εξωτερικό. Για δεκαετίες, τα άτομα που επιθυμούσαν να καταχωρήσουν τέτοιες πράξεις στις ελληνικές αρχές είχαν τη δυνατότητα να τις καταχωρήσουν είτε στο Ελληνικό Προξενείο στη χώρα όπου έλαβε χώρα το γεγονός είτε απευθείας στο Ειδικό Μητρώο στην Αθήνα, ανάλογα με το ποια επιλογή ήταν πιο βολική. Για παράδειγμα, η γέννηση στη Νεμπράσκα των ΗΠΑ ενός παιδιού Έλληνα πολίτη θα μπορούσε να καταχωρηθεί είτε στο Ελληνικό Προξενείο στο Σικάγο, το οποίο έχει δικαιοδοσία στη Νεμπράσκα,

είτε στο Ειδικό Μητρώο στην Αθήνα. Ομοίως, ο γάμος ενός Έλληνα πολίτη στη Μελβούρνη της Αυστραλίας θα μπορούσε να καταχωρηθεί είτε στο Ελληνικό Προξενείο στη Μελβούρνη είτε στο Ειδικό Ληξιαρχείο στην Αθήνα. Η επιλογή επαφίεται στους ενδιαφερομένους. Οι γονείς ενός παιδιού που γεννήθηκε στο εξωτερικό ή όσοι παντρεύτηκαν στο εξωτερικό, μπορούσαν να αποφασίσουν, ανάλογα με τις προσωπικές, οικογενειακές και εργασιακές τους συνθήκες, εάν θα δηλώσουν τη σχετική γέννηση ή γάμο στο Ελληνικό Προξενείο στο εξωτερικό ή στο Ειδικό Ληξιαρχείο στην Ελλάδα. Αυτή η εναλλακτική λύση έδωσε στους Έλληνες πολίτες τόσο ευελιξία όσο και πρακτικότητα. Εάν σχεδίαζαν να ταξιδέψουν σύντομα στην Ελλάδα, θα μπορούσαν να επιλέξουν να ολοκληρώσουν την εγγραφή στο Ειδικό Μητρώο στην Αθήνα. Εάν ζούσαν κοντά στο Ελληνικό Προξενείο, μπορούσαν να επιλέξουν να καταχωρήσουν την πράξη εκεί. Δυστυχώς, εδώ και αρκετά χρόνια, το ελληνικό κράτος έχει περιορίσει αυτή την ελευθερία στους Έλληνες που ζουν εκτός Ελλάδας. Σύμφωνα με το ισχύον σύστημα, η καταχώριση γέννησης, γάμου ή θανάτου που έλαβε χώρα στο εξωτερικό —ακόμη και αν συνέβη πριν από χρόνια— πρέπει γενικά να ολοκληρωθεί μέσω του Ελληνικού Προξενείου που έχει δικαιοδοσία στον τόπο όπου συνέβη το γεγονός. Έτσι, εάν το παιδί Έλληνα πολίτη γεννήθηκε στη Φλόριντα, η γέννηση πρέπει να δηλωθεί μέσω του Ελληνικού Προξενείου στην Τάμπα. Εάν ένας γάμος έγινε στην Αλμπέρτα του Καναδά, η εγγραφή πρέπει να γίνει μέσω του Ελληνικού Προξενείου στο Βανκούβερ. Οι ενδιαφερόμενοι, οι οποίοι μπορεί να είναι Έλληνες πο-

λίτες, πρόσωπα που βρίσκονται σε διαδικασία απόκτησης της ελληνικής ιθαγένειας ή κληρονόμοι που ολοκληρώνουν μια κληρονομική υπόθεση στην Ελλάδα, δεν έχουν πλέον τη δυνατότητα να καταχωρήσουν την πράξη απευθείας στο Ειδικό Ληξιαρχείο στην Αθήνα, όπως μπορούσαν να κάνουν για δεκαετίες. Το αποτέλεσμα είναι η συσσώρευση εγγραφών στα Ελληνικά Προξενεία σε όλο τον κόσμο, καθυστερήσεις στη διεκπεραίωση των υποθέσεων και σημαντική ταλαιπωρία για τα άτομα που πρέπει να ολοκληρώσουν αυτές τις εγγραφές. Σκεφτείτε, για παράδειγμα, έναν Έλληνα πολίτη που γεννά ένα παιδί στο Κάλγκαρι του Καναδά και απαιτείται να ταξιδέψει στο Βανκούβερ για να δηλώσει τη γέννηση του παιδιού στις ελληνικές αρχές. Ή πάρτε την περίπτωση ενός Έλληνα πολίτη που παντρεύεται στο Ντέρμπαν της Νότιας Αφρικής, αλλά πρέπει να ταξιδέψει στο Γιοχάνεσμπουργκ για να δηλώσει τον γάμο στην ελληνική διοίκηση. Ένα τέτοιο άτομο μπορεί να έχει ήδη σχέδια να ταξιδέψει στην Ελλάδα τον επόμενο μήνα, μόνο για να ανακαλύψει ότι ο γάμος δεν μπορεί να καταχωρηθεί στο Ειδικό Ληξιαρχείο στην Αθήνα. Αντίθετα, το άτομο πρέπει να αναζητήσει ραντεβού με το Ελληνικό Προξενείο στο Γιοχάνεσμπουργκ, το οποίο μπορεί να μην είναι διαθέσιμο για αρκετούς μήνες. Παρόλο που το άτομο θα βρίσκεται σύντομα στην Αθήνα και μπορεί να έχει ήδη το πιστοποιητικό γάμου, δεόντως επικυρωμένο με Apostille, δεν μπορεί να ολοκληρώσει την εγγραφή στο Ειδικό Ληξιαρχείο στην Ελλάδα. Επομένως, το πρόσωπο αυτό πρέπει να πραγματοποιήσει ταξίδι μετ' επιστροφής διάρκειας περίπου

12 έως 14 ωρών οδικώς —ή να επιβιβαστεί σε παρόμοια χρονοβόρα πτήση— από το Durban στο Γιοχάνεσμπουργκ, αποκλειστικά και μόνο για την καταχώριση του γάμου. Το ίδιο πρόβλημα προκύπτει για κάποιον που ταξιδεύει από το Κάλγκαρι στο Βανκούβερ. Υπάρχει, ωστόσο, μια σημαντική εξαίρεση στον κανόνα ότι η πράξη πρέπει να καταχωρηθεί μέσω του Ελληνικού Προξενείου που έχει δικαιοδοσία στον τόπο όπου συνέβη το γεγονός. Εάν το πρόσωπο που επιθυμεί να καταχωρίσει την πράξη διαμένει σε απόσταση μεγαλύτερη των 500 χιλιομέτρων από το αρμόδιο Ελληνικό Προξενείο, (δηλαδή άτομο που γεννήθηκε στην Αυστραλία και ζει στη Σιγκαπούρη ή στα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα, κάποιος που γεννήθηκε στη Νέα Υόρκη και ζει τώρα στην Καλιφόρνια), μπορεί να ζητήσει από το Προξενείο να εκδώσει επιστολή χιλιομέτρων που να επιβεβαιώνει ότι η κατοικία του ατόμου απέχει περισσότερα από 500 χιλιόμετρα από το Προξενείο που είναι αρμόδιο για την υπόθεση. Στην περίπτωση αυτή, η γέννηση, ο γάμος ή ο θάνατος μπορούν εναλλακτικά να καταχωρηθούν στο Ειδικό Ληξιαρχείο στην Αθήνα. Για να λάβει μια τέτοια χιλιομετρική επιστολή, ο ενδιαφερόμενος πρέπει να προσκομίσει στο Ελληνικό Προξενείο αποδεικτικά στοιχεία κατοικίας, όπως φορολογικές δηλώσεις, λογαριασμούς κοινής ωφελείας, άδεια οδήγησης και άλλα έγγραφα που αποδεικνύουν ότι ζει σε διεύθυνση που βρίσκεται σε απόσταση μεγαλύτερη των 500 χιλιομέτρων από το αρμόδιο Προξενείο. Μόλις εκδοθεί η επιστολή χιλιομέτρων, το άτομο που επιδιώκει να καταχωρίσει την πράξη έχει δύο επιλογές. Μπορεί να ταξιδέψει στην

Αθήνα και να ολοκληρώσει την εγγραφή αυτοπροσώπως στο Ειδικό Ληξιαρχείο ή μπορεί να χορηγήσει πληρεξούσιο σε πρόσωπο στην Ελλάδα —όπως συγγενή, άλλο πρόσωπο εμπιστοσύνης ή δικηγόρο— εξουσιοδοτώντας το εν λόγω πρόσωπο να καταχωρίσει την αλλοδαπή πράξη προσωπικής κατάστασης για λογαριασμό του. Η τελευταία επιλογή μπορεί να γλιτώσει τον αλλοδαπό κάτοικο από σημαντικά έξοδα, ταλαιπωρία και χρόνο που συνεπάγεται το ταξίδι στην Ελλάδα αποκλειστικά και μόνο για να ολοκληρώσει μία μόνο εγγραφή. Έχοντας χειριστεί δεκάδες παρόμοιες υποθέσεις και έχοντας δει την απογοήτευση των αιτούντων που ανακαλύπτουν ότι δεν μπορούν να καταχωρήσουν μια πράξη στο Ειδικό Ληξιαρχείο στην Αθήνα, η πρότασή μας προς την ελληνική διοίκηση θα ήταν να επιστρέψει στο προηγούμενο καθεστώς (status quo ante). Χιλιάδες άνθρωποι που ζουν στο εξωτερικό και πρέπει να δηλώσουν στην Ελλάδα γέννηση, γάμο ή θάνατο που συνέβη στο εξωτερικό θα πρέπει να έχουν και πάλι τη δυνατότητα, κατά την κρίση τους, να ολοκληρώσουν την εγγραφή είτε μέσω του αρμόδιου Ελληνικού Προξενείου είτε απευθείας μέσω του Ειδικού Μητρώου στην Αθήνα. Η επαναφορά του προηγούμενου συστήματος θα παρείχε μεγαλύτερη ευελιξία στους Έλληνες πολίτες και τους αιτούντες ελληνική ιθαγένεια, θα μείωνε την πίεση και τις καθυστερήσεις στα ελληνικά προξενεία σε όλο τον κόσμο και θα επιτάχυνε χιλιάδες υποθέσεις που αφορούν την απόκτηση ελληνικής ιθαγένειας και τη διευθέτηση περιουσιών στην Ελλάδα. *Χρήστος ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ, δικηγόρος παρ' Αρείω Πάγω, LL.M.

39A – Η ΡΩΜΑΙΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΙ Η ΠΑΡΑΚΜΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

ΜΕΡΟΣ Α΄-Άρθρο του Σωκράτη Β. Σίσκου
Συγγραφέα & Άρθρογράφου/Αναλυτή

(Συνέχεια από το άρθρο N38)

Με τέτοιο ηθικό ξεπεσμό, διχαστικό παραλογισμό και διάλυση κάθε ίχνους πατριωτικής ιδεολογίας, οι ελληνικές πόλεις/κράτη και οι συμπολιτείες κατάντησαν μαριονέτες στα χέρια των ηγετών της ρωμαϊκής εξωτερικής πολιτικής. Καμιά συμφωνία πλέον μεταξύ των ελληνικών κρατών δεν θα μπορούσε να ισχύσει στην πράξη, αν δεν είχε τη συναίνεση της Ρώμης. Οι αντιπροσωπίες των ελληνικών πόλεων πηγαινοέρχονταν στη Ρώμη και συνωθούνταν στους διαδρόμους του κτιρίου της Κουρίας, όπου συνεδρίαζαν οι συγκλητικοί, για να υποβάλλουν αιτήματα ή για να συμμετάσχουν σε διπλωματικές δολοποκίες και ατιμωτικές συνωμοσίες εναντίον των γειτόνων τους. Η εγωπάθεια των ηγετών τους και τα πολιτικά και κομματικά μίση τους είχαν τυφλώσει. Η δικόνοια «που βαστάει ένα σκήπτρο η δολερή», όπως μας διαβεβαιώνει στην 144η στροφή των «Ελεύθερων Πολιορκημένων» ο εθνικός μας ποιητής Διονύσιος Σολωμός γι’ αυτή τη διαχρονική ασθένεια των Ελλήνων (εντός και εκτός Ελλάδας), τους οδηγούσε με μαθηματική ακρίβεια σε μια στυγνή υποταγή και κατοχή.

Πριν από την ολική καταστροφή υπήρξε, όπως ήδη γράψαμε στο προηγούμενο άρθρο, μια ακόμα μικρή ευκαιρία σωτηρίας, όταν ο βασιλιάς του ελληνιστικού κράτους των Σελευκιδών (της Συρίας), ο Αντίγονος Γ', επενέβη στρατιωτικά, το 192 π.Χ. στην Ελλάδα και κήρυξε τον πόλεμο στους Ρωμαίους. Είχε συμμαχήσει με τους αλλοπρόσαλλους Αιτωλούς, οι οποίοι εξαγριώθηκαν με τη Ρώμη διότι δεν ικανοποίησε τις απαιτήσεις τους για παραχώρηση και άλλων εδαφών από άλλα γειτονικά τους ελληνικά κράτη, μετά τον Β' Μακεδονικό Πόλεμο και την τεράστια συμβολή τους στην ήττα του Φίλιππου Ε' κατά τη μάχη στις «Κυνός Κεφαλές» του 197 π.Χ... Ο τότε σύμβουλος του βασιλιά, ο αυτοεξόριστος στρατηγός των Καρχηδονίων Αννίβας, συμβούλεψε τον Αντίγονο να μην προβεί σε καμιά εχθρική ενέργεια προς τη Ρώμη, αν πρώτα δεν εξασφάλιζε τη συμμαχία της κάπως ισχυρής ακόμα Μακεδονίας, αλλά και άλλων ελληνικών κρατών, όπως της Αχαϊκής Συμπολιτείας. Δυστυχώς δεν εισακούστηκε και η καταστροφή ήταν αναπότρεπτη. Οι στρατιωτικές δυνάμεις του Σελευκιδή βασιλιά και των Αιτωλών διαλύθηκαν στη μάχη των Θερμοπυλών του 191 π.Χ. Στα χρόνια που ακολούθησαν και μετά την ολοκληρωτική διάλυση της κρατικής οντότητας της Αιτωλικής Συμπολιτείας (189 π.Χ.), καταλήφθηκε από τους Ρωμαίους η Μακεδονία (168 π.Χ.) και περίπου μετά από δυο δεκαετίες, το 146 π.Χ., επακολούθησε η καταστροφή της Κορίνθου. Ήταν τότε που όλη η Ελλάδα υπάχθηκε διοικητικά στο ρωμαίο διοικητή της Μακεδονίας, με έδρα τη Θεσσαλονίκη. Η χώρα είχε

μετατραπεί σε ρωμαϊκή επαρχία, με την Αθήνα και κάποιες άλλες φιλορωμαϊκές πόλεις να έχουν υπαχθεί σε ένα αυτόνομο καθεστώς κηδεμονευόμενης από τους Ρωμαίους αυτονομίας. Αυτές οι «Ελευθερίες» καταργήθηκαν ολοσχερώς, όταν οι Αθηναίοι επαναστάτησαν, κατά τη διάρκεια του Μιθριδατικού Πολέμου, με αίτημα την χορήγηση πλήρων ελευθεριών. Νόμιζαν ότι θα επαναλαμβανόταν η φαρσοκωμωδία του 196 π.Χ. στα Ίσθμια της Κορινθίας. Τα μεσάνυχτα της 1ης Μαρτίου του 86 π.Χ., οι ρωμαϊκές λεγεώνες του ύπατου Λεύκιου Κορνήλιου Σύλλα, εισέβαλαν στην πόλη και επιδόθηκαν σε άγριες σφαγές αμάχων και σε λεηλασίες περιουσιών. Οι καταστροφές μνημείων στον Κεραμεικό και στην Αγορά ήταν συγκλονιστικές. Ήταν το τελικό και καθοριστικό χτύπημα, στη μακραιώνη πορεία παρακμής του Ελληνισμού. Όλη πλέον η υποδουλωμένη Ελλάδα, από την Πελοπόννησο και ως τη Μακεδονία εντάχθηκε, «από τους προστάτες και ελευθερωτές των Ελλήνων», σε μια νέα και ενιαία ρωμαϊκή επικράτεια. Θα μπορούσαμε να επαναλάβουμε, ως γενικότερη διαπίστωση, τη διθυραμβική φράση του Πλούταρχου για την επιτυχία του Φλαμινίνου να υποτάξει, με το «φιλελληνισμό» του και «εν βραχεί χρόνω» τους Έλληνες, γράφοντας πως, μέσα σε μικρό χρονικό διάστημα και με τη βοήθεια του θεού, όλοι γενικά υποτάχθηκαν στους Ρωμαίους («εν βραχεί χρόνω, τάχα που και θεού συνεφαπτόμενου καυτά αυτοίς υπήκοα γενέσθαι»).

Ο Έλληνας συγγραφέας, στον οποίο οι Ρωμαίοι χά-

ρισαν πλούτη, δόξα και πολιτική εξουσία, τονίζει ιδιαίτερα και τη «βοήθεια του Θεού» (προφανώς του Άρη), που τόσο γρήγορα οι Έλληνες «έγιναν «υπήκοοι» της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας. Στο έργο του «Βίοι Παράλληλοι», τα εγκώμιά του για τον Φλαμινίνο βασίζονται αποκλειστικά σε ρωμαϊκές πηγές. Στο εξελιγμένο σύστημα προπαγάνδας που εφαρμόζε η Ρώμη, υπήρχε η λεγόμενη «Καταδίκη Μνήμης» (Damnatio Memoriae). Προβάλλαντ μονον οι υμνολογίες για τους αξιωματούχους της Αυτοκρατορίας και εξαφανίζονταν τα βιβλία ή ακόμα και η ίδια ύπαρξη πολιτικών και συγγραφέων (με ολοκληρωτικές διαγραφές όλων των στοιχείων στα ληξιαρχεία), ώστε, αν ήταν δυνατόν, το χαρακτηρισμένο ως εχθρός των Ρωμαίων άτομο, να μην εμφανίζεται πουθενά ότι γεννήθηκε και έζησε σε αυτόν τον κόσμο. Πραγματοποιούνταν ολική εξαφάνιση των κειμένων του ή της ίδιας του της ύπαρξης, με τη διαγραφή των στοιχείων γέννησης και θανάτου. Υπάρχουν ασάφειες για το χρόνο γέννησης του Πλούταρχου στη Χαϊρώνεια, αλλά και για το χρόνο συγγραφής της βιογραφίας του Φλαμινίνου. Η πιθανότερη χρονολογία είναι το τέλος της δεκαετίας του 110 π.Χ., εβδομήντα περίπου χρόνια μετά το θάνατο του τέως ύπατου (174 π.Χ.). Σε όλες τις βιογραφίες του τα ιστορικά γεγονότα, με κάποιες υπερβολές, είναι πραγματικά, αλλά το γενικότερο πνεύμα των κειμένων του, αποπνέει έναν έντονο θαυμασμό, μια λατρεία για το μεγαλείο και το μιλιταριστικό και άτεγκτο πνεύμα της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας. Αν χρησιμοποιήσουμε σύγχρονη ορολογία, θα λέγαμε ότι, από το τέλος του 3ου π.Χ. αιώνα, η πλειοψηφία των μορφωμένων Ελλήνων αλλά και ο απλός λαός, είχε προσβληθεί από ένα σύνδρομο δωσιλογισμού (άγνωστης έννοιας στην Αρχαία Ελλάδα). Όλοι τους, τυφλωμένοι από τοπικά πολιτικά πάθη και φληναφήματα για δήθεν δημοκρατία και ελευθερία, δεν έβλεπαν τα «από εσπέρας νέφη», που οδηγούσαν στον αφανισμό και στην παρακμή του Ελληνισμού. Οι υπεύθυνοι ηγέτες αγνόησαν, από τον 5ο π.Χ. αιώνα, την έκκληση του Γοργία του Λεοντίου και αργότερα του ρήτορα Λυσία ή τις επίμονες φωνές του Ισοκράτη, για ένωση και ομόνοια των Ελλήνων. Ακύρωσαν τις συμφωνίες του Φίλιππου Β' της Μακεδονίας, όταν πανίσχυρος και με προφανή διάθεση να σεβαστεί τα δημοκρατικά καθεστώτα και την αυτονομία των πόλεων, συγκάλεσε το Συνέδριο της Κορίνθου (338 π.Χ.) και επέβαλε την «Κοινή Ειρήνη των Ελλήνων». Τότε στο Συνέδριο δεν συμμετείχε η Σπάρτη, αρνούμενη να συναινέσει στην κοινή ειρήνη, χωρίς την ανάθεση της αρχιστρατηγίας στους βασιλείς της. Παραβίασαν την «Πανελλήνια Συνθήκη Ειρήνης» που υπογράφηκε στα Κόιλα της Ναυπακτίας, διότι η Αθήνα, ως ισχυρό στρατιωτικό κράτος, ήθελε να έχει την ελευθερία επιλογής των φίλων και εχθρών, για να προστατεύει τα συμφέροντά της. Τελικά απέτυχε κάθε προσπάθεια για ένωση, ομόνοια και ειρήνη.

(Η συνέχεια στο Β' ΜΕΡΟΣ του άρθρου)

Η πόλη του Τορόντο, η κυβέρνηση του Καναδά ανακοινώνουν νέα συνεργασία, εξασφαλίζοντας έως και 2.7 δισεκατομμύρια δολάρια για την κατασκευή νέων κατοικιών

● Της Μαρίας Βουτσινά

Ο Δήμος του Τορόντο και η κυβέρνηση του Καναδά ανακοίνωσαν ότι το Τορόντο λαμβάνει έως και 2.7 δισεκατομμύρια δολάρια για να επιταχύνει την προσφορά κατοικιών και να υποστηρίξει νέες ειδικά κατασκευασμένες ενοικιαζόμενες κατοικίες. Ο Δήμος επενδύει επίσης 703.7 εκατομμύρια δολάρια σε χρηματοδότηση και οικονομικά κίνητρα για να ξεκλειδώσει αυτά τα έργα. Μέσω αυτής της κοινής επένδυσης, 5.600 ενοικιαζόμενα σπίτια θα παραδοθούν σε γειτονιές σε όλη την πόλη, σηματοδοτώντας μια άλλη σημαντική διακυβερνητική δέσμευση για την αντιμετώπιση της στεγαστικής κρίσης και τη βελτίωση της οικονομικής προσιτότητας για τους κατοίκους του Τορόντο.

Αυτή η επένδυση βασίζεται στη συνεχή δέσμευση του Δήμου να αναπτύξει νέες ευκαιρίες στέγασης, βοηθώντας στην παράδοση περισσότερων κατοικιών για τους σημερινούς και μελλοντικούς κατοίκους. Διακυβερνητική συνεργασία για την κατασκευή περισσότερων κατοικιών. Η κυβέρνηση του Καναδά, μέσω του Προγράμματος Δανείων Κατασκευής Διαμερισμάτων, παρέχει πάνω από 1.8 δισεκατομμύρια δολάρια σε χρηματοδότηση χαμηλού κόστους για εννέα στεγαστικά έργα που παραδίδουν περισσότερες από 3,700 ενοικιαζόμενες κατοικίες στο Τορόντο. Μέσω του Build Canada Homes, η ομοσπονδιακή κυβέρνηση παρέχει επιπλέον 310 εκατομμύρια δολάρια για την προώθηση περισσότερων από 1.800 ενοικιαζόμενων κατοικιών σε εννέα

επιπλέον στεγαστικά έργα σε γη που ανήκει στον δήμο. Αυτά τα εννέα έργα υπό την ηγεσία του δήμου, θα προσφέρουν έναν συνδυασμό προσιτών, προσανατολισμένων στο ενοίκιο προς το εισόδημα, ελεγχόμενων και υποστηρικτικών κατοικιών μέσω συνεργασιών με δημόσιους, μη κερδοσκοπικούς και αυτόχθονες παρόχους στέγασης. Εκτός από την επέκταση της προσφοράς κατοικιών, αυτή η επένδυση θα στηρίξει την τοπική οικονομία μέσω προμηθειών και δημιουργίας θέσεων εργασίας. Επιπλέον, ο Δήμος εγκαινιάζει μια νέα φάση του Purpose-Built Rental Housing Incentives Stream χρησιμοποιώντας πόρους του Δήμου, επιτρέποντας την επ' αόριστον αναβολή των τελών ανάπτυξης για έργα με τουλάχιστον 20 τοις εκατό οικονομικά προσιτή στέ-

γαση. Μαζί, αυτές οι πρωτοβουλίες συμβάλλουν στη δημιουργία των συνθηκών που απαιτούνται για την ταχύτερη παράδοση περισσότερων κατοικιών, ενώ υποστηρίζουν τη μακροπρόθεσμη οικονομική προσιτότητα και τις ολοκληρωμένες κοινότητες σε όλο το Τορόντο. «Το Τορόντο γίνεται πρότυπο για το πώς μια μεγάλη πόλη μπορεί να χτίσει το δρόμο της προς τα εμπρός. Μαζί με το δήμο του Τορόντο, χτίζουμε χιλιάδες νέες ενοικιαζόμενες κατοικίες, σε κάθε μέρος του συστήματος στέγασης, σε ισχυρές, ασφαλείς κοινότητες που οι άνθρωποι μπορούν να ανταπεξέλθουν οικονομικά στις υποχρεώσεις του ενοικίου. Αυτό είναι δυνατό όταν οι διοικήσεις συνεργάζονται και χτίζουν μαζί». Σύμφωνα με τον Εντιμότατο Μάρκ Κάρνεί, Πρωθυπουργό του Καναδά.

Registering a Foreign Civil Status Act at the Special Registry Instead of at a Greek Consulate

● By Christos ILIOPOULOS*

Many Greek citizens live outside Greece, either because they were born abroad and subsequently acquired Greek citizenship, or because they were born in Greece and emigrated to another country at some point in their lives. These Greek citizens often need to register with the Greek authorities a birth, marriage, or death that took place outside Greece. Registration of such an act is usually required in connection with the acquisition of Greek citizenship by another family member (such as a child, grandchild, or spouse), or in the course of settling an estate (inheritance) in Greece, when the deceased person's next of kin must be established and registered with the relevant Greek municipality. Whatever the reason for registering a birth, marriage, or death that took place abroad, the registration process generally involves either the Greek Consulate in the country where the event occurred or the Special Registry (Idiko Lixiarcheio) in Athens, which is responsible for registering certain civil status acts that took place abroad. For decades, persons wishing to register such acts with the Greek authorities had the option of registering them either at the Greek Consulate in the country where the event took place or directly at the Special Registry in Athens, depending on which option was more convenient. For example, the birth in Nebraska, USA, of a child of a

Greek citizen could be registered either at the Greek Consulate in Chicago, which has jurisdiction over Nebraska, or at the Special Registry in Athens. Likewise, the marriage of a Greek citizen in Melbourne, Australia, could be registered either at the Greek Consulate in Melbourne or at the Special Registry in Athens. The choice was left to the persons concerned. The parents of a child born abroad, or those who married abroad, could decide, according to their personal, family, and work circumstances, whether to register the relevant birth or marriage at the Greek Consulate abroad or at the Special Registry in Greece. This alternative gave Greek citizens both flexibility and practicality. If they were planning to travel to Greece soon, they could choose to complete the registration at the Special Registry in Athens. If they lived close to the Greek Consulate, they could choose to register the act there. Unfortunately, for several years now, the Greek State has restricted this freedom for Greeks living outside Greece. Under the current system, the registration of a birth, marriage, or death that took place abroad—even if it occurred years ago—must generally be completed through the Greek Consulate with jurisdiction over the place where the event occurred. Thus, if the child of a Greek citizen was born in Florida, the birth must be registered through the Greek Consulate in Tampa. If a marriage took place in Alberta, Canada, the

registration must be handled through the Greek Consulate in Vancouver. The persons concerned—who may be Greek citizens, persons in the process of acquiring Greek citizenship, or heirs completing an inheritance case in Greece—no longer have the option of registering the act directly at the Special Registry in Athens, as they were able to do for decades. The result is a backlog of registrations at Greek Consulates around the world, delays in the processing of cases, and significant inconvenience for the persons who need to complete these registrations. Consider, for example, a Greek citizen who gives birth to a child in Calgary, Canada, and is required to travel to Vancouver to register the child's birth with the Greek authorities. Or take the case of a Greek citizen who gets married in Durban, South Africa, but must travel to Johannesburg to register the marriage with the Greek administration. Such a person may already have plans to travel to Greece the following month, only to discover that the marriage cannot be registered at the Special Registry in Athens. Instead, the person must seek an appointment with the Greek Consulate in Johannesburg, which may not be available for several months. Even though the person will soon be in Athens and may already have the marriage certificate, duly authenticated with an Apostille, he or she cannot complete the registration at the Spe-

cial Registry in Greece. That person must therefore make a round trip of approximately 12 to 14 hours by car—or take a similarly time-consuming flight—from Durban to Johannesburg, solely for the purpose of registering the marriage. The same problem arises for someone traveling from Calgary to Vancouver. There is, however, one important exception to the rule that the act must be registered through the Greek Consulate having jurisdiction over the place where the event occurred. If the person seeking to register the act resides more than 500 kilometers from the competent Greek Consulate, (i.e. an Australian-born person living in Singapore or in UAE, someone born in New York now living in California), he or she may request that the Consulate issue a mileage letter confirming that the person's residence is more than 500 kilometers from the Consulate with jurisdiction over the case. In that situation, the birth, marriage, or death may alternatively be registered at the Special Registry in Athens. To obtain such a mileage letter, the interested person must provide the Greek Consulate with evidence of residence, such as tax returns, utility bills, a driver's license, and other documents demonstrating that he or she lives at an address located more than 500 km from the competent Consulate. Once the mileage letter has been issued, the person seeking to register the act has

two options. He or she may travel to Athens and complete the registration personally at the Special Registry, or may grant a power of attorney to a person in Greece—such as a relative, another trusted person, or a lawyer—authorizing that person to register the foreign civil status act on his or her behalf. The latter option can save the foreign resident the considerable expense, inconvenience, and time involved in traveling to Greece solely to complete a single registration. Having handled scores of similar cases, and having witnessed the frustration of applicants who discover that they cannot register an act at the Special Registry in Athens, our suggestion to the Greek administration would be to return to the previous regime (status quo ante). Thousands of people living abroad who need to register in Greece a birth, marriage, or death that occurred abroad should once again have the option, at their discretion, of completing the registration either through the competent Greek Consulate or directly through the Special Registry in Athens. Restoring the previous system would provide greater flexibility to Greek citizens and applicants for Greek citizenship, reduce the pressure and backlog at Greek Consulates around the world, and expedite thousands of cases involving the acquisition of Greek citizenship and the settlement of estates in Greece. * *Christos ILIOPOULOS, attorney at the Supreme Court of Greece, LL.M.*

Ο Γκουτέρες κάνει την τελευταία έκκληση για ειρήνη στην αποχαιρετιστήρια ομιλία του στον ΟΗΕ

Συνέχεια από τη σελίδα 2

Ο Τραμπ θα έχει συνομιλίες με τα κράτη του Κόλπου

Μετά την ομιλία του, ο Τραμπ αναμένεται να συναντηθεί με εκπροσώπους των κρατών του Κόλπου, καθώς ο πόλεμος στο Ιράν πλησιάζει τους επτά μήνες και επηρεάζει όλο και περισσότερο την περιοχή. Οι ειδικοί δεν περίμεναν σημαντική πρόοδο από τις συνομιλίες. Το αν ο Τραμπ θα συναντηθεί με τον Ιρανό πρόεδρο Μασούντ Πεζεσκιάν στη Νέα Υόρκη παρέμεινε αρχικά ασαφές. Ο υπουργός Εξωτερικών των ΗΠΑ Μάρκο Ρούμπιο δεν απάντησε άμεσα στις εικασίες για μια τέτοια συνάντηση, αλλά ούτε και το απέκλεισε. Το μεγαλύτερο σημείο διαμάχης μεταξύ Ουασίγκτον και Τεχεράνης είναι επί του παρόντος ο έλεγχος των αμφισβητούμενων στενών του Ορμούζ. Λίγο μετά την έναρξη του πολέμου, το Ιράν σταμάτησε αποτελεσματικά τη ναυτιλιακή κυκλοφορία στο στενό - το οποίο είναι ζωτικής σημασίας για το διεθνές εμπόριο πετρελαίου - μέσω απειλών και επιθέσεων.

Ως αποτέλεσμα, οι τιμές του πετρελαίου και των καυσίμων αυξήθηκαν παγκοσμίως, συνέπεια του πολέμου που επηρεάζει πολλούς ηγέτες που συγκεντρώθηκαν στη Νέα Υόρκη. Η ηγεσία του Ιράν, εν τω μεταξύ, άφησε την προοπτική μιας νέας διπλωματικής ώθησης. «Διπλωματία δεν σημαίνει συνθηκολόγηση, αλλά μετατροπή της δύναμης στο έδαφος σε πολιτικά επιτεύγματα», δήλωσε ο επικεφαλής διαπραγματευτής και πρόεδρος του κοινοβουλίου Μοχάμεντ Μπαγκέρ Γκαλιμπάφ στην Τεχεράνη, μετέδωσαν ιρανικά μέσα ενημέρωσης. Ο Τραμπ σχεδίαζε επίσης να συναντηθεί με τον Ουκρανό πρόεδρο Βολοντίμιρ Ζελένσκι στη Νέα Υόρκη κατά τη διάρκεια της ημέρας. Οι συνομιλίες αναμενόταν να καλύψουν, μεταξύ άλλων, μια πιθανή μερική κατάπαυση του πυρός στον πόλεμο με τη Ρωσία που θα ίσχυε για επιθέσεις σε ενεργειακές υποδομές και στη θάλασσα. Ούτε εκεί αναμενόταν σημαντική πρόοδος.

Υπογραφή συμφωνίας για τη Γροιλανδία

Λίγο μετά την ομιλία του Τραμπ,

οι Ηνωμένες Πολιτείες, η Δανία και η Γροιλανδία υπέγραψαν συμφωνία για την ασφάλεια του εδάφους της Αρκτικής. Η συμφωνία υπογράφηκε από τον Τραμπ, την πρωθυπουργό της Δανίας Μέτε Φρεντέρικσεν και τον Γενς-Φρέντερικ Νίλσεν, τον ηγέτη του νησιού που διοικείται από τη Δανία. Ο Τραμπ είπε στην ομιλία του ότι οι ΗΠΑ σχεδιάζουν δύο μεγάλες νέες στρατιωτικές βάσεις στη Γροιλανδία. Οι κυβερνήσεις και των τριών χωρών ανακοίνωσαν μια αιφνιδιαστική ανακάλυψη στη διαμάχη για το νησί λίγες μέρες νωρίτερα. Ο Τραμπ είχε επανειλημμένα απειλήσει να ενσωματώσει τη Γροιλανδία στις ΗΠΑ.

Ο Γκουτέρες προειδοποιεί για ρομπότ δολοφόνους

Ο Γκουτέρες έκανε επίσης μια ισχυρή έκκληση για πιο υπεύθυνη χρήση της τεχνητής νοημοσύνης. «Οι αποφάσεις ζωής και θανάτου δεν πρέπει ποτέ να παραδίδονται σε μηχανές», προειδοποίησε σε μια ομιλία που ξεκίνησε την εβδομάδα υψηλού επιπέδου στην οποία συμμετείχαν ηγέτες από όλο τον κόσμο.

«Τα ρομπότ δολοφόνοι δεν πρέπει να έχουν θέση στο μέλλον μας», είπε ο Γκουτέρες. Η τεχνητή νοημοσύνη έχει τη δυνατότητα να προωθήσει την ιατρική και την επιστήμη, είπε, ενώ επέκρινε την ανεπαρκή εποπτεία και την αδιαφανή λήψη αποφάσεων. «Ο κίνδυνος δεν είναι η τεχνολογία», είπε. «Ο κίνδυνος είναι η τεχνολογία χωρίς λογοδοσία».

Η Γενική Συζήτηση ξεκινά με αίτημα για δίκαιη εκπροσώπηση της Αφρικής

Ο πρόεδρος της Γενικής Συνέλευσης, Khalilur Rahman, ζήτησε ισχυρότερη εκπροσώπηση της Αφρικής στο πιο ισχυρό όργανο του παγκόσμιου οργανισμού. «Η Αφρική πρέπει να είναι στο τραπέζι, όχι στο μενού», είπε ο Ραχμάν στη συνέλευση. «Δεν μπορεί να ζητηθεί από την Αφρική να περιμένει επ' αόριστον για τη θέση που της αξίζει στο Συμβούλιο Ασφαλείας [του ΟΗΕ]». Ο τερματισμός της υποεκπροσώπησης της ηπείρου τώρα «είναι θέμα δικαιοσύνης, δικαιοσύνης και τελικά αξιοπιστίας αυτού του οργανισμού», πρό-

σθεσε ο Ραχμάν, διπλωμάτης καριέρας και οικονομολόγος από το Μπαγκλαντές. Ανέλαβε την εκ περιτροπής θέση ενός έτους από την πρώην υπουργό Εξωτερικών της Γερμανίας Annalena Baerbock. Η Αφρική δεν εκπροσωπείται επί του παρόντος μεταξύ των πέντε μόνιμων μελών του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ. Επί του παρόντος, τρία αφρικανικά κράτη - η Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό, η Λιβερία και η Σομαλία - συμμετέχουν ως μη μόνιμα μέλη στο 15μελές σώμα. Ως μέρος μιας μεταρρύθμισης, η Αφρικανική Ένωση απαιτεί τουλάχιστον δύο μόνιμες και πέντε μη μόνιμες έδρες για την ήπειρο. Ξεχωριστά, το Ηνωμένο Βασίλειο, η Γαλλία και ο Καναδάς αναμένεται να συναντηθούν για να συζητήσουν τη λύση των δύο κρατών στην ισραηλινο-παλαιστινιακή σύγκρουση. Πριν από ένα χρόνο, οι τρεις χώρες αναγνώρισαν την Παλαιστίνη ως κράτος και πρόσφατα ανακοίνωσαν περαιτέρω κοινά μέτρα κατά της κατασκευής ισραηλινών οικισμών στη Δυτική Όχθη, συμπεριλαμβανομένων απαγορεύσεων εισαγωγών και κυρώσεων.

Aristotle University — CrediaBank: University Knowledge Meets Agricultural Production

Strategic partnership for research, innovation, sustainable development, and new opportunities for students and young researchers

Aristotle University and CrediaBank are building a new bridge between university knowledge, research, and the real economy by signing a Memorandum of Cooperation that places agrifood, innovation, sustainable development, and support for the new generation of scientists at its core. The Rector of Aristotle University, Professor Kyriakos Anastasidis, and, on behalf of CrediaBank, CEO Eleni Vrettou and General Manager of Retail Banking & Wealth Management Stylianos Iliadis signed the Memorandum of Cooperation on Friday, 18 September 2026, in the Senate Hall.

Knowledge and Research Supporting the Agricultural Economy

The School of Agriculture at Aristotle University, one of the country's oldest and strongest schools of agricultural studies, with a long-standing educational and research tradition, serves as a key academic pillar of the partnership. The partnership creates the conditions for developing a broad range of joint activities that connect scientific knowledge with the real needs of the agricultural economy and production. Among other initiatives, the agreement provides for scientific advisory services on issues related to the agricultural economy, the calculation and improvement of agricultural income, the assessment of investments in greenhouse facilities, sustainable financing of agricultural and agrifood activities, as well as broader issues concerning agrifood, innovation, and sustainable development. At the same time, the framework of cooperation extends beyond the School of Agriculture and allows the partners to draw on the broader scientific and research expertise of Aristotle University, depending on the needs of the activities they develop.

Research, Education and Innovation

The Memorandum provides for the development of

joint research projects and studies, as well as educational programmes and specialised seminars for the training of CrediaBank executives by Aristotle University's academic staff. The two parties will also focus on jointly participating in national and European programmes, exchanging expertise, and developing innovative initiatives applicable to the primary and agrifood sectors. The partnership seeks to strengthen the connection between education, research, innovation, and production, so that the knowledge generated by the public university can translate into applications with a measurable social and economic impact.

The New Generation at the Centre

The partnership places particular emphasis on the opportunities it creates for students and young researchers. The cooperation framework provides opportunities for internships, undergraduate and postgraduate thesis projects, and doctoral dissertations on subjects connected with real-world challenges facing the economy and production. It also provides for scholarships, awards, and grants for students and young researchers, strengthening excellence, innovation, and the connection between the new generation of scientists and the real economy. The Rector of Aristotle University, Professor Kyriakos Anastasidis, stated: "At Aristotle University, we believe that the modern public university must build bridges between knowledge and society, and between research and production. It is not enough to generate knowledge. We seek to transform it into innovation, applications, and real impact for the economy and society. Our partnership with CrediaBank draws on the strong scientific and research expertise of the School of Agriculture and creates new opportunities in a sector of strategic importance to the country: the agrifood sector. For us, however, the new generation is particularly important. We want our students and young researchers to come closer to the real challenges of

production through research, internships, undergraduate and doctoral research projects, scholarships, and awards. This is our vision of a modern public university: outward-looking, innovative, open to partnerships, and useful to the country." On the occasion of the signing of the Memorandum of Cooperation, CrediaBank CEO Eleni Vrettou stated: "Our partnership with the School of Agriculture of Aristotle University forms part of our strategy to actively support productive development and the transition to a more sustainable and competitive economic model. By connecting scientific knowledge and innovation with financing and the real needs of the market, we create the conditions for the agricultural and agrifood sectors to seize new opportunities for growth. At CrediaBank, we seek to act as an active partner in collaborations that create long-term value for the economy and society."

Looking to the Future

The partnership carries particular significance at a time when Aristotle University has just completed a century of history and contribution, while the Department of Agriculture is approaching its 100th anniversary of uninterrupted educational and scientific activity in 2027. The new partnership reflects the commitment of Aristotle University and CrediaBank to turning scientific knowledge and research into concrete initiatives, with measurable results and a real impact on production, the economy, and society. Representing Aristotle University at the event were Vice Rector for Research and Innovation, Professor Ioannis Rekanos; member of the Governing Council, Professor Apostolos Apostolidis; Chair of the School of Agriculture, Professor Thomas Kotsoopoulos; and Coordinator of Outreach Activities at the School of Agriculture, Professor Maria Partalidou. CrediaBank was represented by Ioannis Karakostas, Head of Alternative Networks at the General Directorate of Retail Banking and Wealth Management.

Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο – CrediaBank: Η πανεπιστημιακή γνώση συναντά την αγροτική παραγωγή

Στρατηγική συνεργασία για έρευνα, καινοτομία, βιώσιμη ανάπτυξη και νέες ευκαιρίες για φοιτήτριες, φοιτητές και νέους ερευνητές

Μία νέα γέφυρα ανάμεσα στην πανεπιστημιακή γνώση, την έρευνα και την πραγματική οικονομία δημιουργούν το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο και η CrediaBank, με την υπογραφή Μνημονίου Συνεργασίας που θέτει στο επίκεντρο την αγροδιατροφή, την καινοτομία, τη βιώσιμη ανάπτυξη και την υποστήριξη της νέας γενιάς επιστημόνων.

Το Μνημόνιο Συνεργασίας υπέγραψαν, την Παρασκευή 18 Σεπτεμβρίου 2026, στην Αίθουσα της Συγκλήτου, ο Πρύτανης του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου, Καθηγητής Κυριάκος Αναστασιάδης, και, από την πλευρά της CrediaBank, η Διευθύνουσα Σύμβουλος Ελένη Βρεττού και ο Γενικός Διευθυντής Λιανικής Τραπεζικής & Διαχείρισης Περιουσίας Στυλιανός Ηλιάδης.

Γνώση και έρευνα στην υπηρεσία της αγροτικής οικονομίας

Σημαντικό ακαδημαϊκό πυλώνα της συνεργασίας αποτελεί το Τμήμα Γεωπονίας του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου, ένα από τα ιστορικότερα και ισχυρότερα Τμήματα Γεωπονίας της χώρας, με μακρά εκπαιδευτική και ερευνητική παράδοση.

Η συνεργασία δημιουργεί τις προϋποθέσεις για την ανάπτυξη ενός ευρέος φάσματος κοινών δράσεων που συνδέουν την επιστημονική γνώση με πραγματικές ανάγκες της αγροτικής οικονομίας και της παραγωγής.

Μεταξύ άλλων, προβλέπεται η δυνατότητα παροχής επιστημονικής συμβουλευτικής σε ζητήματα αγροτικής οικονομίας, υπολογισμού και βελτίωσης του αγροτικού εισοδήματος, αξιολόγησης επενδύσεων σε θερμοκηπιακές εγκαταστάσεις, βιώσιμης χρηματοδότησης αγροτικών και αγροδιατροφικών δραστηριοτήτων, καθώς και ευρύτερα σε θέματα αγροδιατροφής, καινοτομίας και βιώσιμης ανάπτυξης.

Παράλληλα, το πλαίσιο συνεργασίας δεν περιορίζεται αποκλειστικά στο Τμήμα Γεωπονίας, αλλά παρέχει τη δυνατότητα αξιοποίησης του ευρύτερου επιστημονικού και ερευνητικού δυναμικού του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου, ανάλογα με τις ανάγκες των δράσεων που θα αναπτυχθούν.

Έρευνα, εκπαίδευση και καινοτομία

Το Μνημόνιο προβλέπει τη δυνατότητα ανάπτυξης κοινών ερευνητικών έργων και μελετών, καθώς και εκπαιδευτικών προγραμμάτων και εξειδικευμένων σεμιναρίων για την κατάρτιση στελεχών της CrediaBank από το επιστημονικό προσωπικό του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου.

Ιδιαίτερη έμφαση δίνεται, επίσης, στη συμμετοχή από κοινού των δύο μερών σε εθνικά και ευρωπαϊκά προγράμματα, στην ανταλλαγή τεχνογνωσίας και στην ανάπτυξη καινοτόμων πρωτοβουλιών με εφαρμογή στον πρωτογενή και αγροδιατροφικό τομέα.

Βασική επιδίωξη της συνεργασίας είναι η ενίσχυση της σύνδεσης εκπαίδευσης – έρευνας – καινοτομίας – παραγωγής, ώστε η γνώση που παράγεται στο δημόσιο Πανεπιστήμιο να μετατρέπεται σε εφαρμογές με μετρήσιμο κοινωνικό και οικονομικό αποτύπωμα.

Στο επίκεντρο η νέα γενιά

Ιδιαίτερη βαρύτητα δίνεται στις ευκαιρίες που δημιουργούνται για τις φοιτήτριες και τους φοιτητές, καθώς και για τις νέες και τους νέους ερευνητές.

Στο πλαίσιο της συνεργασίας προβλέπονται δυνατότητες πρακτικής άσκησης, εκπόνησης διπλωματικών εργασιών και διδακτορικών διατριβών σε αντικείμενα που συνδέονται με πραγματικές προκλήσεις της οικονομίας και της παραγωγής.

Παράλληλα, προβλέπεται η δυνατότητα χορήγησης υποτροφιών, βραβείων και χορηγιών σε φοιτήτριες και φοιτητές και σε νέες και νέους ερευνητές, ενι-

σχύοντας την αριστεία, την καινοτομία και τη σύνδεση της νέας γενιάς επιστημόνων με την πραγματική οικονομία.

Ο Πρύτανης του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου, Καθηγητής Κυριάκος Αναστασιάδης, δήλωσε:

«Στο Αριστοτέλειο πιστεύουμε ότι το σύγχρονο δημόσιο Πανεπιστήμιο οφείλει να χτίζει γέφυρες ανάμεσα στη γνώση και την κοινωνία, ανάμεσα στην έρευνα και την παραγωγή. Δεν αρκεί να παράγουμε γνώση. Επιδιώκουμε να τη μετατρέπουμε σε καινοτομία, σε εφαρμογές και σε πραγματικό αντίκτυπο για την οικονομία και την κοινωνία.

Η συνεργασία με την CrediaBank αξιοποιεί την ισχυρή επιστημονική και ερευνητική τεχνογνωσία του Τμήματος Γεωπονίας και δημιουργεί νέες δυνατότητες σε έναν τομέα στρατηγικής σημασίας για τη χώρα, τον αγροδιατροφικό.

Για εμάς, όμως, ιδιαίτερη σημασία έχει η νέα γενιά. Θέλουμε οι φοιτήτριες και οι φοιτητές μας, οι νέες και οι νέοι ερευνητές μας, να έρχονται πιο κοντά στις πραγματικές προκλήσεις της παραγωγής, μέσα από την έρευνα, την πρακτική άσκηση, τις διπλω-

ματικές και διδακτορικές εργασίες, τις υποτροφίες και τα βραβεία.

Αυτή είναι η αντίληψή μας για ένα σύγχρονο δημόσιο Πανεπιστήμιο: εξωστρεφές, καινοτόμο, ανοικτό στις συνεργασίες και χρήσιμο για τη χώρα».

Με αφορμή την υπογραφή του Μνημονίου Συνεργασίας, η Διευθύνουσα Σύμβουλος της CrediaBank, Ελένη Βρεττού, δήλωσε:

«Η συνεργασία μας με το Τμήμα Γεωπονίας του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου εντάσσεται στη στρατηγική μας να στηρίζουμε έμπρακτα την παραγωγική ανάπτυξη και τη μετάβαση σε ένα πιο βιώσιμο και ανταγωνιστικό οικονομικό μοντέλο.

Συνδέοντας την επιστημονική γνώση και την καινοτομία με τη χρηματοδότηση και τις πραγματικές ανάγκες της αγοράς, δημιουργούμε τις προϋποθέσεις ώστε ο αγροτικός και αγροδιατροφικός τομέας να αξιοποιήσει νέες ευκαιρίες ανάπτυξης. Στην CrediaBank επιδιώκουμε να λειτουργούμε ως ενεργός εταίρος σε συνεργασίες που παράγουν μακροπρόθεσμη αξία για την οικονομία και την κοινωνία».

Με το βλέμμα στο μέλλον

Η συνεργασία αποκτά ιδιαίτερο συμβολισμό σε μία περίοδο κατά την οποία το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο έχει μόλις συμπληρώσει έναν αιώνα ζωής και προσφοράς, ενώ το Τμήμα Γεωπονίας οδεύει προς τη συμπλήρωση 100 χρόνων αδιάλειπτης εκπαιδευτικής και επιστημονικής παρουσίας, το 2027.

Η νέα συνεργασία σηματοδοτεί τη βούληση του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου και της CrediaBank να μετατρέψουν

την επιστημονική γνώση και την έρευνα σε συγκεκριμένες δράσεις, με μετρήσιμα αποτελέσματα και πραγματικό αποτύπωμα στην παραγωγή, την οικονομία και την κοινωνία.

Από την πλευρά του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου, στην εκδήλωση συμμετείχαν ο Αντιπρύτανης Έρευνας και Καινοτομίας, Καθηγητής Ιωάννης Ρέκανος, το μέλος του Συμβουλίου Διοίκησης, Καθηγητής

Απόστολος Αποστολίδης, ο Πρόεδρος του Τμήματος Γεωπονίας, Καθηγητής Θωμάς Κωτσόπουλος, και η συντονίστρια δράσεων εξωστρέφειας του Τμήματος Γεωπονίας, Καθηγήτρια Μαρία Παρταλίδου, ενώ από την πλευρά της CrediaBank συμμετείχε ο Επικεφαλής Εναλλακτικών Δικτύων από τη Γενική Διεύθυνση Λιανικής Τραπεζικής και Διαχείρισης Περιουσίας, Ιωάννης Καρακώστας.

Aris Babikian of Canada Received Cyprus President's Medal for Exceptional Contribution

On July 29, 2026, President Nikos Christodoulides of Cyprus hosted a reception at the Presidential Palace where he honored seven Cypriot and non-Cypriot personalities for having made outstanding contributions to elevate the international image of the country.

Aris Babikian, Canadian of Greek and Armenian origin, received the Medal for Exceptional Contribution to Cyprus.

In his thank you speech, Babikian said: "As a third-generation offspring of two survivors of the Armenian and Greek Genocides, I pledge to continue to advocate for justice for Cyprus through the reunification of the island nation, the withdrawal of the occupying Turkish army, the removal of the illegal settlers from the Turkish-occupied northern Cyprus and compensating the victims of the invasion and occupation." Babikian also relayed the greetings, well wishes, and solidarity of Sen. Lou Reutakes, president of the World Hellenic Inter-parliamentary Association (WHIA/PADEE), and the entire membership of WHIA to the President and the delegates to the 2026 World Conference of Cypriote

Diaspora. Babikian thanked the Cypriote Federation of Canada, the International Coordinating Committee, Justice for Cyprus (Pseka Ca-

nada), and Dino Sophocleous for nominating him for the distinguished honor. Babikian has proven over time that his friendship for

and love of Cyprus can be transformed into substantial action. He worked consistently and persistently on issues concerning the Re-

public of Cyprus and actively supported and continues to support Greek, Cypriot, and Armenian diasporas, promoting their common values of freedom, justice and respect for international law. Ironically, Babikian landed, decades ago, in Cyprus in an overloaded boat from Lebanon during the Lebanese Civil War. He returned to Cyprus an honored guest. A dramatic reversal which an imaginative novelist would envy.

Babikian's maternal grandmother was a survivor of the Greek Genocide of Pontus (Trabizon) while his Armenian grandfather was a survivor of the Armenian Genocide.

Η Αλήθεια, η Γνώση και η Δημοκρατία

• Του Ηλία Σταμπολιάδη*

Η Δημοκρατία είναι η έννοια που χαρακτηρίζει το πολίτευμα εκείνο κατά το οποίο ο Δήμος Κρατεί, δηλαδή ο λαός αποφασίζει για τον τρόπο που λειτουργεί η πόλις. Για να επιτευχθεί αυτό ο κάθε πολίτης πρέπει να γνωρίζει τα προβλήματα που αντιμετωπίζει η πόλις, οι συνέπειες των οποίων επηρεάζουν όλους. Η λύση που θα δοθεί πρέπει να είναι δίκαιη, προς όφελος όλων με βάση τους κοινώς αποδεκτούς κανόνες συμβίωσης, που επιβάλλουν η κοσμοθεωρία και ο πολιτισμός τους και συνιστούν την Αλήθεια τους.

Στις 24 Ιουλίου 2026 ο πολιτικός κόσμος της Ελλάδος, προσκεκλημένος του Προέδρου της Δημοκρατίας, συνανθροίστηκε στο Προεδρικό Μέγαρο λόγω καιρού, να 'εορτάσει' τα 52 χρόνια αποκατάστασης της Δημοκρατίας στην Ελλάδα, ημέρα άφιξης στην Αθήνα του αυτοεξόριστου στην Γαλλία Κ. Καραμανλή με αεροπλάνο που του παραχώρησε ο Γάλλος Πρόεδρος Ζισκάρ ντ' Εσταίν.

Πριν 53 χρόνια στις 25 Νοεμβρίου 1973, μία εβδομάδα αργότερα από την εξέγερση του Πολυτεχνείου της 17ης Νοεμβρίου, ο Δ. Ιωαννίδης ανέτρεψε την κυβέρνηση Σπ. Μαρκεζίνη, Γ. Παπαδόπουλου, Στ. Παττακού που είχαν εξαγγείλει επιστροφή στην Δημοκρατία με εκλογές. Ένα χρόνο αργότερα, στις 15 Ιουλίου 1974 ο Ιωαννίδης εξαπατηθείς από τον Κίσινγκερ οργάνωσε το πραξικόπημα κατά του Μακαρίου ο

οποίος σε ομιλία του στον ΟΗΕ στις 19 Ιουλίου 1974 κάλεσε τις εγγυήτριες δυνάμεις Τουρκία και Αγγλία να υπερασπιστούν τη Κυπριακή Δημοκρατία έναντι της Χούντας των Αθηνών. Στις 20 Ιουλίου 1974 ημέρα του προφήτη Ηλία έγινε η πρώτη εισβολή του Αττίλα (Ι) στην παραλία 'Πέντε Μίλι' στην Κερύνεια. Την ίδια ημέρα 4 ελληνικά Φάντομ εφοδιασμένα με τον απαραίτητο εξοπλισμό περίμεναν την διαταγή από το ΓΕΑ να απογειωθούν από την Κρήτη αλλά η διαταγή δεν εδόθη ποτέ. Την ίδια ημέρα ελληνικό υποβρύχιο πλήρως εξοπλισμένο παραπλέον την Ρόδο με κατεύθυνση την Κύπρο έλαβε διαταγή από το ΓΕΝ να επιστρέψει στην Σαλαμίνα, με αποτέλεσμα οι Τούρκοι να καταλάβουν ανεμπόδιστοι το 5% της μεγαλονήσου.

Με την άφιξη του στην Αθήνα 24/7/1974 ο Κ. Καρακανλής με τους Φ. Γκιζίκη (ΠτΔ), Γρ. Μπανάνο (ΑΕΔ), Α. Γαλατσάνο(ΓΕΣ), Π. Αραπάκη (ΓΕΝ) και Α. Παπανικολάου (ΓΕΑ) αποφάσισαν εκε-

χειρία με τους Τούρκους με την δικαιολογία ότι η Κύπρος έκλειτο μακράν για στρατιωτική επέμβαση, πράγμα που εκμεταλλεύτηκαν οι Τούρκοι για να οργανωθούν και να επιχειρήσουν τον Αττίλα (ΙΙ) τον Αύγουστο με κατάληψη του 36% της νήσου και χιλιάδες νεκρούς, εκτοπισμένους και αγνοημένους. Χωρίς να ανοίξει ο φάκελος της Κύπρου και να αποδοθούν ευθύνες σε όλους τους υπεύθυνους, η δίκη περιορίστηκε στην καταδίκη των Γ. Παπαδόπουλου και Στ. Παττακού ως υπέθυνους για την Συνταγματική εκτροπή του 1967 και του Ιωαννίδη ως υπέθυνου του πραξικοπήματος κατά του Μακαρίου. Έκτοτε «αποκαταστάθηκε» η Δημοκρατία σε Ελλάδα και ότι παρέμεινε από την Κύπρο και τα κόμματα της μεταπολίτευσης ανέλαβαν την διακυβέρνηση της χώρας η οποία 52 χρόνια αργότερα φαίνεται να έχει οδηγήσει την χώρα σε οικονομική χρεοκοπία, την επιβολή μνημονίων, την Συνταγματική εκτροπή του δημοψηφί-

σματος το 1975, την παράδοση του ονόματος της Μακεδονίας, την παραχώρηση εκμετάλλευσης αρχαιολογικών θησαυρών όπως η Ακρόπολις, την ηθική παρακμή, την γεωπολιτική εξάρτηση και την πολιτική παράνοια. Αποκορύφωμα της παράνοιας αποτελεί η λήθη του εθνικού πένθους για την απώλεια του 36% της Κύπρου, τους χιλιάδες νεκρούς, τους εκτοπισθέντες και τους αγνοουμένους και αντί αυτής την ετήσια θέσπιση μέχρι σήμερα 52 χρόνια μετά, τον εορτασμό για την αποκατάσταση της δήθεν Δημοκρατίας ως εάν η αλλαγή πολιτεύματος, και μάλιστα υπό τις αντίστοιχες συνθήκες, να ήταν σπουδαιότερη της εθνικής απώλειας. Σαν πρώτο βήμα επανόρθωσης της παράνοιας είναι η κατάργηση της επαίσχυντης εορτής, το επίσημο άνοιγμα του φακέλου της Κύπρου, αν και ανεπισήμως όλα τα στοιχεία έχουν έλθει στο φως, και η παραπομπή σε δίκη όλων των υπευθύνων ζώντων και εκλιπόντων και να κλείσει μία αιμορραγούσα πληγή. Η απονομή δικαιοσύνης, έστω και καθυστερημένα, δεν θα αλλάξει το παρελθόν αλλά θα μας καθοδηγήσει για το μέλλον καθώς υπάρχουν ανοικτοί λογαριασμοί με την Τουρκία, τους Συμμάχους ακόμη και με τους Εαυτούς μας για την αυτοκριτική και την αυτογνωσία μας απαραίτητες για τον αυτοσεβασμό και την εθνική μας συνοχή.

• Ο Ηλίας Σταμπολιάδης, είναι Μηχανικός Μεταλλείων, Μεταλλουργός, πρώην Καθηγητής Πολυτεχνείου Κρήτης

Η Νέα κουλτούρα του NATO: Ο πρωθυπουργός του Καναδά ανακοίνωσε αύξηση 20% στις αρχικές αποδοχές του στρατού

Του Παναγιώτη Παπαδόπουλου

Ο πρωθυπουργός Μαρκ Κάρνεϊ λέει ότι η κυβέρνησή του θα αυξήσει τις εισαγωγικές αμοιβές για τους στρατιώτες των καναδικών ενόπλων δυνάμεων κατά 20% για την τακτική δύναμη και 13% για τους εφέδρους. Άλλα μέλη του στρατού θα λάβουν επίσης αυξήσεις μισθών, με μικρότερες αυξήσεις για υψηλότερους βαθμούς - μέρος ενός σχεδίου για την ενίσχυση της στρατολόγησης και της επιχειρησιακής ετοιμότητας. Η ομοσπονδιακή κυβέρνηση λέει ότι το νέο πακέτο αποζημίωσης αναμένεται να κοστίζει περίπου 2 δισεκατομμύρια δολάρια ετησίως και αποτελεί μέρος μιας προγραμματισμένης αύξησης του προϋπολογισμού ύψους 9,3 δισεκατομμυρίων

δολαρίων φέτος για να επιτευχθεί ο στόχος αναφοράς αμυντικών δαπανών του NATO για δύο τοις εκατό του ΑΕΠ. Η κυβέρνηση λέει ότι δημιουργεί νέα στρατιωτικά επιδόματα και ενισχύει τα υπάρχοντα για να τη βοηθήσει να διατηρήσει το προσωπικό και να αυξήσει τις προσλήψεις σε μια ανταγωνιστική αγορά εργασίας. Αυτά τα επιδόματα περιλαμβάνουν 50.000 δολάρια σε μπόνους για άτομα που εισέρχονται και εργάζονται σε αυτό που η κυβέρνηση αποκαλεί «πισμένα επαγγέλματα» - κρίσιμες θέσεις εργασίας σε τομείς που βλέπουν πάρα πολλές κενές θέσεις. Η κυβέρνηση λέει ότι τα επίπεδα στελέχωσης σε 53 από τα 116 κρίσιμα επαγγέλματα, τα οποία περιλαμβάνουν τεχνικούς οχημάτων και ναυτιλίας, είναι τώρα κάτω από το 75%.

Γνώμες και σχόλια ομογενών γύρω από τις δημόσιες σχέσεις της Ελληνικής Κοινότητας Τορόντο και όχι μόνον

• Του Γιάννη Κακαγιάννη

Η επίσκεψη έγινε. Ωστόσο, η ευκαιρία χάθηκε. Ναι, η επίσκεψη του Υπουργού Εξωτερικών, Γιώργου Γεραπετρίτη, στην Ελληνική Κοινότητα στο Τορόντο πραγματοποιήθηκε την Παρασκευή το μεσημέρι. Ήταν μια δύσκολη περίοδος για τους εργαζόμενους, τις οικογένειες και τους νέους. Ακριβώς γι' αυτόν τον λόγο, χρειάστηκε μεγαλύτερη προσπάθεια ενημέρωσης και κινητοποίησης. Αν υπήρχε μια πρώιμη δημόσια πρόσκληση και 70, 80 ή 100 άτομα ήταν στην αίθουσα, θα μπορούσαμε σήμερα να πούμε στον Υπουργό: «Κοιτάξε πόσοι ήρθαν το μεσημέρι. Φανταστείτε πόσοι θα ήταν εδώ αν η συνάντηση ήταν

στις 6 ή 7 το απόγευμα». Αυτό θα έστελνε ένα μήνυμα. Θα έδειχνε μια Κοινότητα ζωντανή, με ανθρώπους που ενδιαφέρονται, συμμετέχουν και θέλουν να συνομιλήσουν με την Ελληνική Πολιτεία. Τώρα τι μήνυμα έστειλε η εικόνα; Ένα άδειο δωμάτιο σε έναν ιστορικό οργανισμό που ιδρύθηκε το 1909, ενώ τον επισκέπτεται ο Υπουργός Εξωτερικών της Ελλάδας. Και εδώ δεν νομίζω ότι είναι δίκαιο να κατηγορούμε τον κόσμο για την εικόνα. Ο κόσμος δεν μπορεί να ανταποκριθεί σε μια πρόσκληση που δεν δημοσιοποιήθηκε. Ο υπουργός σίγουρα δεν είναι υπεύθυνος. Ήρθε. Το ερώτημα είναι δικό μας: πώς

αφήσαμε μια τέτοια επίσκεψη να περάσει χωρίς να την εκμεταλλευτούμε; Χθες συζητήσαμε για το αν η Ελληνική Πολιτεία υποβαθμίζει την Ελληνική Κοινότητα στο Τορόντο. Μετά τη σημερινή εικόνα, πρέπει να έχουμε το θάρρος να θέσουμε το πιο δύσκολο ερώτημα: Ίσως, τελικά, πριν ζητήσουμε από άλλους να αντιμετωπίσουν την ΕΟΚ ως μείζονα και ιστορικό θεσμικό όργανο, πρέπει πρώτα εμείς οι ίδιοι να αρχίσουμε να την αντιμετωπίζουμε με αυτόν τον τρόπο; Αυτό είναι πολύ πιο ισχυρό για μένα από την «αμνηνία». Δεν δίνεται σε κανέναν, αλλά μετατρέπεται το σημερινό χάος σε σοβαρό ερώτημα για την τρέχουσα θέση και λειτουργία της ΕΚ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΣΤΟΝ ΑΡΕΙΟ ΠΑΓΟ - ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Master of Laws, LL.M. Διεθνές και Ευρωπαϊκό Δίκαιο

Λ. Αλεξάνδρας 105, Αθήνα, ΤΚ 11475
τηλ. 210-6400282, 6932-775920
e-mail: bm-bioxoi@otenet.gr

www.greekadvocate.eu

Patrides Western Bureau

Dimitrios & Katerina Angelatos

Tel: 604-583-7814 604-728-7814
Fax: 604-585-6556

Email: patridesinbc@shaw.ca

BRITISH COLUMBIA BUSINESS DIRECTORY

Appliance Service

Alpha Appliance

In-home Service to all makes

Washers, Dryers, Stoves, Dishwashers, Fridges, etc.

Tel: 604-581-4776, 604-850-7030

Tel: 604-728-7814

Restaurants

ANDREAS RESTAURANT

Two locations to serve you:

20227 – 56th Avenue Langley, BC

Tel: 604-533-0111 Dimitrios Arsoniadis

* * *

153 West 16th Street, North Vancouver

604-985-0414 Andreas Arsoniadis

PARTHENON IMPORTERS

Mediterranean & Greek Specialty Foods

3080 W. Broadway, Vancouver

Tel: 604 733-4191 fax: 604 734-4171

Email: parthenonmarket@gmail.com

K E R K I S

Greek Taverna

Tel: 604-731-2712 Fax: 604-731-7905

3605 West 4th Avenue (at Dunbar)
Vancouver, BC V6R 1P2

Bob & Julia www.kerkistaverna.com

RODOS KOUZINA

Mediterranean Grill

100-221 Ioco Road, Port Moody, BC
604-4691150 Fax: 469-1162
www.rodoskouzina.ca

Pegasus Pizza

Pick-up & Delivery

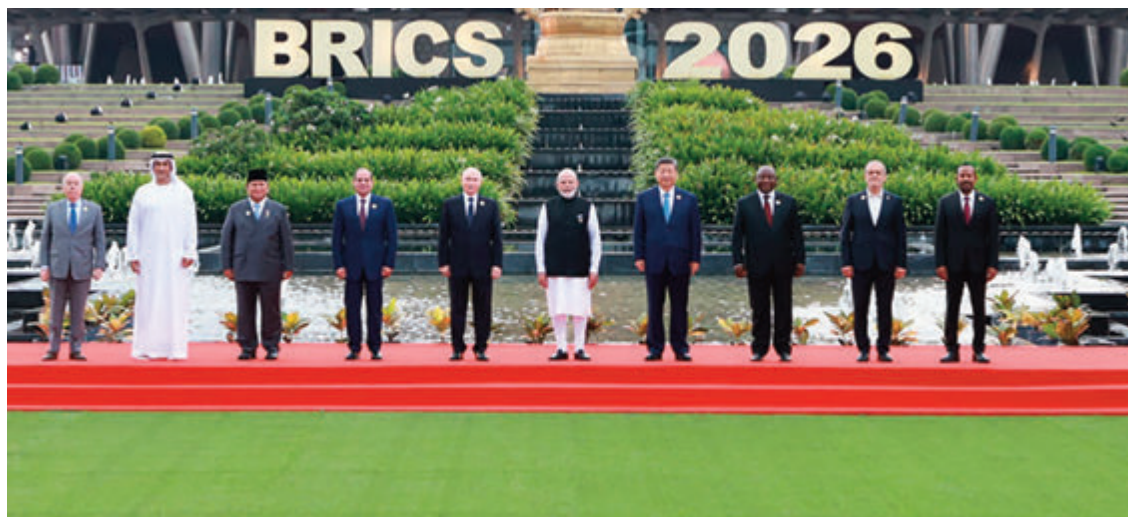
106-221 Ioco Rd., Port Moody Bc
Tel: 604-461-3000

Ο Πρόεδρος της Ρωσίας Βλαντιμίρ Πούτιν μίλησε στη συνάντηση του Επιχειρηματικού Φόρουμ BRICS στο Νέο Δελχί

• Του Θωμά Σ. Σάρα

Από την ομιλία του Ρώσου προέδρου εύκολα αντιλαμβάνεται ο αναγνώστης ότι δυστυχώς η παγκόσμια κοινότητα και πάλι βρίσκεται βαθιά διχασμένη σε δύο αντιμαχόμενα στρατόπεδα τη Δύση του Ντόναλντ Τραμπ και του Βρίκς της ανατολής. Στο άρθρο αυτό παραθέτω απόσπασμα από την ομιλία του προέδρου Πούτιν της Ρωσίας προς τα μέλη των Βρίκς, στο Νέο Δελχί.

“Σύμφωνα με την παράδοση, αυτή η εκδήλωση πραγματοποιείται πριν από τη Σύνοδο Κορυφής των BRICS. Η υψηλού προφίλ συμμετοχή του υπογραμμίζει το αυξανόμενο ενδιαφέρον για την ενίσχυση των επαφών σε όλη την επικράτεια του συλλόγου μας. Είναι σαφές ότι οι ισχυρές οικονομικές συνεργασίες και οι αξιόπιστοι επιχειρηματικοί δεσμοί διαμορφώνουν σε μεγάλο βαθμό τη βάση των διεθνών σχέσεων, ενισχύοντας τη σταθερότητά τους και βοηθώντας μας να ξεπεράσουμε τα στοιχεία της κρίσης που αντιμετωπίζει ο σύγχρονος κόσμος. Ο κόσμος έχει εισέλθει σε μια περίοδο βαθιών διαρθρωτικών αλλαγών που προκαλούνται από το γεγονός ότι οι παλιοί ηγέτες – σχετικά παλιοί – που ήταν στην πρώτη γραμμή της οικονομικής ανάπτυξης στο δεύτερο μισό του περασμένου αιώνα, αντικαθί-

στανται από νέους μοχλούς ανάπτυξης. <... >

Τα τελευταία πέντε χρόνια, όπως έχει ήδη ειπωθεί σήμερα – νομίζω ότι ήταν ο Ινδονήσιος συνάδελφός μας που το είπε, οι #BRICS χώρες αντιπροσώπευαν πάνω από το 40 τοις εκατό του παγκόσμιου ΑΕΠ, ενώ η συμβολή της Ομάδας των Επτά, των λεγόμενων ηγετικών οικονομιών, αν και δεν καταλαβαίνω γιατί αποκαλούνται «κορυφαίες», ήταν μόλις 29 τοις εκατό.

Όσον αφορά την παγκόσμια οικονομική ανάπτυξη κατά την ίδια περίοδο, η ένωσή μας αντιπροσώπευε σχεδόν το ήμισυ αυτής, ενώ η G7 συνεισέφερε μόλις το 18%.

Τι οδηγεί αυτές τις τάσεις; Η απάντηση είναι πολύ απλή: οι χώρες BRICS, οι οποίες φιλοξενούν περίπου το ήμισυ του παγκόσμιου πληθυσμού, έχουν

τεράστιες και δυναμικές εγχώριες αγορές. Οι πόλεις μας αναπτύσσονται και αναπτύσσονται γρήγορα, η αστικοποίηση προχωρά γρήγορα και οι εθνικές μας εταιρείες αφήνουν όλο και περισσότερο το στίγμα τους ως παγκόσμιοι παίκτες. <... >

Εδώ και καιρό μας λένε ότι ο ανταγωνισμός είναι μια απαραίτητη αρχή. Ωστόσο, δυστυχώς, οι δυτικοί ανταγωνιστές σήμερα καταφεύγουν σε κάθε πιθανό μέσο για να ανακτήσουν την παλιά κυριαρχία τους. Φτάνουν στο σημείο να χρησιμοποιούν μέσα άμεσης φυσικής βίας, συμπεριλαμβανομένης της καταστροφής βιομηχανικών και υλικοτεχνικών υποδομών, αγωγών και παρόμοιων εγκαταστάσεων.

Καταβάλλονται προσπάθειες για τον αποκλεισμό των διεθνών διαδρόμων μεταφορών,

για την κατάσχεση ποντοπόρων πλοίων, ενώ επιβάλλονται παράνομοι περιορισμοί, συνοδευόμενοι από απειλές για τις λεγόμενες δευτερεύουσες κυρώσεις, σε όσους αρνούνται να ενεργήσουν προς το συμφέρον των άλλων και αντ' αυτού επιδιώκουν να υπερασπιστούν τα δικά τους εθνικά συμφέροντα.

Γνωρίζω ότι οι συνάδελφοί μου θα μπορούσαν να αναφέρουν εκατοντάδες τέτοια παραδείγματα, αλλά σκεφτείτε το εξής: πάνω από 30 000 κυρώσεις έχουν επιβληθεί στη Ρωσία – σχεδόν διπλάσιες από ό,τι σε σχέση με όλες τις άλλες χώρες του κόσμου μαζί. <... >

Πρέπει επίσης να αναγνωρίσουμε ένα άλλο γεγονός: οι χώρες που ξεκίνησαν αυτήν την πίεση κυρώσεων, και οι οποίες τώρα αντιμετωπίζουν σοβαρά προβλήματα όπως τα

δημοσιονομικά ελλείμματα, το αυξανόμενο δημόσιο χρέος και η βιομηχανική παρακμή, δεν μπόρεσαν να κάνουν το ίδιο. Αποδεικνύεται ότι είναι αυτές που αντιμετωπίζουν περίπλοκες και σοβαρές συνέπειες. Δεν πρόκειται για απλές εικασίες: πρόκειται για γεγονότα που προέρχονται από τις δικές τους στατιστικές. <... > Η Ρωσία είναι ανοιχτή σε ενδιαφέρουσες και ελπιδοφόρες πρωτοβουλίες στη βιομηχανία, το εμπόριο και τον τουρισμό. Είμαστε έτοιμοι να συμβάλουμε στην παγκόσμια ενεργειακή και επισιτιστική ασφάλεια μαζί με τους εταίρους μας και να διαμορφώσουμε από κοινού αξιόπιστες παγκόσμιες διαδρομές, όπως ο Υπεραρκτικός Διάδρομος Μεταφορών και ο Διεθνής Διάδρομος Βορρά-Νότου.

Μέσα από τις συνδυασμένες προσπάθειες των φορέων εξουσίας, των επιχειρήσεων και της κοινότητας των ειδικών, οι BRICS δημιουργούν μια νέα σταθερή πλατφόρμα παγκόσμιας ανάπτυξης. Είναι αξιοσημείωτο ότι τα βασικά του στοιχεία, οι κανόνες λειτουργίας για εταιρείες και οργανισμούς δεν επιβάλλονται απ' έξω από το λεγόμενο χρυσό δισεκατομμύριο. Ομοίως, δεν επιβάλλουμε τίποτα στους άλλους.

Οι κανόνες μας βασίζονται σε καινοτόμες επιχειρηματικές προσεγγίσεις, πρωτοποριακές τεχνολογικές λύσεις, αναδει-

Ο πρώην δήμαρχος του Τορόντο Τζον Τόρι διορίστηκε νέος πρόεδρος του διοικητικού συμβουλίου του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

• Ρεπορτάζ του CBC/Radio-Canada

Ο πρώην δήμαρχος του Τορόντο Τζον Τόρι θα εί-

ναι ο επόμενος πρόεδρος του διοικητικού συμβουλίου του Διεθνούς Φεστιβάλ Κινηματογράφου

του Τορόντο. © Έβαν Μιτσούι/CBC
Ο Τζον Τόρι, πρώην δήμαρχος του Τορόντο, εί-

ναι ο νέος πρόεδρος του διοικητικού συμβουλίου του Διεθνούς Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Το-

ρόντο (TIFF).

Σε δήλωσή του, ο Τόρι είπε ότι ήταν «ενθουσιασμένος» που θα συνεργαστεί με το διοικητικό συμβούλιο του TIFF και τους ηγέτες του, καθώς και με καλλιτέχνες, κινηματογραφιστές και την ευρύτερη κοινότητα του TIFF «για να βοηθήσει στη διαμόρφωση του επόμενου κεφαλαίου του».

Η θητεία του Τόρι ξεκινά την 1η Οκτωβρίου, σύμφωνα με δελτίο τύπου της Πέμπτης. Το φετινό φεστιβάλ διαρκεί από τις 10 έως τις 20 Σεπτεμβρίου.

Αντικαθιστά τον Jeffrey Remedios, ο οποίος υπηρέτούσε ως πρόεδρος από το 2021.

Ο Ρεμέδιος επαίνεσε το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης και την ηγεσία του, λέγοντας ότι θα είναι «για πάντα περήφανος για τον ρόλο που έπαιξα» στο ταξίδι του φεστιβάλ κινηματογράφου.

Το TIFF ανακοίνωσε επίσης ότι καλωσορίζει τρία νέα μέλη στο διοικητικό του συμβούλιο — την Deborah Flint, τον David Furnish και τον Daniel Tisch Echevarria.

Ο οργανισμός είπε επίσης ότι η Asha Danierie αποχωρεί από το διοικητικό συμβούλιο αφού υπηρέτησε σε αυτό για εννέα χρόνια. Το TIFF είπε ότι εξέφρασε «τις ειλικρινείς ευχαριστίες και την εκτίμησή του για τα χρόνια υπηρεσίας και συνεισφοράς της στον οργανισμό».

EXQUISITE HEARING CLINIC

RICHMOND HILL, ON
ΚΛΙΝΙΚΗ ΑΚΟΗΣ

Παναγιώτα Αλεξοπούλου
Ειδικός Ακοής
(15 χρόνια εμπειρίας)

ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

- Ακουστικά βαρηκοΐας
- Έλεγχος – Τεστ ακοής, αξιολόγηση ακουστικής ικανότητας
- Αποφράξεις και καθαρισμός αυτιού από το κερι
- Οτοασπίδες προστασίας κατά παραγγελία, στα δικά σας μέτρα
- Δωρεάν δοκιμή ακουστικών βαρηκοΐας

Τell us where it Hz.

Για περισσότερες πληροφορίες καλέστε στο:
905-884-4327

Γενικές πληροφορίες:
22 Richmond Street, Unit 101
Richmond Hill, ON L4C 3Y1
exquisitehearingclinic@gmail.com
www.exquisitehearing.ca